

ČETRTEK, 31. JANUAR 2008

PRESEDUJOČI: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

Predsednik. – *(IT)* Od gospoda Hannana sem prejel prošnjo za razlago točke, ki se nanaša na člen 19 našega poslovnika.

Daniel Hannan (PPE-DE). – Gospod predsednik, včeraj je predsednik objavil razlago člena 19, glede na katero Parlament krši lastna pravila. S tem smo se oddaljili od pravne države in omogočili predsedniku, da se odloča po lastni presoji in tako zmanjšuje vrednost poslovnika ter nadaljuje, kakor se njemu zdi ustrezno. To je glede na naš pravilnik popolnoma nezakonito. Ta parlament je lahko neodvisen, kljub temu pa mora upoštevati svoj pravilnik.

Razlago odbora za ustavne zadeve bomo danes izpodbijali. Mogoče bomo morali tudi glasovati o tem. Če skupaj glasujemo za, potem volimo za odpravljanje pravil, v skladu s katerimi delujemo. Skoraj bi ga želel primerjati z zloglasnim zakonom *Ermächtigungsgesetz* iz leta 1933, vendar mislim, da bi to bilo neustrezno in nekoliko nesramno do našega predsednika, ki je predan demokrat in spoštovanja vreden človek.

Namesto tega bom raje citiral Edmunda Burka, ustanovitelja britanskega upora totalitarizmu. „Saj jim gre slabše kot slepim, ker se v nobenem primeru ne zavedajo s kakšno stanovitnostjo izvajajo načrte, ki vodijo k dokončnemu uničenju sleherne neodvisne volje. ... Njihova volja je zakon in ne le doma, temveč tudi v drugih državah. ... Odpravili so bistvene sestavne dele, v skladu s katerimi so delovali zakonodajni organi“.

(Predsednik je prekinil govornika.)

Predsednik. – *(IT)* Hvala vam. Vaše komentarje sem zabeležil, vendar bo v zvezi z razlago poslovnika, kot že veste, glasovanje ob 11.00, zato bomo nadaljevali v tej smeri.

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Predložitev skupnih stališč Sveta: glej zapisnik

4. Letna razprava o napredku na področju svoboščin, varnosti in pravic (člen 2 in 39 PEU) (razprava)

Predsednik. – *(IT)* Naslednja točka je razprava o

– ustnem vprašanju, ki ga je Jean-Marie Cavada v imenu LIBE zastavila Svetu na letni razpravi leta 2007 o napredku na območju svobode, varnosti in pravice (členov 2 in 39 Pogodbe EU) (O-0005/2008 - B6-0006/2008), in

– ustnem vprašanju, ki ga je Jean-Marie Cavada v imenu LIBE zastavila Svetu na letni razpravi leta 2007 o napredku na območju svobode, varnosti in pravice (člena 2 in 39 Pogodbe EU) (O-0006/2008 - B6-0007/2008), in

Gérard Deprez, nadomešča avtorja. – *(FR)* Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, gospe in gospodje, za današnjo razpravo sta, kot veste, značilna dva bistvena elementa.

Prvi od teh, na kar vas ni treba spomniti, je koledar. Če smo radodarni, imamo v najboljšem primeru še 16 operativnih mesecev pred iztekom tekoče mandatne dobe Evropskega parlamenta. Zato se moramo zaradi časovne stiske sporazumeti glede zadev za katere upamo, da jih bomo skupaj končali v času, ki nam ostaja. Ker ne moremo končati vseh stvari, se bo za nekatere treba odločiti in za njimi tudi stati.

Drugi element, gospod predsednik, je iz našega stališča še bolj pomemben. Ta je, da bo napoved začetka veljavnosti nove pogodbe, kar veste prav tako kot mi, privedla do večjih strukturnih sprememb naše

pristojnosti. Omenil bi rad zlasti odpravo umetnega ločevanja politik v okviru prvega stebra od politik v okviru tretjega stebra, kar bo učinkovalo kot uvajanje soodločanja in izpostavljanja ukrepov, s čimer se je do sedaj ukvarjal Svet in kar ni bilo v pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti.

Tako lahko razumete našo nestrpnost v zvezi s tem, da pogodba prične veljati čim prej, saj predstavlja tako okrepitev demokratičnega nadzora kot tudi okrepitev pravic državljanov. Prav tako lahko iz teh dveh vidikov, ki sta, ponavljam, okrepitev demokratičnega nadzora in okrepitev pravic državljanov, razumete našo zadržanost, ki jo načeloma čutimo v zvezi z obravnavanjem občutljivih zadev v okviru trenutne pogodbe, če se bo z njimi kmalu mogoče ukvarjati v okviru določb nove pogodbe.

Ta zadržanost je načeloma zelo resnična. Je poglobljena, enakega mnenja pa so tudi politične skupine, ki so zastopane tako v LIBE kot tudi v bolj splošnih določitvah naše skupščine. Kljub svoji poglobljenosti je ta zadržanost trenutno prav tako dokaj merjena. Sprijeti nameni za zavlačevanje nas, gospod predsednik, predsednik Sveta, komisar, ne motivirajo pri ukrepanju v zvezi s pomembnimi zadevami, ki so zapadle in katerih nujnost ni vprašljiva.

Ravno nasprotno smo pripravljene, da s pristnim dialogom poskusimo skleniti neke vrste neformalni sporazum, ki bi vsaki od naših ustanov dodelil zaščitne ukrepe in zagotovil tisto, za kar meni, da je potrebno. Menimo, da bi morala obstajati možnost za hitro sprejetje sporazuma o neke vrste medinstitucionalnem zakonodajnem načrtu za leto 2008 in prvo polovico leta 2009, ki bi vseboval omejeno število skupnih prednostnih nalog v zvezi z občutljivimi zadevami, obojestranske obveze in ki bi nam omogočil korist od pozitivnih določb nove pogodbe, ne da bi jih kmalu uvedli.

Parlament je že med glasovanjem na zadnjem plenarnem zasedanju v Strasbourgu navedel možno metodo odziva na pobudo o spreminjanju kadrovskih predpisov in nalog Europolu. Parlament je, gospod predsednik Sveta, gospod komisar, dejansko z veliko večino 537 glasov sprejel predlog spremembe, ki predvideva, da bo ta odločitev popravljena v roku šestih mesecev od začetka veljavnosti lizbonske pogodbe.

Čeprav je bil sprejeta z veliko večino, ta enostranski predlog spremembe ni zavezujoč. Vendar, kot ste že lahko ugotovili, gre za zelo jasno manifestacijo naše politične volje, da odpremo razpravo in poiščemo rešitve. V tem duhu naš odbor potrjuje tako določanje kot dostopnost pristnega medinstitucionalnega dialoga.

Dragutin Mate, *predsedujoči Svetu*. – Veseli me, da sem danes lahko z vami in sodelujem pri tako pomembni razpravi. Izvajanje politik na področju pravosodja in notranjih zadev je izrednega pomena za naše državljane. Z razvojem naše družbe in modernih tehnologij je vprašanje varnosti postalo eno izmed najbolj pomembnih skrbi naših državljanov. Mislim, da imamo pri tem tako predstavniki Sveta kot predstavniki Komisije ter Parlamenta enake cilje: zagotoviti takšne pogoje sodelovanja med državami članicami, ki bodo našim državljanom zagotavljali primerno raven varnosti.

Pred dvema letoma smo začeli obravnavati dva pravna akta, ki bi nam omogočila velik kvalitativen preskok pri našem sodelovanju. Prvi je sklep o ustanovitvi Europolu kot evropske agencije, drugi pa je prenos pogodbe iz Prüma v evropsko zakonodajo. Europol se bo na podlagi nove pravne podlage sposoben hitreje odzivati na spreminjajoče se trende terorizma in organiziranega kriminala in bo še bolj izboljšal svoje analitične kapacitete in sposobnosti za podporo državam članicam, kar bo bistveno pripomoglo k učinkovitejšemu boju proti organiziranemu kriminalu in terorističnim organizacijam, ki delujejo v več državah Evropske unije. Prenos prümške pogodbe bo omogočal hitrejšo izvajanje in izmenjavo podatkov iz nacionalnih baz DNA, prstnih odtisov in registrskih tablic.

Dve predhodni predsedstvi, nemško in portugalsko, sta vložili vse sile, da bi lahko oba akta sprejeli do konca našega trojnega predsedstva. In po programu, ki sem ga pred nekaj dnevi predstavil vašim kolegom na Odboru LIBE, načrtujemo dosego političnega soglasja obeh aktov do junija letos. Glede na pomembnost teh aktov ne bi bilo upravičeno prelagati njihovega sprejema. Če smo jih že pripeljali, uskladili med državami članicami in med vsemi tremi institucijami do nivoja, na katerem smo v tem trenutku. Za tiste akte, ki pa še prihajajo v obravnavo, pa je predsedstvo pripravljeno od primera do primera čim tesneje sodelovati s Parlamentom v duhu skupne odgovornosti za sprejem teh aktov. S tem si obe instituciji tako delita tako odgovornost za varnost državljanov EU kot tudi vsa ostala področja.

Predlogi aktov, ki jih trenutno obravnava Svet, se po eni strani nanašajo na splošno področje uporabe in so namenjeni boju proti vsem oblikam organiziranega kriminala in terorizma. Tu gre predvsem za postopke zbiranja podatkov in njihove izmenjave, kar tudi velja za sodelovanje v okviru Europolu. Po drugi strani pa obravnavamo akte, ki zadevajo specifičen problem ali specifične kriminalne aktivnosti.

Poleg omenjenega predloga o prenosu prümške pogodbe in sklepa o Europolu v tem trenutku gradimo tudi na ukrepih, ki bi preprečili vstop nezaželenim osebam na področje Evropske unije. Osebnostno se zavzemam za pospešitev razvoja druge generacije schengenskega informacijskega sistema, pripravljamo se na čim hitrejši sprejem aktov, ki bodo omogočali uporabo viznega informacijskega sistema. Na področju zunanjih odnosov intenzivno delamo z državami zahodnega Balkana in Rusijo pri pripravi regionalnih ocen ogroženosti z organiziranim kriminalom.

Svet je ta mesec začel z obravnavo prvega od dveh predlogov direktiv na področju zakonitega priseljevanja. Po prvem sestanku delovnih skupin, kjer se je obravnaval predlog direktive o visoko kvalificiranih delavcih, je predsedstvo dobilo občutek, da obstaja širok konsenz o uporabi te direktive. Računamo, da bomo z obravnavo nadaljevali na način, da bi lahko do konca našega predsedstva izolirali ključne politične probleme in predali to področje francoskemu predsedstvu na takšen način, da bi lahko potem nadaljevali z učinkovitim delom.

Parlament in Svet že dve leti razpravljata o predlogu direktive o vračanju državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v Evropski uniji. Razprava je osredotočena na več posebnih vprašanj, o katerih se mnenje institucij precej razlikuje. Predsedstvo si bo še naprej kar najbolj prizadevalo za dogovor s Parlamentom, ki bo omogočil čimprejšnje sprejetje te direktive, po možnosti v prvem branju, vendar pa moramo biti pozorni, da ne bo ta direktiva še poslabšala postopke vračanja in s tem zmanjšala učinkovitost naših politik v boju proti ilegalnim migracijam.

Pri poglobitvi dialoga z državo izvora in tranzita se bo Svet še naprej zavzemal za nadaljnje izvajanje globalnih pristopov k vprašanju migracij ob poudarku na njihovi vključitvi in tudi geografsko uravnoteženo. Tako bomo vso svojo pozornost namenili tako severni Afriki kot tudi jugovzhodni Evropi.

Franco Frattini, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam predsednika Sveta in se zahvaljujem predsedniku odbora, gospodu Deprezu, za njegov uvod.

Jasno je, da danes ne razpravljamo le o ocenah rezultatov iz leta 2007, ki so na določenih področjih bili pozitivni, ampak menim, da: smo z širitvijo schengenskega območja odprli notranje meje za več kot 400 milijonov državljanov EU; smo ustvarili in izvršili Agencijo za temeljne pravice; smo s Parlamentom dosegli zelo pomemben sporazum o Vizumskem informacijskem sistemu; smo si prizadevali v zvezi s priseljevanjem, kot je povedal že slovenski minister gospod Mate, in terorizmom.

Po statističnih podatkih so v letu 2007 predlogi, za katere sem bil sam pristojen in ki sem vam jih predstavil, sestavljali 20 % vseh strateških pobud Evropske komisije, kar pomeni, da je to področje bilo in ostaja zelo pomembno. Dosegli smo vse, kar je bilo zajeto v strateškem načrtu.

Danes, v letu 2008, je pred nami prav tako pomemben izziv. Kot že veste, je Komisija opredelila 26 strateških predlogov za leto 2008, od katerih 8, torej skoraj 30 %, zadeva področje svoboščin, varnosti in pravic.

To leto bomo obravnavali zunanje meje: februarja bo paket predlogov okrepil varnost na naših zunanjih mejah, po enakih linijah in uporabil enaka merila, ki veljajo za Schengen in vizumski informacijski sistem; izvedli bomo celovito oceno Frontexa, kar bo vsem omogočilo, da se izučijo za prihodnost; upam, da bomo dali nekaj naprednih in prizadevnih predlogov o civilnem pravosodju; s slovenskim predsedstvom razpravljamo o e-pravosodju ali kako z uporabo najnovejše tehnologije državljanom omogočiti lažji dostop do civilnega in kazenskega pravosodja.

Vsekakor bomo nadaljevali z obravnavanjem priseljevanja. Lanske pobude, v okviru katerih je bilo sklenjeno širše politično soglasje, bomo obravnavali in razvijali to leto. Za to leto je preveden akcijski načrt za azil, prosilce za azil in evropski sistem za obravnavo beguncev; julija in novembra bomo imeli celovite predloge.

Predlagali bomo evropsko strategijo za preprečevanje nasilne radikalizacije, ki je eden od ključnih elementov politične strategije za boj proti terorizmu; to je predvideno junija.

Vendar menim, da politično vprašanje, ki ga je izpostavil gospod Deprez zasluži političen odgovor, ki ga bom z veseljem podal. Leto 2008 je prehodno. To je leto prehoda in ratifikacije lizbonske pogodbe z namenom, da začne veljati, kakor bi vsi radi, januarja 2009. Jasno je, da je v mislih treba imeti vse tri zahteve, tj. da je na eni strani treba sodelovati s Parlamentom in podpreti prehod, ter na drugi upočasniti pobude, ki so pripravljene za izvršitev in za katere velja soglasje ter da se ob tem ne predvideva kakšna bo lizbonska pogodba, ko začne veljati. Zato menim, da bo medinstitucionalni politični sporazum potreben.

Jasno je, da se to lahko doseže le tako, da se Svet, Komisija in Parlament dogovorijo o delovnih metodah še preden se sporazumejo o določenih prednostnih nalogah. Če se doseže političen sporazum o delovnih metodah, lahko skupaj določimo skupne prednostne naloge, prednostne naloge pa naj so pobude, ki imajo takojšnjo dodatno vrednost za državljane, ki zajemajo zadovoljivo soglasje in ki so med udeleženci v primernem ravnovesju: varnost, ščitenje varnosti državljanov ter tudi spodbujanje in varovanje državljskih svoboščin – običajno politično iskanje ravnotežja, ki je izziv za nas vse.

Menim, da je najboljša delovna metoda tista, ki smo jo pričeli raziskovati s Svetom: da ne delamo v šestmesečnih obdobjih, ampak da združimo trio predsedstev, ki sta jih izvedli sedanje in predhodno predsedstvo in imamo tako pregled nad pobudami iz osmih mesecev raje kot šestih mesecev, saj je jasno, da nam delo s pobudami iz časovno omejenega okvira ne daje celotnega pregleda, ki bi moral seči – tako menim – vsaj do junija 2009, ker je datum volitev v Evropski parlament, po mojem mnenju, edini pravi rok, na katerega bi se morali ozirati.

Tako sem za to pripravljen, pripravljen sem za politični dialog s Svetom in Parlamentom, da opredelimo stvari, ki jih našim državljanom lahko ponudimo kot pravočasno ukrepanje v zvezi s prednostnimi nalogami iz let 2008 in 2009 in tistimi, ki si zaslužijo podrobnejši vpogled. Menim, da bomo tako dokazali, ne glede na Pogodbo, da sodelovanje ustanov omogoča hitrejše in boljše politične rezultate. Menim, da bi lahko tej poti sledili vsi.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, komisar, gospe in gospodje, današnja razprava se nanaša na notranjo politiko in zato menim, da je prav, da se na kratko ozremo nazaj in storimo enako, kot je že storil podpredsednik Komisije, gospod Frattini. Leto 2007 je bilo v zvezi z evropsko notranjo politiko zelo dobro. Odprtje schengenskega območja je bilo zelo uspešno, prav tako pa lahko našim državljanom potrdimo, da dostop do sistema zbirke podatkov za preiskovalne organe v Evropi varnosti ne zniža, ampak jo poveča.

Vendar se seveda moramo zazreti tudi v prihodnost. Tukaj sem prebral, da se je o SIS II razpravljalo na neformalnem zasedanju Sveta v Sloveniji pod slovenskih predsedstvom. Zdi se, da se centralni sistem ponovno oblikuje. Sekcije Komisije so pripravljene, vendar se ustanavljajo nove politične skupine specializiranih notranjih ministrov, ki bodo obravnavali SIS II. Njihov glavni cilj v zvezi s SIS II je pravi praktični napredek v boju proti organiziranemu kriminalu v Evropi. Zakaj bi potem še naprej odlašali? Skrbi me, da po širitvi ne napredujemo, saj so vsi zadovoljni s tem, da je razširitev bila uspešna. Rad bi izpostavil, da bomo po šestih mesecih v Parlamentu vrednotenje izvedli in da bomo pri tem tudi vztrajali.

Drugo praktično področje, v zvezi s katerim menim, da bi bila potrebna dejanja, je vprašanje v zvezi s policijskim sodelovanjem. Kot veste, žal v zakonodajo Skupnosti niso bili vključeni vsi razdelki prümške pogodbe, saj zlasti bistvene zadeve v zvezi s policijskim sodelovanjem niso bile sprejete. Zato je tudi na tem področju treba napredovati.

Od Komisije pričakujemo predloge v zvezi z mejno zaščito. Pozdravljam predloge v zvezi z vhodno-izhodnim omrežjem saj bo zanimivo izvedeti, koliko oseb je v Evropi preseglo dovoljeno obdobje bivanja.

Nazadnje opozarjam na še eno točko: imeli bomo novo pogodbo. Zato naj spodbudim predsednika našega odbora, gospoda Depreza. Zaupanje državljanov bomo pridobili tako, da veljavne odločbe sektorja za notranjo politiko prenesemo iz ozadja Sveta na to plenarno zasedanje. Tukaj bodo ljudje videli, kako se sprejemajo odločbe. Zato vas prosim, da sprejmete ponujeno pomoč Parlamenta. Pripravljene smo na sodelovanje.

Claudio Fava, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, predsednik Sveta, podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, v zvezi s to razpravo se strinjam s pristopom komisarja Frattinija. Z ozirom na prihodnost moramo predpostaviti, kako lahko vse evropske ustanove odgovorno in predano upravljajo s preostalim časom.

Menimo, da po letih razpravljanja na področju svoboščin, varnosti in pravic, v okviru katerega je Parlament kritiziral jasen demokratičen deficit – zapleteno področje za temeljne pravice državljanov – lahko pozdravimo podpis nove pogodbe, ki na tem področju končno ustvarja evropsko dimenzijo in ki Parlamentu daje zakonodajna pooblastila vključno s pravosodnim, kazenskim in policijskim sodelovanjem ter politikami v zvezi z vstopom in rezidenčnostjo.

Zato naša skupina meni, da se med občutljivim postopkom ratifikacije nobena ustanova ne more izogniti dejstvu, da se je okvir popolnoma spremenil. Zavedamo se, da ni mogoče enostavno navesti začetka veljavnosti

Pogodbe, zato menimo, da bi bilo politično nepravilno, če bi nadaljevali z delom z zelo občutljivimi dokumenti na način, ki se izogiba demokratičnemu obsegu lizbonske pogodbe.

Zaradi tega naša skupina prav tako meni, da je skupna predanost Parlamenta, Sveta in Komisije potrebna za prepoznavanje kakršnih koli, še posebej pomembnih dokumentov ter da njihovega prehoda ne onemogoči ampak zagotovi, da je posvetovanje s Parlamentom glede začetka veljavnosti lizbonske pogodbe mogoče ter te dokumente vključi v nov institucionalni okvir. V mislih imam dokumente, v zvezi s katerimi so se z nami do sedaj le posvetovali, kot so na primer predlog o evropskem sistemu PNR, predlog o pregledu okvirnega sklepa o terorizmu, direktiva o sprejemu visoko usposobljenih delavcev in direktiva o enotnem postopku za sprejemanje delovnih migrantov.

Gospod predsednik, vzel bi še nekaj trenutkov, da izrazim zaskrbljenost o tem, kar je Svet povedal v zvezi z direktivo o vračanju. Cenimo dostopnost in sodelovanje Sveta, vendar menimo, da je prisotnih nekaj zelo občutljivih točk. Ena izmed teh je, da 18 mesečno pridržanje ne šteje kot izboljšanje učinkovitosti te direktive, ampak kot krut ukrep, v zvezi s katerim bo precej članov tega Parlamenta še naprej izražalo nezadovoljstvo.

Sarah Ludford, on behalf of the ALDE Group. – Gospod predsednik, obravnavamo napredek Evropske unije v smeri, da postane področje svobode, varnosti in pravice. To pomeni razvoj proti Evropi, v kateri se podpirajo državljanske pravice in obravnavajo zapletena vprašanja v zvezi z izvajanjem zakona, ko gre na primer za terorizem in mednarodni kriminal.

Vendar smo na žalost v zadnjih desetih letih neuspešno poskušali najti pravo ravnotežje med varnostjo, svobodo in pravico ter dejansko zelo ozko opredelili pojem varnosti.

Izvajanje zakona mora biti ciljno usmerjeno, državljanske svoboščine pa je treba posodobiti. Dejstvo, da se v desetih letih nismo uspeli dogovoriti glede ukrepa, ki bi varoval najnižje pravice za osumljence in obtožence, je dejansko luknja v zakonu.

Generalni pravobranilec Maduro je dejal v mnenju, ki ga je povzel od bivšega predsednika izraelskega vrhovnega sodišča, glede črnega seznama teroristov, da „zakone potrebujemo predvsem takrat, kadar grmijo topovi“. Črnih lukenj ni. Vojna zoper terorizem je tudi vojna prava proti tistim, ki mu nasprotujejo.“

Škoda je, da kljub poročilu začasnega odbora v zvezi z izrednimi izročitvami, Svet tega ni upošteval. Na to poročilo nimamo ustreznega odgovora.

Strinjam se s komisarjem Frattinijem, da je med Komisijo, Svetom in Parlamentom potreben sporazum o napredku pri prehodu od nezadovoljivih medvladnih postopkov v kazenskem pravosodju na običajna sprejemanja odločitev Skupnosti. To bo spremenilo kulturo in odnos kot tudi postopke. Nekateri od ukrepov iz tretjega stebra, ki se pripravljajo, kot so Pogodba iz Prüma, varstvo podatkov, načrtovanje in poročanje EU niso ustrezni z vidika demokratičnega nadzora in varstva državljanских svoboščin.

V tehnološke projekte smo vložili tudi veliko zaupanja, tako v izmenjavo podatkov med državami članicami kot oblikovanje novih baz podatkov EU. Osebnost v celoti podpiram ustrezno izmenjavo podatkov, vendar opozarjam, da se ne smemo preveč zanašati na hitre tehnološke rešitve. Ne smemo pozabiti na tradicionalno politiko, ki temelji na obveščevalnih dejavnostih, čeprav jo je težje uspešno izvajati prek nacionalnih meja, in se je ne sme obravnavati kot manj ustrezen trud pri zagotavljanju ustrezne baze podatkov, ker to sproža val pomembnih vprašanj glede varstva in zagotavljanja podatkov.

Komisarja Frattinija sem pozvala, naj premisli o sestavi zelene knjige o tem, ali je naša ureditev glede zagotavljanja podatkov ustrezna, zlasti kar zadeva škandalozne izgube podatkov v Združenem kraljestvu. Zaenkrat je to odklonil. Upam, da si bo premislil.

Prav tako me zanima, ali bo o tem premislil v luči profiliranja? Komisar Frattini tega ne priznava, vendar pa britanska vlada precej odprto govori, da izvaja profiliranje. Moramo razpravljati o tem, kakšne zaščitne ukrepe potrebujemo.

Poleg tega menim glede izključitve Združenega kraljestva, da bi lahko kolegi v Parlamentu, in vsekakor tudi jaz kot britanski poslanec, podali kakšno idejo o tem, kakšna bo strategija Združenega kraljestva pri uporabi možnosti vključitve in izključitve, ker mislim, da bo to precej uporabno pri določanju, kaj Združeno kraljestvo namerava storiti za aktivno vključitev v pravosodne in notranje zadeve v naslednjih letih.

Seán Ó Neachtain, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, irska vlada v Evropi v zvezi z bojem proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu igra aktivno in osrednjo vlogo. Prispevek irske policije je Evropski policijski urad – Europol.

S 500 milijoni prebivalcev v skupno 27 državah je ključnega pomena, da mednarodne meje služijo kot zaščita pred nezakonitimi dejavnostmi storilcev kaznivih dejanj. Da to preprečimo, je potrebno intenzivno sodelovanje s trdno osnovo med policijo, navadami, pomorstvom in obveščevalnimi službami vseh držav članic.

Rad bi poudaril, da lizbonska pogodba ne bo na noben način vplivala na nevtralnost Irske. Irska je nevtralna država in tako irski vojaki ne morejo biti razvrščeni čez morje, razen če ZN sprejmejo ustrezen sklep in je pridobljeno potrebno soglasje – po glasovanju v Dáil Éireann (irskem nacionalnem parlamentu) – irske vlade.

Jean Lambert, on behalf of the Verts/ALE Group. – Gospod predsednik, moja skupina se strinja z večino povedanega, zlasti s poudarkom, da je treba varovati temeljne pravice kot osnovno pri sprejemanju odločitev, katerih sprejetje želimo uresničiti do konca tega mandata Parlamenta.

Moja skupina se prav tako strinja, da bi bil medinstitucionalni sporazum uporaben pri preprečevanju samovoljnega soodločanja, kar smo lahko že videli, in samovoljnega odločanja na ukaz Sveta, ko smo mnogi menili, da je Parlament uporabljen kot nekakšen alibi, ker se zadev ni moglo izpeljati enotno. Raje bi videli, da se te vrste dogovorov določi znotraj ustreznega okvira, v katerem se napredek, ki ga želimo uresničiti, ne bo odlašal še naslednjih pet let.

Kar zadeva vprašanja o temeljnih človekovih pravicah smo zelo zaskrbljeni, da je eno od vprašanj, ki v Svetu še ni obravnavano, prav vprašanje postopkovnih zaščitnih ukrepov.

Številni v tem parlamentu so se strinjali glede uvedbe evropskega naloga za prijetje, pri čemer so verjeli, da bo kmalu sledilo tudi sprejetje postopkovnih zaščitnih ukrepov. Ostali, očitno bolj skeptični, so dejali, da bi najprej radi sprejeli postopkovne zaščitne ukrepe in šele nato uresničili večje sodelovanje med državami članicami. Zato nas zanima, kdaj lahko pričakujemo te ukrepe, ki so zelo pomembni za vse naše državljane.

Prav tako nas skrbi vprašanje, zastavljeno danes zjutraj v zvezi z varstvom podatkov. Pomanjkljiva preglednost povzroča vedno več skrbi, prav tako pa narašča zaskrbljenost javnosti glede načina, na kateri se bodo podatki uporabljali in izmenjali, ker javnost nima na voljo jasnih informacij o tem, kaj natanko se dogaja.

Postal sem, milo rečeno, rahlo zaskrbljen, ko sem slišal, da Svet razpravlja o vprašanjih direktive o vračanju, in pravi, da nekatere države želijo olajšati vračanje. Nekateri bi lahko pomislili, da Svet ne želi vzpostaviti varnega in odprtega postopka, ki zagotavlja pravice posameznikov, namesto da poskuša, kot je v tem primeru, izpolnjevati cilje z vračanjem.

Vsekakor ne želimo, da vračanje postane bolj težavno. Želimo pa, da postopek postane bolj odprt in da ščiti pravice. Eno od vprašanj, ki nas skrbi, je na primer uvedba prepovedi ponovnega vstopa nekaterih držav članic. Prav tako nas skrbi trajanje pridržanja.

Pozdravljam izjavo glede predloga o visoko usposobljenih priseljencih. Končno lahko vidimo pozitiven ukrep v politiki priseljevanja, in korak stran od tega, kar nekateri vidimo kot politiko odvracanja, ki jo je Unija kar nekaj časa izvajala. Končno se bomo strinjali glede nečesa bolj pozitivnega in odprtega, čeprav se bo to nanašalo na manjšo skupino ljudi, ki prihaja v Evropsko unijo.

Vendar je vsak komentar glede sankcij proti delodajalcem dobrodošel. Na koncu bi rad, da Svet in Komisija odgovorita na vprašanje, kako komentirata položaj Združenega kraljestva o reformni pogodbi.

Giusto Catania, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, cenim pripravljenost Komisije in tudi Sveta za hitro sprejetje medinstitucionalnega političnega sporazuma v zvezi z novimi prehodi v naslednjih nekaj mesecih. Od januarja 2009 bo ta parlament igral pomembno vlogo v zvezi s svoboščinami, varnostjo in pravicami zlasti v zvezi s potrebo evropskih državljanov po tem, da jim je omogočeno izvajanje demokratičnega nadzora nad odločitvami na področju svoboščin, varnosti in pravic v Evropski uniji.

Menimo, da bo 2008 prehodno leto, zato treba v tem času opredeliti številne prednostne naloge v zvezi s svoboščinami, varnostjo in pravicami. Nadaljevati moramo z zadevami katerih ne moremo več prekiniti in pri katerih moramo vztrajati. Menim, da bi za leto 2010 bilo treba uvesti skupno azilno politiko in pospešiti proces, ki bi lahko privedel do določitve te skupne politike; prav tako sem mnenja, da je treba hitro predložiti splošni načrt za zakonito priseljevanje, ne le za spodbujanje dovolitve vstopa za kvalificirane ali visoko

usposobljene priseljence, ampak da se prav tako pripravi načrt, ki pokriva vse vrste vstopov v Evropsko unijo; menim tudi, da se moramo glede na rezultate iz leta 2007 osredotočiti na prosti pretok moških in žensk znotraj schengenskega območja ter te vidike izkoristiti.

Prav tako bi v letu 2008 morali poskusiti oceniti nekatere že sprejete odločitve.

V mislih imam zlasti dve pomembni vprašanji. Pristno se mora oceniti uporabnost in učinkovitost Frontexa. Zdi se mi, da bi nas objektivna ocena privedla do spoznanja, da ni bil tako učinkovit kot je upala večina v tem parlamentu in državljani Evrope. Prav tako bi bilo treba oceniti ogromno število zbirk podatkov, ki so nam na voljo. Vse pogosteje se dogaja, da so izmenjane informacije brez vrednosti, včasih pa se tudi izgubijo.

Za konec, gospod predsednik, naj povem še to, da bi prav tako bilo treba podati še končno oceno direktive o vračanju. Zdi se, da smo dosegli točko brez povratka in zato moramo spremeniti našo strategijo: le tako, da predložimo akcijski načrt in načrt za zakonito priseljevanje, bomo vedeli, kako priseljence izgnati, prisilno odstraniti in pridržati.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, komisar, gospe in gospodje, vprašanja v zvezi z razvojem dogodkov glede Frontexa, zastavljena Svetu, zahtevajo posebno pozornost. V preteklosti sem na to vprašanje opozoril večkrat. Zato je ta razprava dobra priložnost, da ponovno izrazimo našo zaskrbljenost. V zvezi s tem se strinjam z besedami, ki jih je izrekel gospod Catania.

Več nacionalnih parlamentov je od vlad držav članic zahtevalo, da zagotovijo delovno silo in material za dejavnosti Frontexa. Očitno si države članice ne prizadevajo za sodelovanje pri operativnih dejavnostih, zato me veseli, da se je Nizozemska končno odločila, da razvrsti fregato. Torej je moje vprašanje: kaj se bo zgodilo z nezakonitimi priseljenci, ki potujejo z ladjami in z migranti po tem, ko jih najdejo?

Nam lahko predsedujoči Svetu pove, kako bodo obravnavani ljudje, prestreženi v ladjah na morju? Dobivamo redna poročila o prestreženih polnih ladjah migrantov, ki so po pravilih najprej privedeni na kopno kjer je za njih tudi poskrbljeno. Morajo države članice voditi vojaška plovila, ki so dolžna za sprejem prestreženih ljudi na morju, katerim morajo zagotoviti azil ali za njih poskrbeti?

V tem tednu je glede na reakcijo nizozemske državne sekretarke za pravosodje možno sklepati, da še vedno ni dokončnega odgovora na to vprašanje. V zvezi s tem želim boljše pojasnilo saj ni pravično, da bi države, ki priskrbijo material in delovno silo, nosile celotno breme. Gospod predsedujoči, če na tej razpravi ne morete odgovoriti na to vprašanje, boste to storili v pisni obliki?

Imam še eno vprašanje za komisarja Frattinija. Ministri za pravosodje lahko na primer obljubijo, da bodo zagotovili vojaška plovila, vendar je izvedba dolžnost obrambnih ministrov, ki včasih o obljubah pravosodnih ministrov niso pravočasno obveščeni. To očitno povzroča težave v zvezi s koordinacijo.

Moje vprašanje komisarju Frattiniju se glasi: kako nameravate v prihodnosti to težavo rešiti? Navsezadnje je trajalo dolgo, da so obljube, ki so bile dane dalj časa nazaj, pokazale začetek najmanjših učinkov.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gospod predsednik, res je, da se v tej dvorani intenzivno razpravlja o potrebi po vseh načinih ukrepanja za povečanje varnosti naših državljanov. Na to se nanaša tudi Frontex. Vendar se ne smemo slepiti, saj je Evropa postala veliko manj varna ravno zaradi politike odprtih meja. Dejstvo je, da je ta politika s tem, da ni vzpostavila ustreznih protiukrepov, očitno okrepila moč mednarodnega organiziranega kriminala.

To ni vse. Evropski državljani so prav tako žrtve valov overitev v zvezi s statusom nezakonitih priseljencev, za katere so se določene države odločile, da jih bodo izvedle. To vsekakor ne bo zmanjšalo sramotne trgovine z ljudmi. Področje, o katerem tukaj razpravljamo, je žal do določene mere tudi področje, v zvezi s katerim lahko storilci kaznivih dejanj, zlasti islamski skrajneži, ravnajo po lastni presoji.

Bistvene sposobnosti držav v zvezi s tem področjem so vedno bolj spodkopane – na primer sposobnosti v zvezi z zakonitim priseljevanjem. To je nesprejemljivo. Države članice morajo ohraniti popoln in brezpogojen nadzor nad lastnimi trgi dela, prav tako pa ne smejo biti naložene nobene omejitve v zvezi načinom vodenja njihovih tržnih politik.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, menim, da je gospod Deprez težavo pravilno opredelil in da je podpredsednik Frattini podal rešitev za to težavo.

Pred nami je prehodno leto, kateremu moramo dodati še šest mesecev do konca parlamentarnega mandata, v katerem moramo sprejeti nekaj zrelih odločitev, ki jih ne moremo zanemariti. Zato menim, da je

medinstitucionalni sporazum bistven za to, da se z zelo potrebnim in zelo zaželenim soodločanjem uskladijo zrele pobude.

Zato, gospod predsednik, menim, da nam pomembnost pobud kot so te v okviru področja svoboščin, varnosti in pravic – v mislih moramo imeti, da se tretjina od 26 strateških predlogov Komisije nanaša na področje svoboščin, varnosti in pravic – daje veliko odgovornost v zvezi z obravnavanjem začetega osnutka zakonodaje.

Zato tako zaželen poziv k ocenjevanju Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije zasluži vso našo pozornost, prav tako kot tudi vsa vprašanja, ki se nanašajo na pojav migracij, ki zadeva tako zakonito kot nezakonito priseljevanje.

Civilno in kazensko pravosodje za zagotovitev boljših storitev za državljane, Europol, revidirana Evropska agencija v novem okviru ustavne pogodbe Evropske unije – gospod predsednik, z ozirom na varstvo podatkov v okviru tretjega stebra – vsebinsko obravnavajo usklajevanje področja svoboščin, varnosti in pravic na metodološki in časovni ravni.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gospod predsednik, internet je novo bojišče. Po mnenju Komisije in Sveta je bojišče za boj proti terorizmu, s čimer se strinjamo. Za mnoge izmed nas je internet prav tako bojišče za varstvo temeljnih pravic državljanov. Kot vsi vemo, internet uporabljajo teroristi, vendar ga za razpravljanje prav tako uporabljajo milijoni nedolžnih državljanov. Razpravljajo tudi o terorizmu, ki ga, brez upravičenja, želijo razumeti: kar počnemo tudi mi, vendar žal preredko. Ne glede na pomembnost zakonske pobude proti razpošiljanju pro-teroristične propagande na internetu, je tudi to zelo občutljiva zadeva.

Komisar in predsedujoči Svetu, povedati vama moram, da je ta zakonska pobuda v sedanjih obliki nekoliko sporna. Ne zahteva, da oseba, ki širi pro-teroristično propagando, dela to namerno ter... ,ter' da propaganda verjetno vodi do terorističnega dejanja. Namesto ,ter' je v besedilu navedeno ,ali'. Z drugimi besedami, če posameznik poskuša osmisliti terorizem, ki se odvija nekje v svetu, s tem tvega, da pristane v težavah le zato, ker ,nekdo' meni, da so njegove besede prevedle do terorističnega dejanja: ta posameznik je obtožen, čeprav nima nobenega namena, da povzroči tako dejanje. To je nekaj, kar morate korigirati.

Prav tako bi vas prosil, če pojasnite, ali bodo vsebine naše elektronske pošte preverjene. Kdo jih bo preverjal in tako policiji omogočil, da sodi o tem, ali je bil ta nov zakon, ki ga spodbujate, kršen? Naj vas opomnim, da ste nam v zvezi s hrambo podatkov telefonskih klicev večkrat zagotovili, da vsebine naših SMS sporočil in telefonskih klicev ne bodo spremljane. Bodo vsebine naše elektronske pošte tukaj nadzirane kot posledica ukrepa, ki ga spodbujate?

Še ena točka, ki bi jo rad izpostavil, je pobuda glede evropskega sistema PNR. Ne potrebujemo je. Niste nam pojasnili, zakaj bi jo potrebovali. Imamo APIS; imamo, kot je gospod Frattini upravičeno poudaril, vizumski informacijski sistem, dober rezultat našega sporazuma; imamo tudi Schengen: tako dobro vemo, kdo po svetu danes kam potuje in kdo pride v Evropo.

Ob tem imajo v Evropi trenutno le 3 od 27 držav ukrepe za možno izvajanje PNR. Kje je zdaj potreba po uskladitvi zakonodaje v zvezi s PNR?

Zakaj tako strastno spodbujate te ukrepe, čeprav se evropski varuhi podatkov z njimi ne strinjajo? Zakaj o njih ne razpravljate s Parlamentom, z ljudmi, ki so določeni za boj proti terorizmu in ki jih prav tako lahko skrbi za varovanje pravic – ali nas skrbi celo preveč, kot nas včasih obtožijo?

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, potrdimo lahko dejstvo, da sta Svet in Komisija v svojih dokumentih ne le poudarila izraz ,varstvo', ampak da sta se prav tako začela zavedati temeljnih svoboščin in pravic državljanov. V Evropi lahko storimo kolikor hočemo glede skupnega področja svoboščin, varnosti in prava, vendar nas pri tem pravni sistemi tretjih držav očitno ovirajo.

Menim, da bi Komisija in zlasti države članice morali vse bolj spremljati mero, do katere na primer pravni sistem Združenih držav vpliva na gospodinjstva evropskih državljanov. Komisiji in Svetu bom sam z nekaj kolegi zastavil vprašanje o tem, kako je možno, da so podatki o prenosu pošte iz Združenih držav, ki bi se z vsemi nameni morali uporabljati samo za carinske namene, bili posredovani varnostnim organom.

Zaupnost elektronske pošte je tako eden zadnjih branikov, ki nam jih je do sedaj uspelo zaščititi. Upam, da bo Komisiji v sodelovanju s Svetom uspelo rešiti težavo v zvezi z globalnim pristopom k boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu ne le iz vidika varnosti, temveč tudi iz vidika svoboščin, zaščite državljanov in odprave težav v zvezi s spornimi pravnimi sistemi.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, namestnik glavnega urednika časopisa *Corriere della Sera*, Magdi Allam, ki ga ne bi mogli obtožiti rasizma ali islamofobije, je izpostavil resno vprašanje: imame in ostale zahteve velike mošeje v Rimu – ki je financirana – podpirajo veleposlaništva številnih islamskih držav.

Ali to v eni največjih prestolnic Evrope zagotavlja varnost pred pristnim tveganjem, da se razširijo skrajne islamske doktrine? Mislim, da ne. Menim, da bi bilo bolje nadzirati širjenje fundamentalističnih islamskih idej, ki so tesno povezane s terorizmom in da je to tisto, na kar bi Evropska unija morala biti še posebej pozorna.

Terorizem: kaj mislimo o nedavnem mnenju glavnega pravobranilca Sodišča Evropskih skupnosti, Poiarsa Madure, ki predlaga, da je uredba (ES) št. 881/2002 o zamrznitvi premoženjskih sredstev tistih, ki so na črnem seznamu kot člani Al-Kaide in talibani protipravna? Rad bi predelal dejstvo, da je ta uredba nič več kot aplikacija Resolucije ZN 1390, ki jo je sprejela celotna mednarodna skupnost kot odgovor na napade iz 11. septembra. Civiliziran svet se pred terorizmom želi braniti: nikoli ne opusti straže pred smrtno nevarnimi islamskimi teroristi.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Gospe in gospodje, menim, da v zvezi s svoboščinami, varnostjo in pravom nismo znatno napredovali. Ravno nasprotno: vlade državljanom ne dovolijo, da bi z referendumom vplivali na lizbonsko pogodbo in tako se od se od svoboščin oddaljamo.

Zakaj ne morejo državljani svobodno odločati o tem, ali želijo, da se vpliv njihove države pri sprejemanju odločitev v EU zmanjša? Zakaj se državljani ne morejo svobodno odločati o tem, ali želijo, da vlade na področju migracije, energije in prometa nimajo pravice veta in nadzora nad Evropsko centralno banko? Zakaj državljani zlasti manjših držav članic ne vedo, da bo praktično nemogoče, da bi predsedovali v Evropskem svetu? Jim je kdo dejansko povedal, da bo čez šest let njihova država izgubila pravico do komisarja v Evropski komisiji? Reformna pogodba bistveno spreminja ključne dokumente Evropske unije. Če jo sprejmejo le parlament brez referenduma in razprave na nacionalni ravni, se bo namesto svobode pojavila nekontrolirana aroganca prihajajoče moči. Evropska komisija bi morala vlade na to opomniti.

Mihael Brejc (PPE-DE). – Naj se najprej zahvalim za zelo dobre predstavitve precej zapletenega področja, o katerem danes tu razpravljamo.

Dovolite mi, da ob tej priliki opozorim še na eno področje, ki ga nekako nismo dovolj jasno obdelali doslej. Gre namreč za zunanje meje Evropske unije. Vse države članice, ki so sedaj na novih ... ki sedaj skrbijo za nove meje, zunanje meje Evropske unije, so vložile ogromen napor v to, da so te meje res varne, zaščitene, da je ustrezna infrastruktura, ki zagotavlja izvajanje schengenskih standardov. Vendar pa smo hkrati ugotovili, da je pa življenje ob meji nekoliko slabše, kot je bilo prej. Opozoriti želim na nižjo kakovost življenja ljudi ob meji, še posebej v manj razvitih krajih. Zato bi želel dati pobudo, dovolim si seveda to postaviti tudi kot vprašanje, ali Svet in Komisija načrtujeta kakšne posebne dodatne ukrepe, ki naj bi zagotovili višjo kakovost življenja ob meji, ki naj bi zagotovili, da ljudje ob meji ne bi teh predelov zapuščali. Vsi dobro vemo: če ljudje ne živijo ob meji, če je prostor prazen, ga je tudi težko varovati.

In še drugo vprašanje: predstavnik Sveta je že na samem odboru omenil, da je sodelovanje z balkanskimi državami prav tako ena od pomembnih nalog, ki se jim Svet posveča. V tem kontekstu pa mene posebej zanima, ali bi prav zaradi izvajanja schengenskih standardov in zagotavljanja naše varnosti bilo mogoče vzpostaviti dobro sodelovanje policij z balkanskimi ... znotraj balkanskih držav.

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospod predsednik, smo na prelomnici, na kateri mora Evropski parlament vzpostaviti pristno področje svoboščin, varnosti in pravic ter na kateri nam sprejetje lizbonske pogodbe omogoča krepitev demokratičnega nadzora in nadzora pristojnosti. Podpiram pobudo svojih kolegov poslancev, da se predloži seznam prednostnih nalog, ki jih lahko obravnavamo z ugodnim postopkom soodločanja na podlagi medinstitucionalnega političnega sporazuma.

Udeležnost Evropskega parlamenta v celoti lahko dejansko le izboljša kakovost odločitev in včasih omogoči, kot smo že videli, da so sporazumi lahko sploh doseženi. To očitno ni mogoče, če nacionalni parlament v to razpravo niso vključeni in predvidevam, da izpostavljamo okrepljeno vlogo, ki jim je z novo pogodbo dodeljena.

Seveda je še ena izmed naših prednostnih nalog varstvo podatkov. Naj vas ne preseneti, da se vračam na to temo. Veste, da smo dejansko spodbudili sprejetje okvirnega sklepa o varstvu podatkov v okviru tretjega stebra. Seveda smo zadovoljni, da so se o tej temi ponovno pričela posvetovanja z Evropskim parlamentom.

Vendar smo zelo zaskrbljeni zaradi povprečnih rezultatov, ki jih je v zvezi s tem dosegel Svet zlasti glede pravil o soglasju.

Ali glede na to, da bodo stebri kmalu ukinjeni in da se zagotovi resnična zaščita zasebnih življenj naših državljanov, niste menja, da je obstoječe direktive o varnosti podatkov treba prilagoditi tako, da se bodo nanašale na policijsko in pravosodno sodelovanje? Zlasti je pomembno, da se zagotovi visoka stopnja varnosti podatkov, ki mora prav tako urejati predlog za uvedbo evropskega PNR. To je pomembno vprašanje, na katerega bi želela dobiti odgovor.

PRESEDUJOČI: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Podpredsednik

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, najprej bi od Komisije in Sveta želela popolno preglednost glede pogajanj z Združenimi državami o transatlantski shemi varstva podatkov. Zdi se, da bo – ob koncu pogajanj – Komisija zdaj prosila Svet za pooblastila. Ta način je napačen.

Nadalje je dokumentacija PNR nestabilna. Potreba po celotnem programu je veliko bolj uveljavljena. Pravna podlaga je nejasna. Še vedno ni sistema za varstvo osebnih podatkov v okviru tretjega stebra. Še vedno bi se zdelo, da to ministrom za notranje zadeve ni preprečilo, da bi se odločili v zvezi z evropskim programom PNR. Poleg tega zastopnik Evropskega parlamenta, gospod Deprez, ni bil povabljen.

Želela bi, da se pojasni, zakaj je nemški minister za pravosodje hkrati izjavil, da bi evropski program PNR bil nasproten z nemško ustavo. Menim, da ta dokumentacija še ni pripravljena in da bi Evropski parlament želel pojasnilo o tem, zakaj je ta program potreben.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, jasno je, da je v letu 2007 najpomembnejši dogodek na področju svoboščin, varnosti in pravic širitve schengenskega območja. Rečemo lahko, da pričakovanja v zvezi z lažjim prečkanjem meje niso realna.

Prečkanje poljsko-nemške meje med Saško in Spodnjo Šlezijo je zaradi širitve schengenske meje postalo problematično. Ljudi naključno obtožujejo, da nezakonito tihotapijo priseljence in zato jih policija dolgo pridržuje kot navadne storilce kaznivih dejanj. Tako obtožujejo taksiste na obmejnem območju. Da ne bi kršili zakona, morajo preverjati potne liste potnikov. Prevozna sredstva s poljsko registracijo so podvržena nekajurnim preiskavam.

Schengenski sporazum je na poljsko-nemški meji bil uveden na način, ki ljudi odvrča od prečkanja meje. To ni v skladu s ciljem sporazuma in zahteva takojšnje ukrepanje Evropske komisije.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Prizadevanja Komisije in Sveta za zagotovitev prostega pretoka ljudi po Evropi so se decembra 2007 uresničila s širitvijo schengenskega območja. Na področju nezakonite migracije bo osnutek zakonodaje o skupnih standardih za repatriacijo nezakonitih priseljencev iz tretjih držav in kaznovanje delodajalcev nezakonitih priseljencev ta pojav zagotovo zmanjšal.

V zvezi z zakonito migracijo je Komisija s tem, da je Parlamentu predložila osnutek zakonodaje o pogojih vstopa in bivanja za visoko usposobljeno delovno silo in postopku za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav, uvedla pravne ukrepe.

Rad bi izpostavil temo, za katero menim, da je zelo pomembna: še vedno veljajo prehodni ukrepi, ki so jih naložile nekatere države članice, da bi z njimi omejile pretok delovne sile iz drugih držav članic Evropske unije. Tak način je primeren za posamezno politiko, ki obravnava zakonito priseljevanje iz tretjih držav, vendar pa omejevanje državljanov EU ni primerno. Če obstajajo omejitve v zvezi s prostim pretokom delavcev, ne moremo govoriti o svobodi.

Menim, da je treba izvajati direktive o zakoniti migraciji iz tretjih držav in istočasno okrepiti omejitve v nekaterih državah članicah. To se lahko postopno izvede tako, da se od držav članic, ki izvajajo direktivo o zakoniti migraciji, zahteva naj odpravijo kakršne koli omejitve v zvezi z delovno silo, ki se v direktivi nanašajo na državljane drugih držav članic.

Poleg tega bi se moral uporabiti koncept preferenc, s katerim bi evropski državljani imeli prednost pri izpolnjevanju potreb trga dela. Menim tudi, da bi nadalje morali razlikovati še med tretjimi državami, med katerimi bi morali imeti prednost državljani zlasti tistih sosednjih držav, ki so vključene v sosedsko politiko.

Upam, da bo pogovor med gospodom Frattinijem in gospodom Deprezom, ki je odprl našo razpravo, vodil do dejanskih dosežkov in z naše strani do pozitivnih dejavnosti.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospod predsednik, lizbonska pogodba in reforma Evropske unije na področju svoboščin, varnosti in pravic vršita znatne spremembe, ki so jih državljani EU pričakovali. Zlasti izpostavitve tega področja pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti zahteva dobro pripravo tako držav kot ustanov EU. Parlament se tega zaveda in se pripravlja na nove naloge ter zlasti na skupno sprejemanje večine odločitev.

V zvezi s tem bi Svet rada vprašala: ali bomo pričeli z oblikovanjem seznama skupnih prednostnih nalog na področju svoboščin, varnosti in pravic in če bomo, kdaj? Vem, da imata programe tako Svet kot Komisija. Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki ga vodim, seznanja Parlament o tem, kaj je treba še storiti. Vendar v korist naših državljanov potrebujemo skupno, učinkovito in pregledno dejanje ter seznam skupnih prednostnih nalog.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila portugalskemu predsedstvu za razširitev schengenskega območja in hkrati pozvala k rednemu vrednotenju delovanja tega sistema. Po nekajtedenski veljavnosti lahko ob odličnih ugodnostih že vidimo nekaj naključnih negativnih posledic. Te vključujejo previsoke cene viz za državljane tretjih držav, zlasti Belorusov. Cena vize, ki je 60 evrov, jih ovira in jim onemogoča obisk sosednjih držav EU; prav tako nam otežuje izvajanje sosedске politike, ki jo vsebuje reformna pogodba.

Gospod komisar, to zahteva več kot le spremljanje; gospe in gospodje, to se mora spremeniti.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, rad bi se osredotočil na nekaj, kar se zdi manj pomembno, vendar se je v letu 2007 resno poslabšalo in zadeva milijone ljudi: varnost na evropskih letališčih.

Evropska komisija in Svet sta dovolila in dovoljmeta, da se preprečevanje terorizma na letališčih vodi kot prometna politika.

Postopki, oblikovani za logistične in tehnične standarde za letala in vlake omejujejo svoboščine in pravice. Tako državljani niso zaščiteni pred zlorabo, omejevanje pravic pa se potrjuje brez ocenjevanja sorazmernosti ali vrednotenja učinkovitosti. Uradne osebe za varnost na kontrolnih točkah včasih z moškimi in ženkami ravna neprimerno, saj ne poznajo pravil ali izjem k tem pravilom, ki jih izvajajo ker so ta tajna.

Komisijo pozivam – zlasti gospoda Frattinija – naj na tem področju ponovno vzpostavi svojo pristojnost; Svet pa pozivam, da to področje resno razišče.

Letališča so postala območja izrednega stanja, kjer ne veljajo niti zakonodaja niti najosnovnejša zagotovila ampak nenadzorovana pristojnost policijskih organov.

Roselyne Lefrançois (PSE). – (FR) Gospod predsednik, rada bi omenila tri zadeve, ki se mi zdijo pomembne. Prva se nanaša na način, kako bomo ravnali v obdobju do pričetka veljave lizbonske pogodbe. Kot so povedali že kolegi iz odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve želim, da se doseže medinstitucionalni sporazum, s katerim bi izpostavili nove določbe, ki se uporabljajo v okviru naše pristojnosti. Menim, da je to dejansko osnovni pogoj za učinkovito in pregledno sodelovanje. Letos bi se morali preizkusiti tudi novi predpisi v zvezi z vlogo nacionalnih parlamentov. Kot poročevalka v zvezi z okvirnim sklepom o boju proti terorizmu sem se zavezala k tesnemu in organiziranemu sodelovanju z nacionalnimi parlamenti.

Pregled nad različnimi sprejetimi besedili bi v zvezi s terorizmom omogočil boljšo predstavo o področjih uporabe in kako se ta med seboj povezujejo. Ob tem mora biti prednostna naloga Evropske unije poleg boja proti terorizmu tudi varovanje temeljnih svoboščin. Zato bom pri delu v zvezi z okvirnim sklepom zelo pazljiva glede jasnosti uporabljenih opredelitev in izrazov ter izločanja kakršnega koli možnega tveganja v zvezi s kršenjem teh svoboščin, zlasti svobode izražanja.

Ob koncu bi rada povedala še nekaj v zvezi s prihodnjimi dejanji glede priseljevanja. EU se je dolgo ukvarjala le s tem, da si zagotovi resnično veliko število zakonov o nezakonitem priseljevanju, čeprav ta zaščitniški odnos do mej ni bil izenačen s prav tako pomembno politiko o zakonitem priseljevanju. Zato na tem področju pozdravljam pobude, sprejete v zadnjih nekaj letih in upam, da bo politična volja za podporo širitev Evrope tako močna, kot je bila v zvezi obrambo Evrope.

Predsednik. – Pričenjamo z izvajanjem postopka, ki ga Angleži imenujejo „catch the eye“ (prijava k razpravi). Vsekakor sem kot podpredsednik prav tako odgovoren za večjezičnost, zato se bom s kolegi tolmači pogovoril o tem, kako se lahko izraz „prijava k razpravi“ prevede v druge jezike.

Za zdaj naj povem, da tisti, ki želi govoriti, lahko to stori, če mu predsednik s prijavo k razpravi za to dodeli čas. Tako s prijavo k razpravi dodeljujem čas za govorjenje gospodu Cavadi, ki nam bo o tem povedal kaj več.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, rad bi, da mi oprostite zaradi motenje dnevnega reda ali natančneje vrstnega reda. Zaradi okvare vlaka med Parizom in Brusljem se skoraj ne bi mogel udeležiti seje, vendar se je vse uredilo, hvala.

Vsako leto razpravljamo o doseženem napredku na področju svoboščin, varnosti in pravic. Vendar je danes ta razprava še posebej pomembna in zato želim predstaviti razloge odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za oblikovanje teh dveh ustnih vprašanj, zastavljenih Svetu in Komisiji, ter pripraviti predstavnike ustanov do tega, da na zastavljeni vprašanji jasno odgovorijo.

Če je ta razprava pomembna, je razlog zagotovo ta, da bodo politike v zvezi s temeljnimi pravicami in napredek na področju svoboščin, varnosti in pravic zaradi podpisa lizbonske pogodbe in njenega pričetka veljave, predvidenega za 1. januar 2009, podvrženi bistvenim spremembam, h katerim je – gospe in gospodje, kot veste – Parlament neprestano pozival.

Med temi omenjam še ukinitve stebrnega ustroja, ki omogoča, da večino postopkov, ki so trenutno v okviru tretjega stebra, obravnava Skupnost, posplošitev sprejemanja odločitev s kvalificirano večino, razširitev pravne pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti in okrepitev vloge Parlamenta kot sozakonodajalca; zavezujočo vlogo Listine o temeljnih pravicah.

Da bi od potenciala, ki ga ponuja nova pogodba, imeli koristi v celoti, moramo pričeti s pripravo skupne medinstitucionalne strategije, ki omogoča oblikovanje seznama predlogov, o katerih bi se pogajalo v letu 2008 in bi bili uradno sprejeti v obdobju od januarja 2008–maja 2009.

Torej, gospod predsednik, rad bi povedal, da bo s pričetkom veljave nove pogodbe taka strategija omogočila, da ne bo treba konstantno usklajevati že sprejetih predlogov in bo Sodišču Evropskih skupnosti zagotovila poln nadzor glede pristojnosti ter vključevala Parlament pri opredeljevanju politik v zvezi z bistvom državljskih pravic v celoti.

Glede zastavljenega vprašanja naj povem, da bom razmislil o izrazu v svojem jeziku in vam tako pomagal po svojih najboljših močeh.

Dragutin Mate, predsedujoči Svetu. – Hvala tudi za vsa vprašanja, ki ste jih danes tukaj postavili. Na žalost je premalo časa, da bi lahko na čisto vsa vprašanja zelo podrobno odgovorili. Jaz se bom poskušal dotakniti tistih najpomembnejših vprašanj, s katerimi smo se danes tukaj srečali. Če se najprej dotaknem vprašanja gospoda Weberja, ki je bilo nekako postavljeno v zvezi s sistemom SIS II.

Želel bi zelo jasno povedati, da smo na Svetu ugotovili, da je varnost prehajanja iz sistema „SIS I for all“ na sistem SIS II najpomembnejša, da si ne moremo dovoliti, da bi kakor koli izgubljali podatke oziroma da bi kakor koli bilo ogroženo delovanje sistema, in smo se zato odločili za postopno prehajanje iz enega sistema v drugega, kar seveda pomeni razvoj konverterja za to in se seveda s tem nekoliko časovni okvir vzpostavljanja operativnega delovanja sistema SIS II podaljšajo. Mislim, da je to zelo dobra odločitev, zato ker je zagotavljanje varnosti podatkov in seveda boljše kvalitete podatkov, ki jih bomo imeli z novim sistemom, najpomembnejša, najpomembnejša točka pri vzpostavljanju tega sistema.

Nadalje bi se seveda želel dotakniti vprašanja, ki je bilo odprto s strani več poslancev, in to je sodelovanje med Svetom, Komisijo in Evropskim parlamentom. Mislim, da je tesnost sodelovanja pri večini vprašanj nujno potrebna. Rabimo seveda nek politični konsenz, rabimo medsebojne odnose, da vzpostavimo in zagotovimo primerno stopnjo varnosti in varnosti človekovih pravic, če tako rečem. Rabimo pravi, uravnotežen pristop in tukaj seveda Evropski parlament igra izredno, izredno pomembno vlogo, tako da si zelo težko predstavljam, da bi lahko delovali brez tesnega sodelovanja s Parlamentom.

Seveda, moramo seveda tudi jasno vedeti, da lizbonska pogodba še ni v veljavi. Smo v procesu ratifikacije. Ta proces je relativno občutljiv, v nekaterih državah bolj, v nekaterih mogoče manj, vendar moramo seveda delati in delovati tako, da ne bomo ogrozili postopkov ratifikacije v katerikoli članici Evropske unije. Zato mislim, da bi bilo modro pri našem sodelovanju v tem letu dni do uveljavitve lizbonske pogodbe razdeliti

akte, pravne akte, ki jih obravnavamo, na dva sklopa: en sklop so pravni akti, ki smo jih praktično zaključili in na katere smo že tudi dobili mnenje Parlamenta in so praktično ali popolnoma zaključeni ali v zadnjem koraku do zaključka, in seveda akte, ki jih odpiramo ali so se pred kratkim odprli in pri katerih je nujno potrebno tesno, redno sodelovanje s Parlamentom. Mislim, da bomo na takšen način lahko našli primerno obliko sodelovanja, tako da bomo zagotovili dovolj varnosti in seveda tudi dovolj učinkovito delo ter seveda naredili neko vajo za delo v prihodnje.

Na kratko bi se dotaknil samo še direktive o vračanju in Frontexa, z dvema stavkoma. Direktiva o vračanju: tehnični pogovori in tehnična pogajanja se nadaljujejo v času slovenskega predsedstva in dogovorjeni smo tudi že za politična pogajanja, tako da upam, da bomo našli tisti primeren, političen kompromis, ki ga potrebujemo. Jaz še vedno upam, da ga bomo dosegli, in z reporterjem, gospodom Weberjem smo že bili v stikih, tako da zadeve, mislim, da tečejo dobro.

Glede Frontexa pa samo to, da se izvaja evalvacija delovanja Frontexa, da predsedstvo predvideva poglobljeno diskusijo na ministrskem nivoju na konferenci v začetku marca, kjer bomo seveda govorili o Frontexu, o bodočnosti Frontexa in seveda tudi ocenjevali njegovo dosedanje delo. Po tej diskusiji bomo seveda lahko tudi Parlamentu podrobneje o tem poročali.

Franco Frattini, *podpredsednik Komisije – (IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da je današnja razprava pokazala na pripravljenost za skupno delo s strani vseh treh ustanov. Zato ni pomembna le delovna metoda, ampak tudi vsebinsko obravnavanje. Torej je najprimernejša tista delovna metoda, ki jo je na začetku izpostavil gospod Deprez in v zvezi s katero je prišlo do širokega soglasja tudi s strani predsednika Sveta in s katero se strinjam tudi sam.

Kot sem povedal že na začetku, se je v Svetu ideja o delu, ki ni omejeno na šestmesečni časovni okvir, izkazala kot uspešna. Morali bi jo uporabiti tudi tukaj, saj je iz povedanega razvidno, da so se pojavile številne prednostne teme. Jasno je, da dela v zvezi z vzpostavitvijo SIS II, nove oblike sistema SIS, ni mogoče upočasniti. Moramo nadaljevati, saj nas, za razpravami o časovnem okviru, skrbi, da postopek obravnavanja tega novega sistema kaže na to, da ima ta dodatno vrednost glede varnosti naših zunanjih mej.

Raje kot o odložitvi bi govoril o potrebi, da države članice sistem temeljito obravnavajo in ugotovijo, kako bi delovanje lahko izboljšali preden ga dejansko zavrnejo. Časovni okviri, o katerih smo razpravljali s predsedstvom in katere bomo s februarским svetom ministrov oblikovali v naslednjih nekaj tednih, so dokazali našo predanost dodatni vrednosti novega SIS, kar je zagotovo prednostna naloga.

Veliko se je govorilo o ocenjevanju učinkovitosti varnostnih ukrepov, zlasti protiterorističnih ukrepov. Za to je zaprosil Parlament, sam pa sem v to privolil že pred enim letom. Danes je pred nami izvrševanje. Decembra so vse države članice prejele podroben vprašalnik v zvezi z rezultati, doseženimi z uporabljenimi protiterorističnimi ukrepi. Ne le baronici Ludford ampak vsem vam lahko povem, da bom do sredine aprila lahko objavil rezultate te analize za vseh 27 držav v celoti. Menim, da je to še ena prednostna tema za razpravo, nekaj, kar je Parlament vedno zanimalo.

Veliko je bilo povedanega tudi o postopkovnih zaščitnih ukrepih. Veste, da v zvezi s tem ni bil dosežen noben sporazum, saj so nekatere države članice ustvarile nepremagljive težave, vendar je slovensko predsedstvo predstavilo nekaj, kar bi se lahko obravnavalo prednostno: sodbe v nenavzočnosti. To je eden izmed vidikov postopkovnih zaščitnih ukrepov. Ne zajema celotne razprave, vendar je eden izmed zelo pomembnih vidikov: usklajevanje pravil o sodbah v nenavzočnosti – mislim, da je o tem nekaj povedala že gospa Lambert – je zadeva, ki v letu 2008 zasluži prednostno obravnavanje.

Omenili smo že ocenjevanje Frontexa. Svojo prvo celovito oceno Frontexa bomo objavili 13. februarja. Jasno je, da bosta o dokumentu Komisije razpravljala tako Svet kot tudi Parlament, kar bo v letu 2008 izhodišče za dejanja, glede katerih prav tako menim, da so prednostna: kako je Frontex posloval, kako lahko to izboljšamo, kako lahko spodbudimo sodelovanje držav članic.

Govorilo se je tudi o terorizmu. Teroristična propaganda na internetu in nasilna radikalizacija sta zadevi, ki bosta predmet nezakonodajnih pobud. Nekaj zakonodajnih ukrepov je že načrtovanih, pričakujemo pa še sporočila Komisije, kar je vredno razprave.

Zelo cenim to, kar je o evropskem PNR povedala gospa Roure. Ta razprava se bo nadaljevala še v letu 2008. Menim, da nam do konca tega leta ne bo uspelo sprejeti evropskega PNR. Vendar menim, da bi nas trije kriteriji – ki jih je, če se ne motim, omenila gospa Roure – morali pripeljati do: sorazmernosti pri zbiranju teh podatkov in njihove dodatne vrednosti za boj proti terorizmu, saj to obravnavamo. Če bo sredstvo učinkovito, ga bomo sprejeli, če ne bo učinkovito pa ga bomo ali prilagodili ali pa ga ne bomo sprejeli.

Menim, da bo uporabno, vendar sem prav tako mnenja, da moramo o tem tukaj razpravljati. Nato se pojavlja še vprašanje o tem, kako zbrane podatke varovati in kako kaznovati vsakega, ki te podatke zlorabi. To so očitno zadeve, odprte za razpravo, ki jih bomo obravnavali v letu 2008.

Nazadnje še priseljevanje. Menim, da bi morali nadaljevati s splošnim pristopom k priseljevanju, in kot je decembra povedal Evropski svet, z ozirom na prihajajoče francosko predsedstvo razmišljati o tem, kaj bo francoska vlada predlagala v zvezi z evropskim paktom o priseljevanju, uredil pa sem že, da bo Komisija pri obravnavi na voljo v celoti.

Končno ponovno o azilni politiki. Leto 2008 bo odločilno, saj je leto 2010 rok za vzpostavitev evropskega azilnega sistema. Leto 2008 je leto, v katerem bo Komisiji predstavljen akcijski načrt.

Navedel sem primere, ki v tem smislu kažejo, da je predlog gospoda Depreza, ki bi ga po mojem mnenju morali pozdraviti, zbiranje in jasna opredelitev tega, kar je mogoče storiti takoj, saj je za to vse pripravljeno – in ker lahko med slovenskim predsedstvom sklenemo veliko stvari – in o čem lahko nadalje razpravljamo, recimo, do junija 2009.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Gospod predsednik, presenečeno ugotavljam in obžalujem, da Svet še vedno ni odgovoril na nobeno od vprašanj glede evidence podatkov o potnikih (PNR). Zanima me, ali bo Svet pristal na to, da nam poda pisne odgovore na vsa zastavljena vprašanja.

Prav tako z obžalovanjem ugotavljam, da že eno leto prosimo za informacije o kontaktni skupini na visoki ravni ter pogajanjih med Komisijo in Američani za varstvo podatkov. Prav tako nismo prejeli odgovora. Pogajanja potekajo že eno leto in menim, da je že skrajni čas, da nam povejo, o čem se pogajajo. Rada bi prejela pisni odgovor.

Predsednik. – – Hvala vam gospa in 't Veld.

Menim, da sta si tako Komisija kot tudi Svet zabeležila, kar ste povedali in sem prepričan, da bosta na vašo prošnjo podala pisni odgovor.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo med marčevskim delnim zasedanjem.

5. Sodelovanje med posebnimi enotami za posredovanje držav članic (razprava)

Predsednik. – – (FR) Naslednja točka je razprava o poročilu o Pobudi Republike Avstrije z namenom sprejetja Sklepa Sveta o izboljšanju sodelovanja med posebnimi enotami za posredovanje držav članic Evropske unije v kriznih situacijah (1 54 37/2006 – C6-0058/2007 – 2007/0803(CNS)) (A6-0507/2007), ki ga je v imenu odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pripravil gospod Franča.

Armando Franča, poročevalec. – (PT) Stara Evropa se je spremenila. Danes se Evropska unija s 27 državami članicami in skoraj 500 milijoni prebivalcev sooča z zapletenimi in spodbujajočimi izzivi, ki od nas zahtevajo sprejemanje vedno širših pogledov na svet in naravnost na vprašanja v zvezi z ohranjanjem miru, varnostjo, stabilnostjo, svobodo in izvajanjem demokracije. Kot je povedal že Victor Hugo, je skrivnost dobre vlade v tem, da ve, koliko prihodnosti je lahko vključene v sedanjost. Zato je to področje in velik izziv tega poročila – izziv varovanja oseb in premoženja – in je vprašanje iz vsakdanjega življenja Evropejcev. Govorim o varnosti, zlasti današnji, jutrišnji, vsakdanji, na ulicah, v službi, v prostem času in doma, na kopnem, na morju, v zraku. Varnost našega skupnega prostora nam brez vsiljevanja zagotavlja in podpira svobodo v uravnovešeni družbi.

Svoboda je temelj, osnovna vrednost Unije, varnost pa je orodje za blaginjo, ki ponuja stabilnost in ščiti svobodo. Svoboda kot vrednota in varnost kot orodje sta bistvena za evropski načrt. Pobuda Avstrije, ki jo je prevzelo portugalsko predsedstvo in ki je ustvarila slep Sveta, je omogočila izboljšanje sodelovanja med posebnimi enotami za posredovanje Evropske unije v kriznih situacijah. To je dobra in potrebna pobuda. Ta pobuda tudi dopolnjuje prümisko pogodbo, ki omogoča posredovanje le v primeru naravnih ali resnih nesreč. V poročilu predlagam 11 sprememb k predlogu sklepa, ki prav tako določa najmanjši splošen okvir za možno posredovanje pri krizi, ki jo povzroči človek, ugrabitvah, terorističnih napadih itd., in sicer v kriznih situacijah, ki jih povzroči človek in ki predstavljajo resno neposredno fizično grožnjo osebam, premoženju, infrastrukturi ali ustanovam.

V predlogu je sodelovanje na ravni usposabljanja in ukrepanja posebnih enot za posredovanje vedno ena izmed možnosti, država članica pa po svoji izbiri prosi za sodelovanje in navede vrsto pomoči, ki jo potrebuje. Učinkovitost in pripravljenost posredovanja bosta vedno odvisni od stopnje pripravljenosti, koordinacije, povezanosti in obstoja enotnih metod pri načinu delovanja enot za posredovanje in zato predlagam možnost skupnega usposabljanja in vaj ter da se usposabljanje in vaje financirajo iz proračuna Evropske unije v skladu s členi 30, 32 in 34 Pogodbe o Evropski uniji. Prav tako bi rad izpostavil, da morajo, glede na naš dogovor, biti pravila o civilni in kazenski odgovornosti, ki se uporabljajo, ko gre za skupne operacije, enaka tistim iz odločitve iz Prüma.

Gospod predsednik, kolegi poslanci, ta sklep Sveta je zelo pomemben. To je skupna rešitev za skupna vprašanja in nevarnosti, ki grozijo vsem državam članicam. To je rešitev, ki upošteva bistveno sodelovanje pri pripravah in odzivih na krize, ki jih povzročijo človek in ki smo vedno nepredvidene, vendar vedno možne. Nazadnje bi rad še izpostavil in se zahvalil za dano institucionalno in tehnično sodelovanje in opozoril na predloge sprememb, ki so jih predlagali gospod Díaz de Mera, gospod Demetriou in gospa Iotova in ki so izboljšali in obogatili moj osnutek poročila.

Franco Frattini, *Vice-President of the Commission*. – Gospod predsednik, od samega začetka sem podpiral avstrijsko pobudo, ki jo je ponovno vzpostavilo portugalsko predsedstvo.

Prepričan sem, da sta praktično in operativno sodelovanje med posebnimi enotami za posredovanje v Evropski uniji zelo pomembni pri reševanju grozečih razmer.

Najprej bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu Francu, za odlično opravljeno delo v zvezi s to dokumentacijo in celemu odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za vse uporabne predloge sprememb v poročilu.

Pozdravljam predloge sprememb Parlamenta, katerih cilj je izboljšanje pobude. Rad bi omenil predloge sprememb in s tem zagotovil, da ne pride do prekrivanja z odločitvijo iz Prüma ali vprašanji, povezanimi s finim uravnavanjem določb o odgovornosti, ali s ponovno opredelitvijo in pojasnitvijo izraza „krizne razmere“ ali predlogom sprememb, ki se nanaša na možnost pridobitve finančnih sredstev za skupne projekte.

Treba je opozoriti, da posebne enote za posredovanje zdaj delujejo v okviru mreže Atlas. Izvajajo skupno usposabljanje in vaje, tovrstne projekte finančno podpiramo. Že od leta 2006 financiramo te dejavnosti iz našega proračuna in moj predlog za leto 2008 je, da se financiranje za Atlas poveča na 900 000 EUR.

Na koncu poudarjam, da podpiram to poročilo in si močno želim, da delo na tej dokumentaciji poteka hitreje ter da jo tudi Svet hitro sprejme.

Mihael Brejc, *v imenu skupine PPE-DE*. – Ta sklep o sodelovanju med posebnimi enotami za posredovanje držav članic v kriznih situacijah je eden od številnih dokumentov, ki naj povečajo pripravljenost in sposobnost ustreznega odzivanja držav članic v primeru kriznih razmer, kot so tudi recimo teroristična dejanja. Ukrepanje v kriznih razmerah in boju proti terorizmu so kompleksne naloge, ki zahtevajo dobro sodelovanje vseh držav članic.

Doslej je bilo veliko storjenega glede političnih in pravnih podlag ter konkretnih, preventivnih ukrepov, premalo pa smo se ukvarjali z vzroki, s koreninami terorizma. Zato ponavljam svojo pobudo, naj Svet in Komisija več pozornosti namenita koreninam in vzrokom terorizma. Na področju izmenjave informacij so bili tudi storjeni številni prvi dobri koraki, vendar še ne zadostni. Težava je bila doslej v tem, da bi nastale precejšnje formalne ovire, če bi država članica v kriznih razmerah, torej v primeru, recimo, terorističnega napada, zaprosila za pomoč drugo članico.

Da bi povečali učinkovitost delovanja v kriznih razmerah, je torej nujno sodelovanje držav članic, njihovih organov in seveda še posebej sodelovanje in tudi poznavanje posebnih enot. In ta sklep odpira možnost sodelovanja pri najtežjih terorističnih dejanjih, torej res v pravih kriznih razmerah, in omogoča, da zaprosena država pomaga s svojimi posebnimi enotami. S tem na noben način ne krni suverenosti druge države, ampak gre za pomoč drugi članici. To ni pomembno zgolj zaradi konkretnih okoliščin, ampak izkazuje uveljavljanje ene temeljnih vrednot Evropske unije, to je solidarnosti. V moji politični skupini podpiramo ta sklep in pričakujemo, da bo na glasovanju deležen velike podpore, hkrati pa se zahvaljujem poročevalcu, gospodu Frančaju za dobro delo.

Bogusław Rogalski, *v imenu skupine UEN*. – (PL) Gospod predsednik, pri razpravljanju o osnutku zakonodajne resolucije o pobudi Republike Avstrije za sprejetje sklepa Sveta o izboljšanju sodelovanja med posebnimi enotami za posredovanje držav članic Evropske unije v kriznih situacijah je treba upoštevati, da ena sama

država članica nima na razpolago vseh sredstev, virov ter strokovnega znanja in izkušenj za učinkovito spopadanje z možnimi grožnjami visoke stopnje ali kriznimi situacijami, ki zahtevajo posebno posredovanje. Zato je ključnega pomena, da lahko vsaka država članica zaprosi za pomoč drugo državo članico. To je pomembno zlasti pri boju proti terorizmu, organiziranemu in čezmejnemu kriminalu ter v primerih katastrof in resnih nesreč.

Prav tako upam, kar je treba upoštevati, da bo predlog spremembe Parlamenta v zvezi z medsebojnim učinkovanjem agencij tretjih držav „po analogiji“ vpeljal gmotni zaščitni ukrep proti neodobreni širitvi teh poenostavljenih pravil za sodelovanje z namenom, da prepreči zlorabe, na primer v dvomljivih posredovanjih ter da taka posredovanja ne bodo kršila pravic držav članic.

Athanasios Pafilis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, cilj avstrijske pobude in poročila Komisije je, da se še bolj okrepi sodelovanje med posebnimi enotami za posredovanje držav članic EU in organizacijo skupnih operacij v vsaki državi članici, domnevno za boj proti terorizmu. Te operacije so že vključene v Prümsko pogodbo, v okviru katere bodo policijski organi popolnoma svobodni pri poseganju in izvajanju operacij na ozemlju vsake države članice, celo z uporabo orožja.

Evropska unija je že nekaj let podlaga za histerijo v zvezi s terorizmom, negotovost in strah pred nevidnim sovražnikom. Temeljne človekove pravice in demokratične svoboščine se občutno kratijo, domnevno zaradi boja proti temu sovražniku.

Kdo je dejansko sovražnik Evropske unije? O terorizmu se govori že veliko let; Evropska unija v resnici poskuša ščititi svoje politike in varovati svoj ekonomski in politični sistem pred opozicijo delavcev. To dejansko priznava poročilo samo. Vse, kar je v njem navedeno v zvezi s terorizmom in podobnim, je zgolj teoretično: legalizira posredovanje in skupne policijske operacije, kot trdi, tudi v primerih, ko gre le za sum storjenih kaznivih dejanj ali ogrožanje premoženja državnih infrastruktur ali organizacij, ali ko gre za nedoločene kršitve. Ravno to namerno nejasno izražanje se lahko uporabi pri upravičevanju posredovanja; lahko celo zatre tradicionalne oblike ljudske mobilizacije ali protesta, kot na primer simbolični prevzem cest in javnih stavb, večje stavke in organizacijo shodov v zvezi s stavkami.

Menimo, da je to cilj poročila, zato se z njim ne strinjamo. Nasprotujemo mu. Glasujemo proti pobudi in poročilu, državljanje pa pozivamo, da zavarujejo svoje osebne in demokratične pravice.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, strokovnjaki, ki lahko izvedejo tvegane naloge, nedvomno zelo prispevajo k varnosti, v zvezi s tem smo se sporazumeli. – prav tako kot o tem, da je v primeru teroristične grožnje načrtovano in izboljšano sodelovanje prednost. Trenutni razvoj dogodkov je v nekaterih pogledih zaskrbljujoč ravno zaradi rasti stopnje kriminala. Medtem ko se moramo vedno bolj boriti proti še bolj neobzirnim kriminalnim skupinam, ki se veselijo ob vsakem odprtju meje, se policijske postaje zapirajo, posebne enote pa krčijo. Glede na ta položaj EU še zmeraj želi odgovornim državljanom otežiti možnost, da se branijo z orožjem in s svojo zmotno vizijo o večkulturnosti prispeva k družbi z veliko kriminala in z zaprtimi območji ter k nagnjenosti k večanju kriminala.

Seveda je pomembno, da smo na teroristična dejanja pripravljeni, vendar zaradi tega ne sme trpeti boj proti kaznivim dejanjem. Menim, da bi morali prenehati s pošiljanjem policistov k terorističnim enotam in zapiranjem delujočih posebnih enot le zato, da se ustvarijo nove posebne enote –mogoče celo proti mladostniškim tolпам.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, za razliko od prejšnjih govorcev to pobudo pozdravljam in bi jo zato glede tega rad povedalo naslednje: „dobre stvari potrebujejo svoj čas“. To pa zato, ker je pobuda Avstrije pobuda voditeljev držav ali vlad iz leta 2004 in ker obravnava vprašanje o tem, kako lahko posebne enote v primeru terorističnega napada podprejo vsako izmed držav članic. Zato nima ničesar opraviti z zadevo, ki jo je izpostavil prejšnji govornik, prav tako pa ne razumem Konfederalne skupine Evropske združene levice/Nordijske zelene levice, ki preprosto zavrača tako pobudo o pomoči posebnih enot.

Vemo, da nobena država članica ne more biti popolnoma zaščitena pred takimi okoliščinami. Zato Parlament s to pobudo poskuša poiskati načine za zagotovitev najboljše in najučinkovitejše čezmejne pomoči v takih posebnih primerih in zlasti v primerih terorističnih napadov, jemanju talcev in ugrabitvah.

Zlasti pozdravljam nadaljnje predloge Parlamenta, ker lajšajo odločitve v zvezi s tem, čigavi so na primer stroški, in sicer države članice, ki prosijo za pomoč, ali odločajo o tem, katera pravila veljajo, če so uradniki aktivni v drugi državi članici. To prav tako vključuje pravila o odgovornosti. Pozdravljam dejstvo, da potekajo

skupni tečaj usposabljanja za združevanje teh posebnih enot in za izboljševanje njihove razmestitve, če je to potrebno. Čestitam poročevalcu. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) in Evropski demokrati bodo to pobudo podprli.

Predsednik. – Čas govorjenja lahko s postopkom „catch the eye“ zagotovim le tistim poslancem, ki pred tem v razpravi še niso govorili, vendar ne vidim, da bi me kdo izmed teh prosil za čas za govorjenje.

Poleg tega je gospod Frattini povedal, da v imenu Komisije ne bo govoril. Zato damo poročevalcu, gospodu Franči, dve minuti časa za govorjenje, da zaključi to razpravo.

Armando França, poročevalec. – (PT) Najprej bi se rad zahvalil za sklicevanja na moje delo, poročilo in kolegom odbora, katerega član sem tudi sam, gospodu Frattiniju in ostalim poslancem, ki so podprli poročilo in pobudo Avstrije ter sklep Sveta in portugalsko predsedstvo, ki ga bo nadalje obravnavalo.

Rad bi izpostavil vidik, ki se mi zdi pomemben. Na tem področju je varnost – ponavljam – varnost orodje, ne vrednost, je orodje za svobodo ter učinkovito in pozitivno izvajanje temeljnih pravic zlasti državljanov EU. Še en vidik, ki ni nič manj pomemben, je ta, da ta sklep ne bo naklonjen posredovanju, kot je bilo tukaj rečeno, ta sklep bo podpiral temeljni vidik povezovanja EU, namreč sodelovanje med državami članicami, ter sodelovanje v zvezi s skupnim usposabljanjem in vajami in tako tudi preprečevanjem. Le če države članice ena drugo zaprosijo za pomoč, bo ukrepanje v določenih nastalih kriznih situacijah mogoče, to pa bodo seveda morale oceniti vpletene države članice.

Prav tako sem predlagal podporo iz proračuna EU, da v glavnem spodbudim in pospešim sodelovanje na tem področju ter da zagotovim nekaj finančne podpore tistim državam članicam, ki jo potrebujejo.

Na koncu bi rad povedal še to, da ga je pomembno izvajati in pospeševati, saj se krizne situacije, ki ogrožajo našo varnost in tako tudi našo svobodo, lahko pojavijo kadar koli in izpodbijejo zaupanje vseh 500 milijonov državljanov EU.

Predsednik. – Gospod França, čestitam vam za vaše odlično poročilo.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 11.00.

Pisne izjave (člen 142)

Marianne Mikko (PSE), v pisni obliki. – Skupaj si prizadevamo, da zmanjšamo nujnost posebnih enot za posredovanje. Vendar pa glede na učinkovitost enot in njihovo sodelovanje je še vedno boljši kanček previdnosti kot pa obilica težav.

Verjamem, da bo zagotavljanje usklajenega in učinkovitega odgovora pomagalo, da bodo ugrabitelji, teroristi ali obupani storilci kaznivih dejanj dvakrat premislili preden, kaj storijo.

To pomeni, da ne sme biti nepotrebnih ovir, nobenih pobud, ki bi ogrozile našo varnost zaradi procesnih pravil.

Menim, da je možno, da bo sedanja predvidena mreža dvostranskih sporazumov bolj ustrezna glede na naše potrebe. Samo najbližji sosedi lahko zagotovijo hiter odziv, ki je v posebnih intervencijah pogosto potreben.

Vendar, če se zgodi, da je istočasno napadenih več držav članic, kar je s kibernetскими napadi popolnoma možno, potem potrebujemo preglednost in določeno usklajenost dogovorov po vsej Evropski uniji.

To poročilo je del zapletene enačbe, katere rezultat se lahko spremeni z vsakim novim podatkom. Sedanji dogovori še niso dokončni. Moramo biti pripravljeni, da to sodelovanje razvijemo v politiko Skupnosti.

Čestitke poročevalcu.

(Seja je bila prekinjena ob 10.50 in se je nadaljevala ob 11.00.)

PRESEDUJOČI: GOSPOD PÖTTERING*Predsednik*

Predsednik. – Gospe in gospodje, včeraj je gospod Martin Schulz komentiral izjavo enega izmed poslancev v tej dvorani – Hans-Petra Martina – katere vsebina je zelo specifična. Zato predsednik ne more sprejeti vsebine te izjave. Prepovedujem in zavračam vsebino te izjave.

6. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik**7. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik****8. Čas glasovanja**

Predsednik. – Naslednja točka je čas glasovanja.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej zapisnik)

8.1. Razlaga Poslovnika – člen 19(1) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Nigel Farage, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, na podlagi člena 170(4) nasprotujem predlogu, ker bi rad poudaril, da predlog, o katerem bomo glasovali, zagotavlja predsedniku Parlamenta samovoljno in diktatorsko odločanje in tisti, ki verjamejo v demokracijo, ne bodo podprli tega. Vendar glasovati o tem, ko politične skupine v Parlamentu še niso imele časa niti razpravljati, se vsekakor ne zdi pravilno.

Zato prosim, da se to glasovanje preloži na naslednje zasedanje v Strasbourgu, tako da bodo ljudje dejansko dobili priložnost razumeti velike posledice glasovanja, če bo predlog sprejet.

Predsednik. – Gospod Farage, imate pravico do tega, da zaprosite, da se glasovanje preloži. V to pravico nihče ne dvomi. O tej temi smo na kratko razpravljali včeraj po tem, ko je gospod Hannah prosil za besedo. Naj vam jasno povem, da je vsebina vaše izjave, v kateri se nanašate na diktatorske ukrepe, tukaj neprimerna. Sprejmite odločitev večine tega Parlamenta in odločitev večine odbora za ustavne zadeve. Tukaj poteka vse pravilno in po zakonih, zato bi morali biti dobri demokrati in to sprejeti.

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, naša skupina je o tej temi temeljito razpravljala. Menimo, da bi se predsednik pred odločanjem moral še enkrat posvetovati s parlamentom, zlasti v zvezi s tem, kako se revidirana različica ubesedi, saj so obtožbe v zvezi z avtoritativno dejavnostjo neupravičene. Daleč od tega. V zvezi s tem ni nobenega razloga za take besede, kot jih je uporabil zadnji govornik. Zato prosim, da nadaljujemo z glasovanjem, tako kot ste predlagali.

Predsednik. – Bil sem nekoliko prehitel. Vložen je bil uradni predlog. En poslanec lahko govori v prid predlogu, drugi proti. Poslušali smo govornika, ki je do predloga bil kritičen. Nekdo, ki ga odobrava, lahko govori zdaj. Domnevam, da bi gospod Hannan rad podprl gospoda Farago. Iz tega razloga lahko zdaj govori le on. Gospod Hannan, prosim nadaljujte.

Daniel Hannan (PPE-DE). – Gospod predsednik, absolutna večina ne pomeni isto kot pravna država. Sprejemem, da je v tem parlamentu manjšina, ki zagovarja referendum, in da je manjšina, ki je proti ratifikaciji lizbonske pogodbe.

Vendar mora ta parlament slediti lastnim pravilnikom. In odobravanje, da se odpravi pravila, v skladu s katerimi delujemo, je resnično samovoljno in tiransko pravilo. Samo, ker vas upoštevam in spoštujem gospod Predsednik, ga ne bom primerjal z zakonom *Ermächtigungsgesetz* iz leta 1933, ki je prav tako bil izglasovan s parlamentarno večino.

Prosim, da Parlament ne glasuje o tej zadevi dokler ...

(Ugovarja)

Predsednik. – Gospod Hannan, menim, da takih primerjav ne moremo sprejeti.

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, več dni in več tednov sem bil strpen. Tukaj so meje. V skupini še nismo sprejeli odločitve. Ta pripomba je nesprejemljiva. V skupini bomo izvedli notranje sankcije, prav tako pa bom zaprosil za izključitev gospoda Hannana iz skupine.

(Ploskanje.)

(Parlament je zavrnil pobudo gospoda Farage, da se glasovanje preloži).

8.2. (A6-0511/2007, Michael Cashman) Poenostavljeni režim kontrole oseb na zunanjih mejah Unije (glasovanje)

8.3. (A6-0509/2007, Panayiotis Demetriou) Poenostavljeni režim kontrole oseb na zunanjih mejah Unije, ki temelji na enostranskem priznavanju držav članic v zvezi z določenimi dovoljenji za bivanje, izdanimi v Švici in Lihtenštajnu (glasovanje)

8.4. (A6-0001/2008, Philippe Morillon) Statistični podatki o ribogojstvu

8.5. (A6-0507/2007, Armando França) Sodelovanje med posebnimi enotami za posredovanje držav članic (glasovanje)

8.6. (A6-0005/2008, Umberto Guidoni) Evropski raziskovalni prostor: nove perspektive (glasovanje)

8.7. (A6-0505/2007, Markus Ferber) Popolno oblikovanje notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti (glasovanje)

8.8. Razmere v Iranu (glasovanje)

– Pred glasovanjem

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, rad bi povedal, da moja skupina podpira tiste skupine, ki zagovarjajo predlog za skupno resolucijo, katero bomo tudi odobrili.

– Pred glasovanjem o odstavku 6

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, žal mi je, da so se predlogi sprememb zasukali v to smer zaradi tehničnih ovir. Prosim za podporo pri nadomeščanju ene besede. Tako bi „potencialna vojaška raba“ postala „potencialna vojaška povezava“.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o odstavku 9

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, ponovno, to je zelo preprosto. Vstavitev ene besede: „iskreno sodelovanje“.

(Ustni predlog spremembe ni bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o predlogu spremembe 9

Paulo Casaca (PSE). – Gospod predsednik, z obžalovanjem sporočam Parlamentu, da je bil g. Zamel Bavi, za katerega smo prosili, da se ne usmrti, usmrčen včeraj ob 16 uri v zaporu Karoon v Ahvazu. Zato vlagam ustni predlog spremembe k obstoječemu predlogu sprememb gospoda Salafranca Sánchez-Neyra glede katerega upam, da bom dobil njegovo soglasje. Ustni predlog spremembe se nanaša na to usmrtitev in navaja, da je eden od sojetnikov, ki še čaka na usmrtitev, dejansko evropski državljani, ki je bil ugrabljen iz Sirije. Ostala dva imata status ubežnika UNHCR in sta že dobila azil na Norveškem.

Ustni predlog spremembe se glasi: „Močno nasprotuje usmrtitvi aktivista iz Ahvazija, Zamel Bavi v Iranu 30. januarja 2008 ob 16 uri po lokalnem času, ki je bil devetnajsti aktivist, usmrčen v zadnjem letu, in poziva

iransko vlado, da ne usmrti nizozemskega državljana ter aktivista za človekove pravice Faleha Abdulaha Al Mansourija ter Rasoula Alija Mazree in Saida Sakija, ki jim je UNHCR zagotovil status begunca in jim je bila zagotovljena ponovna nastanitev na Norveškem, ter da se jim dovoli da se vrnejo v državo, kjer imajo stalno prebivališče, ali v državo sprejemnico“. Nato nadaljuje kot prej: „poziva, da se izpusti kurdska novinarja Abdolvaheda Hiva Butimarja in Adnana Hassanpurja ki sta obsojena na smrt“.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o odstavku 15

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, ko omenjamo vse oblike mučenja, predlagam, da dodamo „skupaj z izjemno nehumanimi usmrtitvami“, ker se usmrtitve izvajajo z mučenjem.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o odstavku 17

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, to se nanaša na obstoječe besedilo. Besedilo že „poziva, da se manjšinam omogoči, da uveljavljajo vse pravice, ki jih zagotavlja iranska ustava“. Vendar enake pravice glede na lastno ustavo niso zagotovljene. Zato predlagam, da se zadnji del besedila začne „poziva iranske oblasti, da ravnajo v skladu z ustavo ter iz zakona in prakse izločijo vse oblike diskriminacije“. Preostanek besedila ostane nespremenjen. Zato morajo ravnati v skladu s svojo ustavo, katere se ne upošteva.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o odstavku 19

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, strinjam se z umikom ustnega predloga sprememb, ker dopolnjuje že sprejet dogovor. Odstavek 19 zadeva neupoštevanje odločitve Evropskega sodišča s strani Sveta in Komisije. O tem je že bil dosežen dogovor, zato se strinjam z umikom predloga spremembe.

– Pred glasovanjem o predlogu spremembe 3

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, prepričani smo, da je za tako politično pomemben sklep v Parlamentu potrebne čim več podpore in soglasja.

V zvezi s tem podajamo ustni predlog spremembe, ki bi iz originalnega predloga spremembe odstranil kakršne koli sodbe o vrednosti, kar bi bilo preprosto sklicevanje na določeno dejstvo, ki bi ga imenovali „pomembno dejstvo“, ki se nanaša na področje resolucije, vendar ponavljam, z izločanjem kakršne koli sodbe o vrednosti, da bi dosegli kar največjo podporo tega Parlamenta.

Ustni predlog spremembe bi nadomestil besedilo predloga spremembe s sledečim: „ugotovi sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih Skupnosti iz dne 12. decembra 2006.“ Z drugimi besedami, preprosta opomba brez sodb o vrednosti pomembnega dejstva.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o uvodni izjavi C

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, opravičujem se. Tehnične težave so povzročile, da so se predlogi sprememb prikazali v takšni obliki. Sicer nisem pretirano zahteven in vam ne želim povzročati neprijetnosti.

Vendar jih moram predstaviti, tako kot so navedeni tukaj. Gre se za uresničevanje dodatnega protokola glede katerega je bil Iran pozvan, da ga začne izvajati čim prej. Predlagam, da se doda „kar se še ni zgodilo“.

(Ustni predlog spremembe ni bil sprejet.)

– Pred glasovanjem o uvodni izjavi H

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, obstaja zelo neprijetna uporaba naprav pri javnem obešanju, zlasti obešanju, ki vključujejo mučenje. Zato predlagam, da se doda „pogosto z javnim obešanjem“: „za katere se uporabljajo naprave, ki jih zagotavljajo zahodna podjetja“.

S tem nismo zadovoljni. Menim, da nihče ni.

(Ustni predlog spremembe ni bil sprejet.)

– Po uvodni izjavi R

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – Gospod predsednik, to je pomemben predlog spremembe, zato prosim za pozornost Parlamenta, ker naše ljudi in državljane EU ogrožajo nekatere dejavnosti.

Zato nova uvodna izjava: „ker so nekatere države članice udeležene v mednarodno dejavnost za vzpostavitev demokracije v Iraku in zaščito svojih ljudi pred usposabljanjem in financiranjem teroristov tudi s strani zunanjih sil, skupaj z Iranom, kar pomeni, da vojaki iz držav članic EU, ki so državljani EU, trpijo izgube in poškodbe zaradi terorističnih napadov, s katerimi je Iran povezan“.

Prosim za vašo podporo.

(Ustni predlog spremembe ni bil sprejet.)

8.9. Izid konference o podnebnih spremembah (Bali) (glasovanje)

8.10. (A6-0003/2008, Fiona Hall) Akcijski načrt za energetska učinkovitost: uresničitev možnosti (glasovanje)

– Pred glasovanjem o predlogu resolucije

Godfrey Bloom (IND/DEM). – Gospod predsednik, na podlagi člena 151(3) sprašujem, ali imamo dejansko pravico, da glasujemo o tem. Imel sem čast biti deležen vaše družbe včeraj ob 17 uri popoldan, ko je bila temperatura v vaši pisarni 26,6 C. Celotna stavba je bila pregreta. Stavba v Strasbourgu je pregreta in predlagam, da najprej uredimo razmere v našem parlamentu preden začnemo spreminjati stvari drugod.

Predsednik. – Sam nisem občutil vročine. Morda se je to zdelo le vam.

8.11. (A6-0495/2007, Carl Schlyter) Politika zmanjševanja neželenega prilova in odprave zavržkov v evropskem ribištvu (glasovanje)

8.12. Evropska strategija za Rome (glasovanje)

– Pred glasovanjem o predlogu spremembe 9

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Gospod predsednik, iz ustnega predloga spremembe sem želela odstraniti besedi „tradicionalni postopki“, tj. zadnji dve besedi odstavka 9. Če želite, lahko preberem še preostanek besedila: „poziva Rome naj spoštujejo človekove pravice, zlasti v zvezi z ženskami in otroki, in preprečijo prisilne poroke“.

(Ustni predlog spremembe je bil sprejet.)

(Predlog spremembe 9 je bil posledično zavržen.)

PREDSEDNIK: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

9. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

10. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Razlaga Poslovnika (člen 19(1))

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, opravičujem se zaradi izgube glasu. Rad bi povedal, da sem glasoval za to razlago in da je primerjava gospoda Hannana, (pri čemer zanika, da je to izjavil), da je naš predlog enak Hitlerjevemu zakonu iz leta 1933, popolnoma nespoštljiva primerjava.

Vendar takšna nesmiselna primerjava kaže duševno stanje osebe, ki to izgovori. V skladu s svojimi pravili smo potrdili, da člen 19 Poslovnika vsebuje pravico prekiniti vlaganje vprašanj o pravilnosti postopka, postopkovnih predlogov itd., „kadar ti po pričanju predsednika očitno nameravajo povzročiti in dejansko bodo povzročili daljše in resno oviranje poteka parlamentarnih postopkov ali uveljavljanja pravic drugih poslancev“.

O tem lahko še razpravljamo. V razpravah je na voljo veliko časa, ki je sorazmerno dodeljen vsaki skupini glede na njeno velikost. To je preprosto zaščitni ukrep pred tistimi, ki želijo ovirati delo tega parlamenta.

Pooblastila našega predsednika so veliko manjša od tistih, ki jih ima večina predsednikov v nacionalnih parlamentih, kot na primer predsednik spodnjega doma britanskega parlamenta. Imamo pravico sprejeti zaščitni ukrep in opozarjam, da bivši predsednik stranke g. Hannana, ki je član našega odbora, dejansko volil za ta predlog, zato je obnašanje gospoda Hannana nespoštljivo.

Predsednik. – (FR) Gospe in gospodje, člen je sledeč.

Ko se pričnejo obrazložitve glasovanja o temi, predsednik v principu – pravim, v principu – o tej temi ne sprejme več nobenih govorcev, vendar glede na občutljivost teme predlagam, da odstopimo od tega pravila in da dovolimo do besede vsem poslancem, ki so to želeli.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, glede na dejstvo, da se prvo poimensko glasovanje o spremembi Poslovnika ne kaže v naših dokumentih, se je pojavila določena napaka. Govorim v svojem imenu in v imenu gospoda Czarneckega in gospoda Libickega. Z dvigom rok smo glasovali za pobudo gospoda Farage in ker smo menili, da se poimensko glasovanje nanaša tudi na to, je prišlo do napake. Zato tukaj želimo to popraviti ustno. Hkrati z nasprotnim predlogom elektronsko registriramo spremembo našega glasovanja.

Brian Crowley (UEN). – (PL) Gospod predsednik, enako vprašanje: mi tukaj, skupina več poslancev, smo glasovali proti lastnim prepričanjem; pravzaprav bi morali glasovati proti temu predlogu spremembe Poslovnika, ki je očitno nedemokratičen predlog spremembe; v osrčju demokratske Evrope se predlaga pravilo, ki predsedniku Parlamenta daje absolutno moč. Takih dolgoročnih rešitev v demokratičnem Parlamentu ni, zato smo želeli glasovati proti temu, vendar smo glasovali za zaradi zmote, ki jo je navedel gospod Piotrowski. To zadeva Bogdana Peka, Dariusza Grabowskega in Andrzeja Zapałowskega.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN).

– (PL) Gospod predsednik, kot je povedal že prejšnji govornik, tudi jaz želim, da se moje glasovanje v zvezi s Poslovníkom spremeni.

Nisem glasoval v skladu s svojimi prepričanji, zato prosim za spremembo. Nasprotujem spremembi Poslovnika.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi se vam zahvalil za zelo modro razlago vaših novih pooblastil, pri čemer nam omogočate, da obrazložimo glasovanje, čeprav nismo napisali svojih imen za to poročilo. Prav tako se zahvaljujem, da ste omogočili gospodu Corbettu dodatne pol minute za politično izjavo, ki mogoče niti ni bila pomembna za zadevno razpravo.

Resnično menim, da to ni v skladu s pravili našega Poslovnika. To me zelo skrbi. Pogovarjal sem s predsedstvom in upam, da spoštujejo stališča manjšine tega parlamenta. Gospod Corbett je izjavil, da smo imeli priložnost nasprotovati med razpravami v Parlamentu, ker vse skupine dobijo čas za govor. Žal kot smo videli danes nekatere skupine niso strpne, ko gre za različna stališča. Člani, ki mogoče želijo zagovarjati manj zastopano stališče, težko dobijo čas za govor v veliki skupini. Resnično hvala, ker ste nam dovolili, da izrazimo svoje stališče.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz sem se zmotila. Mislila sem, da preverjamo prejšnje glasovanje. Vsekakor nasprotujem tej razlagi člena 19, ki razvršča postopkovno vprašanje nad načela in pravice, zlasti svobodo govora.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, najlepša hvala za diskretnost v tej zadevi in možnost, da predložim svojo razlago glasovanja.

Razumem, za kaj sem volil v tej zadevi in glasoval sem odločno proti. Razumem, da nekateri poslanci iz tega parlamenta razlagajo Poslovnik in razumem, da ta pravila zajemajo tudi nas.

Vendar bi rad povedal, da moramo biti previdni pri dodeljevanju pravice, da se predsednik odloča po lastni presoji. Prepričan sem, da bodo predsednik in podpredsedniki tega parlamenta uporabljali pravice zelo previdno in to pozdravljamo. Kako pa bo s prihodnjimi predsedniki? Kako bo s prihodnjimi predsedniki, ki se bodo odločili, da si razlagajo ta pravila, kakor se zdi njim ustrezno, da ne odobravajo različnost mnenj in jih zatirajo?

Moramo paziti, da to ne postane spolzek breg ali da se je ne šteje kot tak na poti k diktaturi, namesto raznolikosti mnenj. Zato govorim pred vsemi, da je resnično preverjanje demokracije način, na kateri ravnaš z manjšino in če je način dober, potem se lahko vsi strinjamo, da je to resnična demokracija.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, kljub svojim kritikam čez leta do zdaj še nikoli nisem uporabil besede „diktatorski“ v povezavi z Evropskimi ustanovami. Menim in prepričan sem, da to, kar je bilo danes omogočeno zaradi te neverjetne dolgoročne krepite moči predsednika, odpira vrata despotizmu. Ne moremo predvidevati, zlasti ne v tem Parlamentu, da bo predsednik zmeraj ravnal na nepristranski in uravnotežen način. Tako ima zaradi te odločitve, proti kateri sem seveda glasoval, predsednik neverjetno samovoljno moč in tako se bo lahko ta Parlament spremenil v samovoljni Parlament. Državljeni Evrope si tega ne zaslužijo. Menim, da je šlo predaleč in da bo to privedlo do velikih demokratskih težav.

– **Poročilo: Armando França (A6-0507/2007)**

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, opravičujem se. Kolega me je zadržal za kratek čas. Razpravljala sva o demokraciji, ki je zelo pomemben pojem in prepričan sem, da ga podpiramo prav vsi v tem parlamentu, čeprav se ne zdi vedno tako.

Razumem predloge sprememb, podane k temu poročilu, glede sodelovanja med različnimi enotami za posredovanje, vendar se moramo zavedati, da je to dejansko spreminjanje Pogodbe iz Prúma. Britanski konzervativci so na začetku nasprotovali Pogodbi iz Prúma. Nasprotovali smo zato, ker je ta na začetku bil sporazum o sodelovanju med omejenimi državami članicami. V času predsedovanja ene od držav članic so se odločili razširiti določbe brez ustreznega posvetovanja. Celo Evropski nadzornik za varstvo podatkov je moral predložiti svoje mnenje po tem, ko je ugotovil, da se z njim niso posvetovali.

Konzervativci nasprotujemo uporabi enot za posredovanje na mejah in nismo podpirali predloge sprememb k tej pogodbi.

– **Poročilo: Markus Ferber (A6-0505/2007)**

Jim Higgins (PPE-DE). – Gospod predsednik, moji irski kolegi iz PPE-DE sedaj v celoti podpirajo liberalizacijo poštnih storitev v Uniji in glasovali smo za predlog. To smo storili ob upoštevanju, da se univerzalne storitve zagotovijo vsem državljanom Unije in da je treba sprejeti določene ukrepe za zagotovitev, da se podeželjem in redko poseljenim območjem zagotovi ustrezno število pošt.

(GA) Gospod predsednik, rad bi poudaril, da so poštna storitve za slabovidne in slepe osebe prav tako pomembne. S svojimi irskimi kolegi iz EPP-ED pozivam vse države članice, da ohranijo državne poštna storitve, ki so takoj na voljo, ali da take storitve uvedejo v tistih državah, kjer trenutno niso na voljo.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, danes so se po mnogih letih naše razprave zaključile in tako smo se strinjali, da vsem državljanom Evropske unije priskrbimo odprti trg poštnih storitev v celoti. To je pomemben mejnik na poti proti enotnemu trgu poštnih storitev in ne ogroža javnih služb. Veseli me, da smo dosegli razumen kompromis, na primer vzdrževanje dostave pošte na odročne kraje.

Ob tem direktiva državam članicam omogoča, da ohranijo številne izjemne ukrepe, kot na primer poštna storitve za slabovidne osebe, čeprav je danes v zvezi s tem Parlament zavrnil določen člen.

Nova elektronska sredstva komunikacije odločno vplivajo na spremembe organiziranosti zahteve po poštnih storitvah; liberalizacija bo tako privedla do boljšega in zlasti bolj fleksibilnega odziva na večji obseg storitev poštnih postavk. Menim, da bodo posledično bolj učinkovite storitve cenovno ugodnejše in zato naš kompromis pozdravljam.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Gospe in gospodje, zelo obžalujem, da predlog spremembe 3, ki je enak kot predlog spremembe 18 v zvezi s poštnimi storitvami za slepe in slabovidne osebe, ni bil vključen v poročilo gospoda Ferberja. Slepota ali slabovidnost je nezmožnost, ki onemogoča, da bi svet videli z očmi. Vendar menim, da bodo ti ljudje slišali 321 glasov poslancev, ki so s srcem glasovali za to spremenjeno in dopolnjeno Direktivo. Ker je Direktiva bila sprejeta na drugi obravnavi menim, da bodo države članice v skladu z načelom subsidiarnosti to težavo rešile v prid slepih in slabovidnih oseb.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, preden sem postal član Evropskega parlamenta sem imel pravo službo. Svetoval podjetjem glede novih liberaliziranih telekomunikacijskih industrij, poštinih (do določene mere) in energetske industrij. Pri liberalizaciji telekomunikacijskih industrij smo videli veliko možnosti. Videli smo veliko inovacij. Nastale so konkurence, ki so privedle do nižjih cen, potrošnikov in podjetij po vsej Evropi, kar je omogočilo številne inovacije in velike izbire za vse potrošnike. Upajmo, da bomo s to direktivo imeli enako tržno disciplino, ki smo jo uporabljali v telekomunikacijskem sektorju in razširili na poštni sektor; da bomo uživali v širjenju bogastva, inovacij in boljših storitev po celotni Evropi; in da bo na koncu zmagal potrošnik.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). Gospod predsednik, svoje pripombe bom navezal na zadnji del izjave gospoda Kamalla, ker resnično verjamem, da je liberalizacija trga poštinih storitev napredek v inovacijah in izbiri za potrošnike.

Vendar pa težko opredelim izraz univerzalne storitve in kako veljajo za storitve na podeželju. Na začetku tedna je bilo objavljeno, da bo v moji volilni enoti v Združenem kraljestvu zaprtih sedem pošt. To so določili po dolgih posvetovanjih. Nekatere od teh pošt so bile dobičkonosne. Poročila posvetovanja so navajala, da je skoraj 100 % ljudi podprlo, da te pošte ostanejo odprte. Vendar pa se je zaradi opredelitve storitev s strani vlade posvetovanje v neresno obravnavo in nihče ni bil upoštevan. Storitve na podeželju bodo ogrožene na področjih Staverton, Hellidon, Brington in Harlestone ter Milton Malsor, ki se nahaja v moji volilni enoti.

Zato sem zelo zaskrbljen glede izvajanja te direktive v državah članicah.

Predlog resolucije: Razmere v Iranu (B6-0046/2008)

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Gospod predsednik, želela bi, da se zabeleži, da sem hotela glasovati za predlog resolucije o razmerah v Iranu, vendar v času poimenskega glasovanja nisem pravilno razumela tolmačenja, zato pri končnem glasovanju nisem pritisnila na gumb za glasovanje.

– Predlog resolucije: Izidi konference o podnebnih spremembah (Bali) (B6-0059/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, prepričana sem, da bi ljudje morali zmanjšati njihov negativni vpliv na podnebje tega planeta. Ne le Unija ampak cel svet se mora vključiti v postopek upočasnevanja podnebnih sprememb.

Zato moramo v naši razvojni politiki stremeti k temu, da dosežemo bolj učinkovita orodja in priskrbimo pomoč državam v razvoju na način, ki jim bo omogočil, da se prilagodijo učinku podnebnih sprememb in zmanjšajo emisije toplogrednih plinov. To je ena od sledečih pomembnejših nalog, naloga, ki je bila izpostavljena v današnji resoluciji na konferenci na Baliju.

– Poročilo: Fiona Hall (A6-0003/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Gospe in gospodje, naj povem, da kot lastnik manjše hidroelektrarne vem, kaj pomeni proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov. Žal vem veliko tudi o težavah, ki so po navadi lažne, s katerimi se soočajo ljudje, ki želijo na ta način proizvajati in širiti energijo.

Prav tako sem lastnik dokaj stare družinske hiše. Leta 2001 sem z lastnimi sredstvi to hišo intenzivno prenovil, da bi dosegel višji standard energetske učinkovitosti. Vem, da je privarčevan kilovat vreden toliko kot pridelan kilovat. Pozdravljam Akcijski načrt za energetske učinkovitost (podprl sem ga tudi s svojim glasovanjem) iz mnogih tukaj naštetih razlogov. Zato zelo obžalujem, da je Evropska komisija prav tako kot mnoge vlade držav članic kriva za zanemarjanje ukrepov za varčevanje energije in da neprestano podcenjuje njihovo strateško pomembnost in potrebo, da postanejo politična prioriteta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, pozdravljam poročilo o Akcijskem načrtu za energetske učinkovitost. Poziva k finančni podpori za to, da se čim prej uvedejo najnovejša tehnologija, ki pripomorejo k varovanju okolja. Prav tako se bo zmanjšala odvisnost od oskrbovanja z energijo iz Vzhoda.

Trgovinski sistem za dovoljene emisije je vseeno sporen. Svoj namen lahko doseže le, če bi individualne države Unije imele enako izhodišče. Posebne okoliščine morajo veljati v zvezi z manj razvitimi gospodarstvi, kot je na primer češko gospodarstvo. Prav tako je pomembno, da se zagotovi podpora za izboljšanje energetske učinkovitosti novogradenj. To je lahko najučinkovitejši način za premik v nasprotno smer, saj je vsako leto poraba energije večja kot privarčevana energija s tehnologijami za varčevanje energije, kar se bo v naslednjih letih nadaljevalo.

Javno-zasebna partnerstva bodo podprla raziskave in praktične aplikacije tehnologij za varčevanje energije v skladu z lizbonsko strategijo. Zahteve za označevanje naprav z informacijami, povezanimi z energijo, za proizvajalce ne smejo biti birokratsko breme, informacije pa potrošnikov ne smejo zavajati.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospod predsednik, za razliko od prejšnjega govornika, nimam svoje elektrarne, imam pa zelo staro hišo iz leta 1840 in je zelo lepa. Če se boste kdaj mudili v Londonu, ste pristrčno vabljeni na čaj. Vendar bi rad povedal, da ne glede na mnenje posameznika glede podnebnih sprememb, menim, da moramo vsi zagovarjati potrebo po energetski učinkovitosti.

Morda ne veste, da predstavljam volilno okrožje London, ki je najboljše mesto na svetu, prestolnica najboljše države na svetu. Pri nas se nahajajo številne pisarniške stavbe in stavbe, kjer puščajo luči prižgane čez noč. To je znak uspeha, vendar se je treba zavedati energetske učinkovitosti.

Prav tako imamo številne obrate za gostinstva – restavracije in gostilne – ki so zaradi prepovedi kajenja zadnje dni prisiljeni, da uporabljajo grelce za ogrevanje teras, namenjene strankam, ki želijo sedeti zunaj in pokaditi cigareto. Skrbi me dejstvo, da je popolnoma nesorazmeren ukrep za prepoved uporabe teh grelcev, ki povzročajo manj kot 0,1 % emisij CO₂. Zato upoštevajmo to. Vsi potrebujemo večjo energetsko učinkovitost, vendar moramo sprejeti učinkovite rešitve.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, tako kot vsi v tem parlamentu vem, da zdaj razpoložljiva statistika dokazuje, da bi lahko privarčevali veliko težav v prihodnosti, če bomo bolj učinkoviti pri uporabi energije.

V zvezi s poročilom nisem glasoval, ker sem pozabil predložiti izjavo o interesu – o finančnem interesu. V skladu s členom 22 poziva, da ukinejo sistem fiksnih stroškov, v katerih ljudje kupujejo energijo, električno energijo ali plin. Tudi sam sem v Združenem kraljestvu del takšnega sistema. Zanj sem se odločil, ker je preprosto preračunati stroške energije in milijoni ljudi, ki so večinoma revni ljudje, v Združenem kraljestvu ravna na enak način. Menim, da je omejevanje njihove izbire korak nazaj.

Prav tako menim, da se moramo dobro zavedati stvari, ki smo jih želeli v preteklosti in kako ravnamo. Govorimo o energetski učinkovitosti in varčevanju z energijo in vendar imamo težave pri trgovanju s Kitajsko – velik davek na uvoz varčnih žarnic, ki prihajajo iz te države. Poročilo je torej dvolično in ni v skladu z vsemi ukrepi.

– **Poročilo: Carl Schlyter (A6-0495/2007)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, nasprotujem temu poročilu, ker v celoti zavračam skupno ribiško politiko in okoljsko katastrofo, ki je povzročila moji državi ter vodam okrog nje.

Poročilo vsebuje veliko dobrih točk, ker načrtuje zmanjševanje neželenega prilova, ali za katere ribiči nimajo ustreznih kvot. Vendar to še ne odpravi bistva težave. To politiko je preprosto treba ukiniti.

Ne ohranja staleža, ne pomaga ribičem in dejansko veliko ribičev iz moje države meni, da bi bilo najbolje ukiniti to politiko. Povsod po svetu obstaja več primerov, ki kažejo, da ribiška politika pomaga ohranjanju in zagotavljanju dela ribičem in na tak način delajo, kar želijo. Islandija ima prenosljive kvote, ki postanejo last ribičev in njihovih družin in ki se lahko prenašajo med generacijami.

Glede te politike nismo dovolj modri ali pametni in jo moramo enostavno ukiniti.

– **Predlog resolucije: Evropska strategija za Rome (B6-0050/2008)**

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Gospod predsednik, 12 milijonov Romov, ki živijo v Evropi, ima prav tako mesto v naši trenutni večkulturni družbi. Evropa se mora odzvati na pogosto zapletene težave v zvezi z romsko skupnostjo. Zato je za rešitev te težave treba predlagati zapleten pristop.

Ker trdno verjamem, da lahko izobrazba in posledično poklicno napredovanje pomagata pri preprečevanju diskriminacije Romov, sem glasovala v prid predloga resolucije. Program EQUAL, ki se osredotoča na

podporo marginaliziranim skupinam, se je izkazal za zelo praktičnega. Pomembno je, da se priznavajo dejavnosti združenj, zlasti delo Kolpingovega združenja, ki je ustanovil centre za svetovanje, kjer ljudem, ki so dalj časa brezposelni, pomagajo pri iskanju zaposlitve.

Obstaja nevarnost, da bodo na Slovaškem te pomembne aktivnosti zastale zaradi odlaganja ponovnega financiranja izvršilnih dejavnosti. Pozvala bi k odstranitvi vseh ovir, ki so privedle do plačilne nesposobnosti neprofitnih združenj in lokalnih oblasti na način, da se onemogoči izvajanje nadaljnjih projektov. Menim, da bo Komisija bolj previdna pri spremljanju nacionalnih strategij in bo z najboljšimi metodami uskladila skupen napredek držav članic v sodelovanju z mednarodnimi in romskimi organizacijami.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti sprejetju resolucije, ker ima to besedilo vse obupne značilnosti besedil o diskriminaciji, sprejetih v tem Parlamentu. Določiti je treba okvirno strategijo, ustanoviti posebno delovno skupino, ki bo usklajevala okvirno strategijo, pri čemer je treba verjetno zaposliti več osebja, in tako naprej.

Samoumevno je, da morajo imeti Romi kot državljani EU pravico uresničevati svoje temeljne pravice in da je nesprejemljivo, če jim ta pravica ni zagotovljena, vendar je ta resolucija še en primer preobsežnega posredovanja. Vidik, ki smo ga povsem spregledali je, da je treba Rome spodbuditi k prevzemanju odgovornosti.

Predlogi sprememb, ki jih je vložila gospa Angelilli so bili utemeljeni. Vprašanja kot so prisilne poroke in slabši položaj žensk in otrok morajo romske skupnosti rešiti same. Ne bo pomagalo, če bomo še naprej govorili, da so vse težave teh ljudi povezane z diskriminacijo. Spodbuditi jih je treba, da se soočijo z odgovornostjo.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) (*Začetek govora je bil neslišen.*) Vsaka država članica se sooča s vprašanji o romski skupnosti, ki jih ni mogoče rešiti hitro. Zato mi ni všeč, da je v resoluciji, ki je jasen a splošen dokument, naveden le en konkreten primer: primer Češke republike, natančneje koncentracijskega taborišča Lety.

Kljub temu sem podprl splošno resolucijo, vendar imam eno pripombo. Komisija naj zaustavi gojenje prašičev na kraju bivšega romskega koncentracijskega taborišča, kar je tudi po mojem mnenju neprimerno, in pomaga postaviti dostojanstven spomenik. Pozivam Komisijo, da zagotovi tudi zadostna sredstva za pomoč Češki republiki pri obvladovanju tega položaja.

Ker Evropski parlament kot konkretni primer navaja le Češko republiko, menim, da mora to postati prednostna naloga Evropske komisije in njenih finančnih virov.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, danes sprejeti predlog predstavlja še en pomemben, čeprav nekoliko neodločen, napredek v smeri oblikovanja prave strategije za vključevanje Romov. Parlament je pozval, tako kot pred tremi leti, k preselitvi prašičereje iz bivšega koncentracijskega taborišča Lety na drugo lokacijo, da se tam postavi spomenik.

Ta praktičen primer znova kaže, kako neustrezni so sedanji ukrepi. Na področju družbenopolitičnih prizadevanj je v tej državi, kot v veliko drugih evropskih državah, potrebnega še veliko dela. Pravo vključevanje Romov v našo družbo bi bil dejanski dokaz, da Evropska skupnost še vedno temelji na demokraciji, vladavini prava in človekovih pravicah.

Pisne obrazložitve glasovanja

Razlaga Poslovnika (člen 19(1))

Alyn Smith (Verts/ALE), in writing. – Način, na katerega Parlament izvaja volitve, je površen in ta odločitev ga bo še poslabšala. To pomeni, da so pravice manjšin omejene. Njim bo znotraj parlamenta težje zagotoviti verodostojnost svojih glasov. Moramo priznati, da so nekateri podpredsedniki bistveno boljši od drugih.

V vsakem primeru zagovarjam, da je bila politika „elektronskega glasovanja za vse“ dokaj učinkovita. Kar pomeni, da morajo biti poslanci na svojih mestih in pozorno poslušati (priznajmo, večina jih ne), manj vprašanj in nasprotovanj odločitvi predsednika pa pomeni, da zasedanje poteka gladko in da so vsi glasovi zabeleženi za naslednike, ki bodo lahko videli, kako so posamezni poslanci glasovali.

– Poročilo: Michael Cashman (A6-0511/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na prvi obravnavi sem v skladu s postopkom soodločanja glasoval za sprejetje poročila, ki ga je predložil britanski kolega poslanec Michael Cashman, o poenostavljenem režimu kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja določenih dokumentov s strani Bolgarije, Češke republike, Cipra, Latvije, Malte, Poljske, Romunije, Slovenije in Slovaške kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom za namene tranzita prek njihovih ozemelj. Odobravam predloge sprememb, ki jih je predložil odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, o upoštevanju novih razmer na schengenskem območju ter dejstva, da je od 21. decembra 2001 veliko držav, za katere je bil ta ukrep namenjen, članic schengenskega območja brez notranjih meja.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Bil sem poročevalec odbora za razvoj o poročilu o prehodu zunanjih meja in zato z zadovoljstvom pozdravljam odlično delo, ki ga je opravil kolega Cashman. Leta 2008, smo naredili še en korak bližje k izpolnitvi sanj iz leta 1957: Evropska družina je formalno razširila svoje meje. Ostale meje so padle in schengensko območje se je razširilo z očitnimi pozitivnimi posledicami. Toda pomembno je, da si, če izvzamemo fizično in geografsko področje, bolj prizadevamo na političnem in gospodarskem področju. Na veliko področjih ima sedemindvajset držav članic različne ureditve, ki se v nekaterih primerih zelo razlikujejo: na preveč področjih ni niti osnovne sinergije, zato je celotna slika zelo razdrobljena. Evropska unija mora izvesti postopke za sintezo politik in strategij držav članic: pozdravljamo prosti pretok ljudi in blaga, vendar še bolj poudarjamo potrebo po vzpostavitvi enotnega političnega in regulativnega okvira.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo, o katerem danes glasujemo, je bistveno za poenostavitev kontrole oseb na zunanjih mejah EU. V skladu z novimi predpisi, vize, ki jih izdajo Poljska in nove države članice, podeljuje enake pravice kot vize, ki jih izdajo preostale države članice. To pomeni, da se bodo državljani Ukrajine, na primer, lahko gibal po EU z vizo, ki jo izda Poljska.

Izpostavljam tudi, da je to poročilo odgovor na širitev schengenskega območja, ki osebam iz tretjih držav omogoča lažji tranzit znotraj EU. Pozitiven vidik, ki ga priznavam, je krepitev ukrepanja v EU za boj proti tihotapljenju in trgovini z drogami, ljudmi, človeškimi organi, nezakonitim orožjem ter terorizmu. V zvezi s tem brezpogojno podpiram poročilo Michaela Cashmana.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Cilj te pobude je, da lahko Ciper in državi, ki sta postali članici EU leta 2007, Romunija in Bolgarija, uvedeta poenostavljen režim kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranske enakovrednosti viz in dovoljenj za prebivanje.

To priznanje je omejeno na tranzit prek ozemlja teh treh držav članic za obdobje do pet dni.

Odločno podpiram ta poenostavljen režim, ker so državljani tretje države z vizo, ki jo je izdala druga država članica, v tej državi članici že šli skozi strogi postopek preverjanja, v katerem je bilo ugotovljeno, da niso nevarni za javni red in ne predstavljajo tveganja za nezakonito priseljevanje.

Ta pravila o enostranskem priznavanju viz in dovoljenj za prebivanje so bila prvič uvedena v pravni red Skupnosti o vizah leta 2006, s ciljem poenostaviti tranzit določenih kategorij oseb ter se hkrati izogniti nepotrebni upravni obremenitvi konzularnih uradov.

Za devet držav, ki so postale članice EU leta 2004 in so od 21. decembra 2007 v celoti vključene v schengensko območje, je vzajemno priznavanje teh dokumentov postalo obvezno ob koncu prehodnega obdobja.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kot v primeru poročila o Švici in Lihtenštajnu, menimo, da je pomembno poudariti, da je treba te sporazume na splošno sprejemati v sklopu širokega okvira, katerega cilj je tudi spodbujanje pravic delavcev priseljencev in zaščita teh delavcev pred nesprejemljivim izkoriščanjem s spodbujanjem učinkovitega izvajanja njihovih pravic in vključevanja, na primer, zagotavljanje pravice do ponovne združitve družin, ter z izvajanjem Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov – poudarjamo, da jo morajo ratificirati še vse države članice EU – mednarodnega pravnega instrumenta, pripravljenega pod okriljem ZN, katerega cilj je varstvo zaščite človekovih pravic delavcev priseljencev, zlasti neodtujljive pravice do družinskega življenja.

Z drugimi besedami, omogočanje pretoka državljanov med različnimi državami ne sme omogočiti izkoriščanja poceničasne delovne sile, ki jo je mogoče zlahka zavreči, večjega izkoriščanja plač in izvajanja pritiska na plače, spodbujanja negotovih pogojev, dereguliranja delovnih razmerij, spodbujanja nazadovanja v zvezi s celotnimi delavskimi pravicami in socialnimi pogoji, ampak se boriti proti takšnim pojavom.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Splošno znana skrivnost je, da ogromna potencialna grožnja prihaja iz veliko vzhodnih držav; Vzhod vse prevečkrat nadzoruje organiziran kriminal združb, prostitucijo, trgovino z ljudmi in kazniva dejanja, povezana z drogami. Veliko držav članic velja za tranzitne države, preko katerih ljudje lahko vstopajo v Zahodno Evropo.

Zato je za vzpostavitev poostrelega nadzora na vzhodnih zunanjih mejah EU, ki bi zagotovil, da odprava schengenskih meja ne bi omogočila „zastonj vstopnice za kriminal“, veliko prepozno. Zato sem tudi jaz glasoval za Cashmanovo poročilo.

Frank Vanhecke (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti temu poročilu. Temeljne pridržke o schengenskem sistemu sem izrazil že v preteklosti, zato danes ne morem sprejeti načela o vzajemnem priznavanju, ki je navedeno v tem poročilu. Uspešnost schengenskega sistema je odvisna od uspešnosti nadzora na zunanjih mejah. Predsednik Komisije Barroso lahko nešteto krat ponovi, da širitev schengena ne bo ogrozila varnosti, vendar realnost je popolnoma drugačna. Na primer, nemški strokovnjaki za varnost pri kanclerki Angeli Merkel beležijo ogromne pomanjkljivosti na novih vzhodnih zunanjih mejah ter pri sodelovanju med nacionalnimi policijskimi organi. Razširjen je strah, da se bo nezakonito priseljevanje bistveno povečalo. Znova poudarjam, da razsvetljeni ljudje, ki zagovarjajo Euroland, razmišljajo o neuresničljivih željah in se igrajo z varnostjo evropskih državljanov.

– Poročilo: Panayiotis Demetriou (A6-0509/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na prvi obravnavi sem v skladu s postopkom soodločanja glasoval za sprejetje poročila, ki ga je predložil moj cenjeni ciprski kolega Panayiotis Demetriou, o spremembi odločbe iz 2006 o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja določenih dovoljenj za prebivanje, ki jih izdaja Švica in Lihtenštajn, s strani držav članic za namen tranzita preko njihovih ozemelj. Odobravam tudi predloge sprememb, ki jih je predložil Odbor za državljanske pravice, pravosodje in notranje zadeve, da se besedilo uskladi s prvotnimi določbami, zlasti z določbami o ozemlju.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kot smo izpostavili, morajo ukrepi in sporazumi, ki omogočajo pretok državljanov iz različnih držav, temeljiti na načelih ravnovesja in vzajemnih ugodnostih za različne zadevne strani.

Spomnimo naj na prejšnje sporazume med Evropsko skupnostjo in Švico o prostem pretoku oseb, ki so bili še posebej zanimivi za Portugalsko, ker več kot 100 000 Portugalcev dela v tej državi, vključno z več tisočimi sezonskimi delavci. Ti sporazumi naj bi pomagali odpraviti veliko omejitev in težav, s katerimi se soočajo portugalski delavci v Švici, na primer, v zvezi z menjavanjem delovnih mest ali poklica, ponovno združitvijo družin ali socialno zaščito delavcev in njihovih družin.

V tem smislu in na splošno, je treba te sporazume umestiti v širši okvir, cilj katerega je spodbujanje pravic delavcev priseljencev in zaščita teh delavcev pred nesprejemljivim izkoriščanjem.

Omogočanje pretoka državljanov med različnimi državami ne sme omogočiti izkoriščanja poceničasne delovne sile, ki jo je mogoče zlahka zavreči, ogrožanja delavskih razmerij ter zlasti spodbujanja nazadovanja na področju delavskih pravic in socialnih pogojev.

– Poročilo: Philippe Morillon (A6-0001/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Namen tega poročila Evropske komisije je izboljšati in poenostaviti zadevno zakonodajo, ki je stara deset let. V zadnjem desetletju je bilo kmetijstvo najhitreje rastoči sektor agroživilske industrije in v evropskem kmetijstvu je trenutno zaposlenih več kot 80 000 ljudi.

Vse večji pomen sektorja, tako z gospodarskega kot socialnega stališča, je zagotovilo za izboljšanje dostopnih informacij. Zato je cilj izboljšati zbiranje in prenos podatkov. Bistveno je tudi, da države članice uskladijo podatke.

Zato sem se odločil glasovati za ta predlog, dopolnjen s predlogi sprememb, ki jih je predložil Parlament.

– Poročilo: Armando França (A6-0507/2007)

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Zaradi povečanja, zlasti v zadnjem desetletju, terorističnih groženj in napadov, vključno z uničujočimi posledicami, je treba nujno uvesti potrebne ukrepe in instrumente za soočenje s to težavo.

To je skupna grožnja, na katero se je treba odzvati s takšnim globalnim ukrepanjem, ki bo zagotovilo sredstva, vire in strokovno znanje za učinkovito reševanje obsežnih kriznih razmer, s katerimi bi se države članice težko spopadale same.

Ta pobuda, ki jo je predložilo avstrijsko predsedstvo, omogoča vzpostavitev skupnih podpornih skupin, ki morajo biti sposobne po terorističnem napadu državi članici zagotoviti operativno pomoč.

Tovrstne obsežne krizne razmere brez dvoma zahtevajo hiter odziv posebnih enot za posredovanje.

Zato podpiram ta sklep, katerega namen je vzpostaviti potreben pravni okvir, poenostaviti takšno sodelovanje, omogočiti državam članicam, da se hitreje odzovejo v primeru kriz ali terorističnih napadov, ter hkrati zagotoviti, da prizadete države članice prejmejo najvišjo možno pomoč.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) To besedilo, na pobudo Avstrije, omogoča državam članicam, da za pomoč pri obvladovanju kriznih razmer (jemanje talcev, ugrabitev itd.) zaprosijo posebne enote za posredovanje druge države. Pomoč se lahko zagotovi v obliki opreme, posebnega strokovnega znanja ali izvajanja operacije na ozemlju države članice, ki je zaprosila za pomoč.

To besedilo podpiramo iz različnih razlogov. Prvič, ker ta ureditev, namenjena boju proti terorizmu, ni obvezujoča, saj državam članicam ni treba prositi za pomoč ali je odobriti. Poleg tega besedilo navaja, da bodo vse praktične ureditve (vrsta enote, oprema itd.) določene v dvostranskih sporazumih med državo članico prosilko in zaproseno državo članico.

V okviru boja proti terorizmu, ki ne pozna meja, je zelo pomembno, da si prizadevamo za najbolj učinkovito sodelovanje med nacionalnimi policijskimi organi in EU.

V času, ko bodo področja pravosodja in notranjih zadev v skladu z lizbonsko pogodbo kmalu spadala med nadnacionalne pristojnosti, se zdi, da kanček medvladnega odpora še obstaja: to nas veseli.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Na področju državljanskih pravic, pravosodja in notranjih zadev EU stopa po zelo nevarni poti, ki resno ogroža pravice, svoboščine in zaščitne ukrepe državljanov ter suverenost držav in ljudi.

Vedno večje federalistične in militaristične težnje ter ukrepi EU so odgovorni za sprejemanje odločitev o vzpostavitvi struktur, tako delovnih skupin za informiranje kot policijskih enot, ki imajo pooblastila za posredovanje na nacionalnem ozemlju, z namenom izpodriniti nacionalno policijo.

Dejanski namen te avstrijske pobude, ki jo je Evropski parlament s predlogi spretno zaostril, je ustanoviti ali omogočiti oblikovanje, pod pretvezo terorizma in domnevne krize ali tveganega stanja, prave pretorijanske straže, ustrezno indoktrinirane zlasti za obvladovanje, zastraševanje in zatiranje uveljavljanja pravic in svoboščin, ob kršitvi osnovnih načel demokracije, vladavine prava, ustavne zakonitosti in nacionalne suverenosti Portugalske.

Zato opozarjamo na nevarnost vsebine in ciljev te pobude ter katerih koli drugih ukrepov v zvezi z uveljavljanjem neomejenih, nerazumnih, nesorazmernih in neustavnih pooblastil.

Anna Hedh (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sem proti sprejetju poročila, ker sem zaskrbljena, kaj to pomeni za prihodnost. Ne nasprotujem vzajemni pomoči v kriznih razmerah, vendar le kot in kadar je potrebna ter kadar je to samoumevno. Menim, da skupne dejavnosti na račun davkoplačevalcev niso upravičene, ter sem izrecno proti temu, da tuji agentje z imuniteto delujejo in izvajajo pooblastila na švedskem ozemlju. Logična posledica je razvoj proti skupni policijski enoti, ki ji izrecno nasprotujem.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Besedilo pred nami poskuša vzpostaviti pravni okvir za ukrepanje enot za posredovanje, ki jih v primeru terorističnega napada ena država članica pošlje na ozemlje druge države članice. Ker se posredovanja lahko zelo razlikujejo (izmenjava opreme, strokovnega znanja, enot itd.), je od držav članic odvisno, ali bodo sklenile dvostranske sporazume za določitev praktičnih ureditev in ali bodo sprejele ali zavrnila zahtevo ene izmed teh operativnih enot za posredovanje na njihovem ozemlju. Neverjetno. To je končno pravi primer uporabe kontroverznega in zapletenega načela subsidiarnosti!

Končno, to je področje – področje nacionalne varnosti, najbolj suvereno področje – ki kljubuje nadnacionalnim težnjam Evrope, ki sprejema zakonodajo o vsem, na vseh področjih.

Za uspešen boj proti terorizmu Evropa vlaga v sodelovanje med nacionalnimi policijskimi organi. Podpiramo to pobudo.

Vendar sodelovanje ni edini ključ do zmage nad terorizmom. Zavedati se je treba revolucionarne želje islamistov, ki zagovarjajo uničenje humanistične, zahodne krščanske družbe in njenih vrednot.

Inger Segelström (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo za sprejetje poročila, ker temelji na prostovoljnem ukrepanju in sodelovanju, ki lahko izhaja le iz sporazuma o vzajemnosti med dvema državama članicama. Toda zagovarjamo načelo, da tuji agentje z imuniteto ne smejo delovati ali izvajati pooblastil na švedskem ozemlju. Menimo, da bi to lahko pripeljalo do ustanovitve skupne policijske enote, o kateri imamo resne dvome.

– **Poročilo: Umberto Guidoni (A6-0005/2008)**

Jan Březina (PPE-DE), v pisni obliki. – (CS) Naj obrazložim glasovanje o poročilu o evropskem raziskovalnem prostoru. Evropski raziskovalni prostor, o katerem ves čas razpravljamo, je zelo dobra zamisel in vizija. Toda do uresničitve te zamisli je še zelo daleč. Razpravljanje o tem ni dovolj. Oceniti moramo, kako deluje in če sploh deluje. Kot poslanec tega Parlamenta, ki zastopam novo državo, iz lastnih izkušenj vem, da je na tej stopnji evropski raziskovalni prostor iluzija in neuresničljiva želja.

To ponazarjajo prvi razpoložljivi podatki o prednostnem obravnavanju projektov, ki vključujejo nove države članice. Od 559 odobrenih subvencij v okviru pomoči za mlade znanstvenike, je le dve prejela Češka republika (Poljska, ki je veliko večja država, ni prejela nobene.), medtem ko jih je Velika Britanija prejela 100 ter Nemčija 80. Težko verjamem, da razlika v kakovosti projektov opravičuje te številke. Seveda je delno krivo tudi to, da ljudem v novih državah članicah, ki prijavljajo projekte, primanjkuje izkušenj. V vsakem primeru to dokazuje, da do zdaj Evropski raziskovalni prostor ni deloval tako, kot bi moral. Zato moramo od besed preiti k dejanjem, če želimo doseči oprijemljive rezultate. V tem smislu še vedno zaostajamo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Nekaterih protislovij in stališč v tem poročilu ne podpiramo. Vendar drži, da morajo znanstvene raziskave služiti svojemu prvotnemu namenu: ustvarjanju novega znanja. Dejstvo je, da raziskave in razvoj ter inovacije niso v linearnem razmerju, čeprav obstajajo določene povezave med njimi, vendar so zapletene in ne obstajajo na področju znanosti, temveč na drugih področjih.

Zato je treba spremeniti dojemanje znanosti kot čudežnega zdravila za vse gospodarske in socialne težave in povečati vlaganje v raziskave.

Nekatere ukrepe je Evropski svet v Lizboni leta 2000 sprejel kot odziv na zaskrbljenost nad premajhnim vlaganjem Evrope v ekonomijo znanja, kar je dodatno okrepil Evropski svet v Barceloni leta 2002, kjer si je EU za cilj zadala, da bo do leta 2010 dosegla 3 % intenzivnost vlaganj v raziskave in razvoj. Vendar se delež vlaganj v raziskave in razvoj od leta 2000 ni dovolj povečal, povprečno znaša le 1,84 %; del teh naložb je zagotovila industrija.

Delež zasebnih vlaganj v raziskave je nižji od socialno optimalne stopnje. Države morajo imeti osrednjo vlogo pri vzpostavljanju sodelovanja za ustvarjanje novega znanja, ki ga bo lahko uporabljala celotna družba.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) V celoti podpiram poročilo o evropskem raziskovalnem prostoru, ki določa nove možnosti za raziskave in razvoj v Evropski uniji. Napredek, socialni razvoj in vloga Evrope v globaliziranem svetu, so brez dvoma odvisni od vlaganj v znanost in raziskave in od razvoja novega znanja, ki bo izpolnil potrebe 21. stoletja.

Znanstvene raziskave in nove tehnologije konec koncev neposredno vplivajo na socialni razvoj in so lahko celo bistvene za gospodarsko rast, ker prinašajo izmerljive koristi. Zato je bistvenega pomena dober in učinkovit sistem upravljanja z znanstvenimi raziskavami na evropski ravni. Če želimo, da se bo Evropa uspešno spopadala z novimi izzivi, zlasti z izzivi gospodarske konkurence in varstva okolja, moramo spodbuditi države članice k rednemu zagotavljanju vedno večjih izdatkov za znanstvene raziskave.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Komisija je predložila zeleno knjigo o evropskem raziskovalnem prostoru v času, ko se Evropa sooča z begom naložb in kvalificiranih strokovnjakov čez Atlantik. Če naj evropske raziskave postanejo konkurenčne na globalni ravni, kar je eden izmed ciljev lizbonske strategije, mora Unija odpraviti temeljne ovire, s katerimi se sooča na tem področju.

Pri tem mislim predvsem na razdrobljenost raziskav v EU, slabo razvite evropske strategije na področju znanstvenega sodelovanja, pomanjkanje človeških in materialnih virov ter slabo razvite raziskovalne infrastrukture, ki stežka konkurirajo s svetovnimi raziskovalnimi centri. K temu dodajmo še nizko mobilnost znanstvenikov, strokovnega znanja in izkušenj, za kar so krive predvsem pravne, upravne in jezikovne ovire.

Pri razvijanju evropskega raziskovalnega prostora in premagovanju njegove razdrobljenosti moramo veliko pozornosti nameniti našim regijam.

Regije morajo določiti strategije za razvoj človeških in materialnih virov na področju raziskav ter spodbujati dostop do raziskav za vse, zlasti za ženske raziskovalke in mlade. Države članice morajo bolj sodelovati pri zagotavljanju boljših delovnih pogojev za raziskovalce ter sprejeti ukrepe, ki bodo raziskovalcem omogočili uskladiti poklicno in družinsko življenje.

Regije imajo prav tako pomembno vlogo pri spodbujanju in zagotavljanju bolj učinkovitega financiranja raziskav v skladu z zavezami, sprejetimi v okviru operativnega programa. Regije morajo pomagati tudi pri razvoju evropskih centrov odličnosti za področja dejavnosti, ki se izvajajo na njihovem ozemlju, in sicer z vzpostavljanjem povezav med univerzami, raziskovalnimi instituti in industrijo.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Gospe in gospodje, nihče več ne dvomi, da znanost poganja razvoj naše družbe. Sedanji svetovni trend poudarja pomen znanosti in zahteva, da se ji zagotovi ustrezno pomembno mesto v družbi. Le z vlaganjem v družbo, ki temelji na znanju, lahko Unija postane bolj konkurenčna, kreativna in strateško privlačna.

V zeleni knjigi Evropski raziskovalni prostor: nove perspektive Komisija predstavlja analizo in rešitve ter izpostavlja pomen družbe, ki temelji na znanju. Evropski parlament je v poročilu, ki ga je predložil poročevalec Umberto Guidoni, poudaril, da vlaganje v izobraževanje, znanost, raziskave, kulturo in informacijsko tehnologijo zagotavlja trajnostni razvoj za prihodnost. Seveda se moramo zavedati, da ti ukrepi ne bodo prinesli takojšnjih in oprijemljivih rezultatov. To je maraton in ne sprint, vendar sem prepričana, da nam bo na koncu uspelo.

Evropski raziskovalni prostor raziskovalnim institutom, univerzam in znanstvenikom sedemindvajsetih držav članic omogoča, da sodelujejo. Vseeno še vedno obstajajo čezmejne upravne ovire, ki ovirajo sodelovanje med znanstvenimi instituti. Odpiranje Evropske unije na Vzhod pomeni znatno širitev evropskega raziskovalnega prostora ter približno 150 000 raziskovalcem zagotavlja nove priložnosti za izboljšanje njihovega znanstvenega in tehničnega potenciala.

Prepričana sem, da bomo s pomočjo novih konceptov in inovacij na vseh področjih ustvarili nove možnosti za zaposlitev ter našli nove načine varovanja okolja, izboljšanja varnosti hrane in zdravja ter zagotavljanja bolj varnih, neskončnih virov energije.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Zamisel, da so raziskave, razvoj in inovacije ključne za konkurenčnost, ni nova in je še vedno aktualna. Razen različnih mnenj o tem, ali je treba napore usmeriti v inovacije ali bolj akademske raziskave, je jasno, da mora Evropa povečati vlaganje v znanje in praktično uporabo tega znanja. Pri tem ne gre le za finančne naložbe.

Različna zaporedna poročila navajajo veliko razlogov, zakaj Evropa zaostaja za drugimi deli sveta. Od ameriških univerz do indijskih raziskav, obkroženi smo s hudo in rastočo konkurenco. Po drugi strani so evropske visokošolske ustanove manj privlačne, kot je to razvidno iz teh poročil, ki med drugim za dejavnike, ki ovirajo večjo uspešnost, dosledno navajajo prenizka finančna sredstva, na splošno in na prebivalca, ter neavtonomnost univerz.

Zaradi vsega zgoraj navedenega si vsak pristop, ki to označuje za nujno gospodarsko in strateško vprašanje, zasluži našo podporo. Čeprav drži, da čas ni na naši strani, drži tudi, da je bolje vzeti si čas za izbiro pravih možnosti, kot pa na hitro sprejeti nepremišljene odločitve.

Teresa Riera Madurell (PSE), v pisni obliki. – (ES) Ker je bila razprava o poročilu gospoda Guidonija o evropskem raziskovalnem prostoru preklicana, naj kot poročevalka Skupine socialdemokratov razložim, zakaj smo glasovali za sprejetje poročila.

Najprej naj omenim, da je gospod Guidoni opravil odlično delo pri pravi tega poročila, ki vključuje veliko naših predlogov. Evropski raziskovalni prostor mora zagotovo vključevati:

- enotni trg dela za raziskovalce, pri čemer je treba vzpostaviti enotno evropsko poklicno pot na področju raziskav ter celosten informacijski sistem za delovna mesta in pogodbe za usposabljanje;
- bolj odprte postopke za zaposlitev in napredovanje, pri čemer je delež moških in žensk bolj izenačen;
- odpravo ovir za mobilnost in spodbujanje večje vključenosti žensk v raziskave in razvoj, vključno z ukrepi za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja;

- krepitev raziskovalnih institucij in sodelovanja malih in srednje velikih podjetij na področju raziskav in razvoja;
- večjo usklajenost z nacionalnimi in regionalnimi programi ter več sinergij z drugimi evropskimi programi;
- vzpostavljanje infrastruktur, ki jih izkoriščajo skupna evropska podjetja in
- spodbujanje mednarodnega sodelovanja, pospeševanje večstranskih pobud, izmenjave za uporabo infrastrukture in programe znanstvenega sodelovanja za razvoj.

To so učinkoviti in skladni načini za napredovanje, zato smo glasovali za sprejetje tega poročila.

Margie Sudre (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Znanost ne pozna meja in vprašanja v zvezi z raziskavami so vedno bolj globalne narave. Evropski raziskovalni prostor mora zagotoviti, da znanstveno in tehnološko sodelovanje učinkovito prispeva k stabilnosti, varnosti in blagostanju človeštva.

Zato upam, da bo evropski raziskovalni prostor, z vidika odprtosti do sveta, naklonjen najbolj oddaljenim evropskim regijam, da bi s skladnim vključevanjem teh regij v raziskovalne programe v okviru mrež odličnosti kar najbolje izkoristil prednosti in bogastva, ki jih ponuja raznolikost evropskih regij.

Pozivam evropski raziskovalni prostor, da prizna pomen čezmorskih držav in ozemelj, ki so s stališča trajnostnega globalnega razvoja dragocen partner pri vzpostavljanju mostov med državami in kontinenti, da se bo lahko soočil z izzivi planeta.

Iskreno se zahvaljujem poročevalcu in članom odbora za industrijo, raziskave in energetiko, da so v zvezi s tem podprli moj predlog spremembe iz mnenja odbora za regionalni razvoj. To je dodaten dokaz, da v tem Parlamentu vlada duh usklajevanja in dopolnjevanja.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Nasprotujemo nazadnjaškemu prestrukturiranju na področju raziskav, ki ga v okviru lizbonske strategije spodbujajo osnovne smernice EU o ustanovitvi evropskega raziskovalnega prostora.

Evropski raziskovalni prostor spodbuja konflikt in konkurenco za dobiček med državami in velikimi skupinami podjetij. Zaradi tega se bodo neenakosti na področju znanstvenega razvoja okrepile.

Za monopolna podjetja se spodbude, subvencije in davčne olajšave povečajo, kar jim omogoča, da vlagajo v raziskave in sami uporabijo rezultate. Javni sektor se mora podrežati potrebam monopolnih skupin, ki jim služi. Spodbuja se mobilnost raziskovalcev med podjetji, univerzami in raziskovalnimi centri ter zaradi stroškov se podpira evropski sistem za patentiranje. Vse je podreženo konkurenčnosti in povečanju donosnosti.

V takšnem močno konkurenčnem okolju, tudi na področju raziskav, se bo pozornost neizogibno osredotočila na znane centre odličnosti močnih držav. Ti centri si bodo zagotovili levji delež raziskovalnih programov, ki bodo vir javnih in zasebnih sredstev.

Prizadevamo si za razveljavitev politike EU na področju raziskav. To je del boja za popolno spremembo nepriljubljene politike, ki jo podpirata EU in kapitalizem. Želimo nazaj vzpostaviti socialno naravo znanosti: raziskave in znanost morajo izpolnjevati potrebe javnosti in socialne varnosti.

– Poročilo: Markus Ferber (A6-0505/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam sprejetje skupnega stališča Sveta na drugi obravnavi o spremembi direktive o poštnih storitvah iz leta 1997 in dokončnem oblikovanju notranjega trga poštnih storitev ter čestitam cenjenemu nemškemu kolegu Markusu Ferberju za obsežno delo, ki ga je opravil.

Vesel sem, da je Svet sprejel vse ključne vidike stališča Evropskega parlamenta, zlasti odložitev odprtja splošnega trga do 31. decembra 2010, z dvoletnim podaljšanjem za tiste države članice, ki so se Uniji priključile od leta 2004; pri čemer načelo univerzalne storitve vključuje vsaj eno dostavo in zbiranje 5 dni na teden za vsakega državljanu EU, z zadostnim številom ohranjenih točk dostopa na kmetijskih, oddaljenih ali redko naseljenih območjih; ter upoštevanje subsidiarnosti v zvezi z družbenimi vprašanji – zadevo, za katero upam, da jo bodo socialni partnerji obravnavali na evropski ravni. Razočaran sem, da temelji za vzpostavitev evropskega regulativnega organa v tem sektorju še niso določeni. Nenazadnje upam, da se bodo izvajalci kmalu sporazumeli o uvedbi evropske znamke za pisma do petdeset gramov, in v kratkem bom glede tega predložil politično pobudo.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Kljub izboljšanju prvotnega besedila Komisije in kompromisu, ki ga je predlagal Evropski parlament, o odložitvi popolne liberalizacije poštnega trga na 31. decembra 2010, besedilo, ki ga je Svet ponovno predložil na drugem branju, še vedno ni zadovoljivo.

Zadovoljivo ni zato, ker le začasno in v minimalnem obsegu ureja vprašanja in težave, zlasti v zvezi s financiranjem univerzalnih storitev, zagotavljanjem dostave pošte pet dni v tednu, enakim obravnavanjem območij ter zagotavljanjem enotne cene za znamko. Zadovoljivo ni zato, ker vse to vodi v pravno negotovost.

To besedilo, dobre sporazumne lastnosti katerega so bile stežka dosežene, bo le odložilo neizogibno nenadzorovane posledice odprtja poštnega trga konkurenci.

Načrti Evropske unije bodo neizogibno povzročili zapiranje poštnih uradov, masovne izgube delovnih mest ter izvajanje negativnega pritiska na plače in pogoje v evropskem poštnem sektorju.

Hélène Goudin (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Menim, da se morajo države članice same odločiti, ali želijo deregulirati nacionalne poštne monopole. Zato sem glasovala za predlog spremembe 10, ki zavrača skupno stališče Sveta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Obžalujemo, da naš predlog o zavrnitvi te direktive, namen katere je popolna liberalizacija poštnih storitev, s čimer se vzpostavi trg na ravni EU, ni bil sprejet.

S tem večina v Evropskem parlamentu – gre za enake politične sile, ki v državah članicah zastopajo politiko desnice – želi narediti še en korak bliže k odpravi te bistvene javne službe.

To je napad velikih multinacionalk na javno poštno službo, javno last te službe, javno upravo, ki jo mora zagotavljati, demokratično naravo te službe, pri čemer poskušajo državljanom odvzeti pravico do njihove nacionalne suverenosti, nadzorovanja in možnosti sprejemanja odločitev o teh bistvenih vprašanjih, o katerih bodo sedaj odločale institucije EU na nadnacionalni ravni v skladu z interesi, ki so državljanom in Portugalski tuji.

Pomembna je tudi zavrnitev našega predloga spremembe, namen katerega je zagotoviti, da vsi izvajalci v celoti upoštevajo delovno zakonodajo, in sicer katero koli zakonsko ali pogodbeno določbo v zvezi z zaposlitvenimi pogoji, vključno z varnostjo in zdravjem pri delu, ki jih države članice uporabljajo v skladu z nacionalno zakonodajo, zakonodajo o socialni varnosti ter sklenjenimi kolektivnimi sporazumi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Sklicujoč se na moj včerajšnji govor o liberalizaciji poštnih storitev, želim dodati komentar, ki mi ga včeraj zaradi omejenega časa ni uspelo povedati in ki se nanaša na finančne vire univerzalne storitve. Bojim se, da lahko financiranje te storitve iz posebej ustanovljenega sklada ali z državnimi subvencijami ovira liberalizacijo sektorja in državam članicam omogoči, da upočasnijo in se izognejo izvajanju določb direktive. Zato menim, da mora Evropska komisija odigrati pomembno vlogo pri spremljanju ustrežne uvedbe določb direktive.

Ian Hudghton (Verts/ALE), in writing. – Podpiram predloge sprememb, ki bi obvezali države članice, da zagotovijo financiranje univerzalnih poštnih storitev. To je zelo pomembna zadeva, zlasti za številne podeželske in otoške skupnosti na Škotskem.

Prav tako podpiram predloge sprememb, ki jih navaja moja skupina, za krepitev obveznosti, da se financira zagotavljanje brezplačnih poštnih storitev slepim in slabovidnim ljudem.

Dejstvo, da je poročilo poročevalca Ferberja odobreno kot nespremenjeno lahko povzroči nadaljnje slabšanje zagotavljanja poštnih storitev.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Podpiram deregulacijo švedskega poštnega trga, vendar nasprotujem zamisli, da bi institucije EU odločale, ali je treba določene poštne monopole odpraviti ali ne.

Menim, da se morajo države članice same odločiti, ali želijo deregulirati nacionalne poštne monopole. Zato sem glasoval za predlog spremembe 10, ki zavrača skupno stališče Sveta.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Vključno z vsemi člani Konfederalne skupine Evropske združene levice/Nordijske zelene levice sem glasoval proti sprejetju skupnega stališča Evropskega parlamenta in sveta, ker krepí dogmatičen, neoliberalen pristop k ključnemu področju javnega interesa: poštnim storitvam. Direktiva ne ponuja dolgoročne rešitve in odložitev začetka veljavnosti le za dve leti odloži njene negativne učinke.

Z učinkovito odpravo načela univerzalne storitve bo dostop javnosti do visokokakovostnih, poceni poštних storitev omejen. Posledice bodo najbolj občutili prebivalci odročnih in nedostopnih gorskih območij ter otokov, kjer podjetja ne bodo mogla donosno poslovati.

Države, ki so že v celoti liberalizirale trg, nimajo pozitivnih izkušenj. Zahteva po prisilni liberalizaciji poštних storitev prinaša več težav kot rešitev.

Pierre Pribetich (PSE), v pisni obliki. – (FR) Z veseljem sem nasprotoval liberalizaciji trga poštних storitev na podlagi treh temeljnih stališč:

– zagotavljanje brezplačnih poštних storitev za slepe in slabovidne, kar je osnovna vrednota nediskriminatorne družbe;

– zagotovilo držav članic o financiranju univerzalne storitve pred odprtjem trgov, kar je osnovni pogoj za zaščito potrošnikov.

– vsi izvajalci ravnajo skladno z zakonodajo o zaposlovanju, zlasti na področju socialne varnosti.

Ker zadevne spremembe niso bile sprejete, lahko le obžalujem ta premik k nenadzorovani liberalizaciji, ki ne spoštuje temeljnih pravic evropskih državljanov do javne poštne službe.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljamo končno odobritev poročila o trgu poštних storitev, pri čemer dolg institucionalni postopek kaže na pomembnost tega dokumenta za doseg dveh glavnih ciljev, in sicer zagotovitev zagotavljanja univerzalne storitve in ustreznega odprtja trga poštene konkurenci.

Predvsem želim poudariti, da bodo zaradi odprtja trgov državljani imeli na voljo boljše storitve in boljšo izbiro, tako ne bo prihajalo do izkrivljanja konkurence, obstoječi monopoli pa bodo za vedno odpravljeni.

Drugo vprašanje je vprašanje financiranja univerzalne storitve. Neto stroški, ki jih nosijo države članice, bi se lahko pokrili s finančnim načrtom, ki se predloži Komisiji. Toda spomnimo se primera Portugalske in drugih, ki kažejo, da se lahko javna univerzalna storitev zagotavlja z viri iz rezerviranega področja, kar je pregledna in nevtralna metoda brez državnih subvencij.

Ponavljam, da ni nobenega razloga, zakaj se ta storitev ne bi zagotavljala še naprej, saj je bistvena za ozemeljsko in socialno kohezijo ter za zagotavljanje storitev ljudem, ki živijo na zapuščenih ali bolj odročnih in nedostopnih območjih.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Skupno stališče Sveta o poštних storitvah, ki ga Evropski parlament predloži za odobritev, bo povzročilo popolno liberalizacijo trga poštних storitev z 31. decembrom 2010.

S spremembo te direktive, smo izgubili še en donosen sektor, in sicer poštne storitve. To se dogaja v okviru lizbonske strategije za povečanje donosnosti poštних storitev.

Poštne storitve ne bodo več javno dobro, temveč le blago. V Grčiji se bo privatizacija delov grške pošte ELTA, ki jo spodbujata stranki Nova demokracija (Nea Dimokratia) in Panhelensko socialistično gibanje (PASOK), pospešeno nadaljevala. Od zdaj naprej bo delovanje grške pošte ELTA temeljilo na gospodarskih merilih zasebnega sektorja v dobitni dobički in ne družbe. To bo takoj vplivalo na kakovost storitev. Posledice bodo hude, ne le za zaposlene v grški pošti ELTA, temveč tudi za zaposlene v zasebnih podjetjih poštних storitev. V slednjih so fleksibilne oblike zaposlovanja, odsotnost pravic delavcev, socialnih pravic in pravic do zavarovanja že pravilo.

Ogroženo je tudi z ustavo zagotovljeno načelo o zaupnosti korespondence: korespondenca je sedaj v rokah zasebnih izvajalcev brez zagotovila, da je njena zaupnost ohranjena in da so osebni podatki zaščiteni.

Grška komunistična stranka KKE nasprotuje liberalizaciji poštних storitev in se bori za zaščito pravic delavcev ter storitve, ki so izključno javne, sodobne in učinkovite.

Lars Wohlin (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Evropski parlament je danes glasoval za kompromis s Svetom, s katerim mora biti evropski poštni trg liberaliziran najkasneje do konca decembra 2010 (razen v državah s posebej težavno topografijo, ki se jim rok podaljša za dve leti). Med potekom dela sem se zavzemal zlasti za uporabo vzajemnosti, tj. obstajati bi moral sporazum o vzajemnosti, ki bi preprečil državam, ki liberalizacije še ne izvajajo, da bi konkurirale v državah, ki so jo že začele izvajati.

Zato z velikim zadovoljstvom ugotavljam, da sta najprej poročevalec (gospod Ferber) in nato Svet sprejela moj predlog spremembe in da je odslej del kompromisa, ki se zdaj sprejema.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Predlog poskuša ustvariti enoten evropski trg za poštnne storitve. Brez ustreznih zaščitnih ukrepov bi lahko liberalizacija ogrozila koncept univerzalnih storitev. Nenaklonjenost Sveta, da vključi jasno zavzemanje za zagotovitev brezplačnih poštnih storitev slepim in slabovidnim v predlog me je pripeljalo do tega, da volim v prid bolj odločilni zavezanosti.

Na splošno sem zadovoljen, da predlog ustrezno obravnava druga vprašanja in pozdravljam zagotovilo, da se bo pošta redno pobirala in dostavljala v odročnih krajih in mestih.

– Predlog resolucije: Razmere v Iranu (B6-0046/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Jedrsko vprašanje v Iranu potrebuje diplomatski pristop s ciljem normalizirati odnose. Ohraniti moramo politično smer, ki temelji na diplomaciji, s katero odpravljamo stopnjevanje sporov in groženj vojaškega posredovanja ter dajemo možnost dialogu s tem, ko priznavamo Iranu pravico, da razvija jedrsko tehnologijo za civilno uporabo. Kljub temu je pravilna naša zavezanost, da s pogajanjem dosežemo, da Iran v okviru večstranskega prizadevanja za jedrsko razorožitev opusti možnost uporabe vojaške sile in zagotovi stanje umirjenosti in mednarodnega miru.

Po drugi strani pa moram izraziti določeno skrb glede trenutnega položaja človekovih pravic v Iranu, kjer opažamo nov val zatiranja svobode mnenja in pravic manjšin ter žensk, in kjer se red vzdržuje z ostrim ter nečloveškim pravnim in zaporniškim sistemom, ki vse prevečkrat izvaja smrtno kazen, mučenje in kamenjanje. Dosedanja prizadevanja niso dosegla oprijemljivih rezultatov. Da lahko postane del velikih mednarodnih sil, se mora Iran predstaviti kot država, ki je sposobna zaščititi človekove pravice svojih državljanov, in ne kot vojaška velesila.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Pred nekaj meseci je ameriška obveščevalna služba priznala, da je trditev, da Iran razvija jedrsko orožje, napačna. Pravzaprav je program glede jedrskega orožja opuščen že od leta 2001/2002.

Kljub temu Washingtonu ni uspelo skleniti ustreznih političnih zaključkov iz tega intelektualnega preobrata. Razlaga za uvedbo nacionalne obrambne protiraketne industrije v Vzhodni Evropi je domnevno obramba proti jedrskemu Iranu, ki je skrivnostno prejel medcelinske balistične rakete.

Če pa iranski jedrski program ne obstaja, potem tudi utemeljitve za sprožitev nacionalne protiraketne obrambe ni, razen če obstaja skrivni načrt za ogrožitev uporniške Rusije. Odločno nasprotujem takšni uvedbi in bom protestiral proti.

Patrick Gaubert (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Resolucija o Iranu, o kateri danes glasujemo, ima jasen politični pomen. Razmere v Iranu so osrednja mednarodna skrb in morali smo se vrniti k temu.

To besedilo obravnava jedrsko vprašanje in položaj človekovih pravic. Glede obeh teh točk smo si na jasnem. Ne moremo sprejeti, da se v Iranu razvija vojaški jedrski program. V tej resoluciji je izraženo sprejemanje in podpora prizadevanjem EU, da bi s pogajanjem dosegla dolgoročni dogovor v zvezi z iranskim jedrskim vprašanjem, in se poudarja bistvena vloga Mednarodne agencije za atomsko energijo. Prav tako ponovno potrjuje, da je rešitev trenutnega stopnjevanja jedrskega vprašanja mogoča in da se ne sme načrtovati vojaško posredovanje.

Po drugi strani se mora odločno obsoditi resne in večkratne kršitve človekovih pravic. Razmere so zaskrbljujoče na štirih področjih: smrtna kazen, pravice žensk, svoboda izražanja in zatiranje verskih manjšin. Zdi se mi nujno, da pri tem ne pokažemo ravnodušnosti in ta resolucija močno pritiska na Iransko vlado, da spremeni svoje delovanje v tej zadevi.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Varnostni svet ZN bo ponovno sprejel resolucijo, s katero bo proti Iranu uvedel sankcije zaradi jedrskih dejavnosti. Ali bo to pomenilo podpiranje vojaškega posredovanja proti tej državi? Ali pa bo preprosto pomenilo uporabo ostrejšega tona in uvedbo diplomatskih ali gospodarskih sankcij?

Ta previdno uprizorjena psihodrama je več mesecev puščala Parlament in druge mednarodne organe v negotovosti. Vendar, ali je jedrska sposobnost Irana resnično glavna grožnja, s katero se mora soočiti cel svet, zlasti pa Zahod in njegove zaveznice? Popolnoma paradoksalno je, da se ne odzivamo na jedrsko orožje Pakistana, ki dejansko obstaja in to v zlasti nestabilnem geopolitičnem okviru, ali na tisto v Severni Koreji,

ki je v rokah zlasti nevarnega režima. Naslednje sem že imel priložnost izraziti: pravna pravila, za katera trdimo, da jih izvajamo, morajo biti enaka za vse. V nasprotnem primeru izgubijo ves pomen in legitimnost.

Ob tem sem veliko bolj zaskrbljen glede islamističnih groženj na naši lastni celini, ki so daleč od samo domnevnih in so že pokazale svoj morilski obseg v Londonu in Madridu, pri čemer Iran ni bil vpleten. Res je, da je ta grožnja ena od posledic politike množičnega preseljevanja, ki jo izvajate in ki jo želite še poslabšati.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Hinavščina „mednarodne skupnosti“, tj. Združenih držav in njihovih zaveznic, v zvezi s Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja in še zlasti iranski jedrski program se mora obsoditi.

Nobena takšna politična iniciativa ne obstaja v zvezi s programi jedrskega orožja nekaterih članic EU ali Združenih držav, ali celo jedrskimi programi Izraela, Pakistana ali Indije, držav, ki niso podpisale Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja, vendar ga imajo, pri čemer so Združene države že izjavile, da lahko svoj program uporabijo za napad.

Zato je potrebna popolna skladnost z navedeno pogodbo in odprava jedrskega orožja v celoti.

Dejanska težava v zvezi z Iranom je, da se Združene države in EU zavedajo, da se je vrhunec proizvodnje nafte v veliko državah že končal.

Razlog za resne grožnje z vojaškim napadom, izzivanje in toliko naglice v zvezi z iranskim jedrskim programom so najboljše zaloge ogljikovodika v Iranu, in Združene države ter Evropa poskušajo ustvariti pogoje, tudi z manipuliranjem javnega mnenja, pod katerimi bi nadzorovale njegove energetske vire in celoten Bližnji Vzhod, čemur smo lahko priča v Iraku.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram priporočila, ki so podana v resoluciji. Vendar pa kar zadeva Organizacijo Mudžahedinov iranskega naroda, sem glasoval proti predlogom sprememb, ki se nanašajo na skupino v besedilu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Z mnenji Javierja Solane, predstavnikov EU in podpornih strank so se končale vse iluzije o stališču EU v zvezi z Iranom in Bližnjim Vzhodom na splošno.

Ta mnenja dokazujejo, da EU podpira pospeševanje načrta ZN-NATO za demokratizacijo Bližnjega Vzhoda, katere cilj je, da narodi in državljani nadzirajo svoje vire proizvodnje bogastva. EU namenoma ne upošteva zagotovil Mednarodne agencije za atomsko energijo in poročila CIA o iranski nevojaški uporabi jedrske energije, kar povečuje pritisk sankcij proti Iranu in krepi propagando, s katero bi se javno mnenje navadilo na zamisel vojne proti Iranu. Poleg tega Javier Solana očitno vidi povezavo med razmerami v Libanonu in širšem območju ter vprašanjem jedrskega orožja, vendar pri tem ne navaja izraelskega jedrskega orožja.

V širšem območju Bližnjega Vzhoda smo priča pojavu imperialističnega nasilja in sporov glede odpiranja trgov navzven. Žrtve tega so med drugimi državljani Palestine, Irana in Libanona. Edini odziv na te nove nasilne, bojne načrte je, da se državljani uprejo imperializmu in da si ne delajo nobenih utvar glede vloge EU.

Državljeni vsake države so tisti, ki lahko odločajo o vprašanih človekovih pravic in njihovih kršitvah in ne bi si smeli dovoliti izgovorov za naslednji Irak.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Iran je trenutno regionalna in svetovna grožnja ter izziv za sposobnost držav članic EU, da na mednarodnem prizorišču ostanejo trdno skupaj. Poleg zaporednih in nasprotujočih si poročil, ki se pojavljajo, je resnica takšna, da se Iran ni uskladil s svojo obvezo preglednosti, niti ni pripomogel k ustvarjanju zaupnega ozračja. Ravno nasprotno. Razen tega, poleg jedrske dokumentacije novice prav tako niso vzpodbudne. Kršitve človekovih pravic, državno nasilje in lažna volilna demokracija so dejavniki, ki se morajo upoštevati v našem odnosu do Irana.

Zaradi zgoraj navedenega, vendar tudi zaradi mojih preteklih zavzemanj, se strinjam z bistvom sprejete resolucije in podpiram vztrajnost Evropskega parlamenta, da se Svet in Komisija uskladita s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti in s seznama terorističnih organizacij odstranita iranski odpor, Organizacijo Mudžahedinov iranskega naroda. EU (in nekatere države članice) iranski odpor obravnavajo na način, s katerim podpirajo iranski režim, namesto iranske državljane in cilje demokratizacije v tem delu sveta. Takšna strategija se mora spremeniti in se že začenja spreminjati.

– Predlog resolucije: Izidi konference o podnebnih spremembah (Bali) (B6-0059/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Zadovoljen sem s potekom konference na Baliju in da je dosegla nepričakovano dobre rezultate, za kar gre delno zahvala EU za vlogo, ki jo je imela med pogajanjem. V tem težkem položaju je bilo izjemno pomembno posredovanje sporočila o združenosti, sodelovanju in odgovornosti na način, ki bo pogajanja usmeril tako, da bodo oblikovala dober začetek novih ciljev zmanjšanja emisij v dobi po Kjotu (leta 2012).

S sprejetjem sklepov znanstvenikov na Medvladnem forumu o podnebnih spremembah so vsi udeleženi na politični ravni priznali obstoj podnebnih sprememb, ki so antropogenega izvora, in ugotovili, da moramo do leta 2020 ukrepati v zvezi s tem, da se izognemo nepopravljivi škodi za zemljino podnebje.

Upam, da bo konferenca v Kopenhagenu leta 2009 pomenila prelomnico v boju proti podnebnim spremembam s tem, ko bo sprejela strožje cilje za zmanjšanje izpustov do leta 2020 v vseh industrializiranih državah in državah v razvoju. Seveda bo ta novi izziv vključeval stroške in neuspehe, ki jih je težko upravičiti, razen če, kot sem že povedal v svojih prejšnjih posredovanjih, izvedemo potrebne in pogumne izbire, kot je vrnitev k jedrski sili. Nedejavnost, odlašanje in utrudljive konference bodo le povzročili nepopravljivo škodo za okolje.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o izidih konference na Baliju o podnebnih spremembah (COP 13 in COP/MOP 3), ker glede na nujnost zmanjšanja globalnega segrevanja menim, da je bil dosežen sporazum na Baliju pomemben korak naprej, tako da se bo lahko v Kopenhagenu leta 2009 oblikoval in sprejel nov protokol, z novimi cilji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

Menim, da je portugalsko predsedstvo EU imelo ključno vlogo na konferenci na Baliju, ker je dejavno prispevalo k napredku pogajanj in uspelo doseči zelo pozitiven sporazum. Vendar bi si želeli, da bi Akcijski načrt z Balija opozoril na količinske cilje zmanjšanja emisij CO₂.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Na splošno ta resolucija samo ponavlja splošne zamisli in je neustrezna na različnih področjih. Zato smo se glasovanja vzdržali.

Na primer, ker je glavni cilj zmanjšati emisije CO₂, ki jih proizvaja zgorevanje fosilnih goriv, se pojavi vprašanje merjenja teh emisij. Vemo, da je takšno merjenje zelo zapleteno in se ga da prikrojiti, ker se fosilna goriva po ekstrakciji prevažajo in obdelajo, in njihovi stranski proizvodi se razdelijo ter uporabijo na več načinov, za tisoče končnih namenov.

Kot so izrazili različni strokovnjaki na tem področju, je za zmanjšanje emisij in dosego ciljev učinkoviteje in enostavneje nadzirati instrument, ki je sprejet s protokolom o ekstrakciji in mednarodnem trgovanju s fosilnimi gorivi. Zato bi bilo lažje določiti mere ali cilje za zmanjšanje proizvodnje primarnega fosilnega goriva in ustrezne izvoze/uvoze, s čimer bi določili maksimalne meje emisij v državi.

Vendar se je potrebno prav tako pogajati o obvezah bogatejših držav, da namenijo sredstva za podporo državam v razvoju in jim s tem pomagajo kriti gospodarske in socialne stroške zaradi potrebnih ukrepov.

Obžalujem, da so bili predlogi skupine v zvezi s tem zavrjeni.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Na Baliju so se decembra lani srečale podpisnice okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah in naredile napredek na več področjih globalnega varovanja podnebja.

Poleg začetka pogajanj o novem protokolu, ki bi nadomestil kjotskega, izpostavljam izjavo, da je četrto poročilo Medvladnega foruma o podnebnih spremembah boljše znanstvena podlaga za delo Konvencije, in prvo sklicevanje na obvezno sodelovanje držav v razvoju, s čimer se je porušil tabu, seveda z upoštevanjem njihovega gospodarskega okvira in stopnje razvoja.

Končno, menim, da je bila glavna novost na Baliju vključitev vprašanja krčenja gozdov, kar se je zgodilo prvič, in o katerem se bo kot delu Akcijskega načrta z Balija razpravljalo z namenom, da se vključi v prihodnji protokol.

Glasujem za resolucijo začasnega odbora za podnebne spremembe, ker podpira izide konference na Baliju, ugotavlja veliko stvari v zvezi z vlogo EU v prihodnjih pogajanjih, kar podpiram, in določa, na katerih področjih bi se lahko Akcijski načrt z Balija bolj razvil.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to poročilo.

Trinajsta konferenca podpisnic okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki je potekala na Baliju od 3. do 15. decembra, naj bi določila razpored za naslednji dve leti in dosegla sporazum za razširitev kjotskega protokola, ki se izteče leta 2012. Čeprav se zdi, da je prvi cilj dosežen, smo še vedno daleč od doseganja drugega.

Zelo je obžalovanja vredno, da mednarodni skupnosti ni uspelo doseči sporazuma o ciljni številki za stabilizacijo in nato zmanjšanje globalnih emisij toplogrednega plina do leta 2020 za vsaj 20 % od njihove stopnje leta 1990. Evropska unija mora okrepiti svojo konstruktivno in proaktivno vlogo, ki jo je imela na Baliju, s katero državam, ki zavračajo vse cilje, ne daje možnosti izgovora.

Čeprav je treba pozdraviti sporazum z Balija, ki so ga podpisale vse prisotne države, ne smemo popustiti novemu nizu okoljskih banalnosti. Še vedno je dve leti časa, da se doseže sporazum, in neodločnosti glede načrta kažejo na to, da najtežji del šele prihaja.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Resolucija o podnebnih spremembah konference na Baliju poskuša najti pozitivne znake tam, kjer jih ni. Obenem prikriva vzroke uničevanja okolja: plenjenje naravnih virov s strani kapitala, da se ustvari dobiček od komercializacije zemljišča, zraka, energije in vode.

Ta resolucija opozarja na nevarnost, da lahko podnebne spremembe postanejo glavni dejavnik destabilizacije najrevnejših držav. Ta evromonopolski kapital lahko uporabi podnebne spremembe kot izgovor za nadaljnje izkoriščanje držav v razvoju, ker, kot vemo, je dejavnost multinacionalk eden glavnih vzrokov revščine.

Ta resolucija poziva k resni zavezanosti razvijajočih se narodov v skladu z njihovo stopnjo razvoja in sestavo njihovih gospodarstev. Zlasti se glede vprašanja pospeševanja sodelovanja v energetske politiki za omejevanje onesnaževal nanaša na Kitajsko in Indijo. V bistvu je cilj te resolucije, da pritisne na ti dve državi z omejevanjem njihovih razvojnih možnosti in njihovih zahtev po večjih tržnih deležih ob imperialistični konkurenci za delitev trgov. Mogoče se zato ne navajajo nobeni ukrepi za neposredno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in je le nekaj splošnih izrazov o dobrih namelih.

Skratka, podnebne spremembe na konferenci na Baliju so bile le navidezna tema. Resnične teme so bila zaostrovanja notranjih imperialističnih sporov v energetske sektorju in komercializacije okolja

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Popolnoma podpiram oceno resolucije glede izida pogajanj z vrha na Baliju. Zahvaljujoč EU je Bali dosegel več kot je mogoče pričakoval in manj kot je potrebno. Žal se pogajalske strani niso mogle dogovoriti o konkretnih ciljih in številkah za zmanjševanje emisij CO₂. Glasoval sem za resolucijo.

Karin Scheele (PSE), v pisni obliki. – (DE) Pomembno je, da se v tej sprejeti resoluciji posebej izpostavi povezava med krčenjem gozdov in podnebnimi spremembami. Deževni gozdovi imajo ključno vlogo za svetovno podnebje. Imajo velike zaloge CO₂. Poleg tega so največji zemljini rezervoarji. Vodo vpijajo kot goba, s čimer hladijo ozračje. Krčenje gozdov, sečnja in zažiganje pa močno ogrožajo to izredno pomembno vlogo. Ustavitve krčenja, sečnje in zažiganja gozdov bi zato zelo korenito prispevala v boju proti globalnemu segrevanju.

Vedno večje povpraševanje po biogorivih v Evropi je v popolnem nasprotju z zaščito deževnih gozdov. Na tisoče hektarov deževnih gozdov je bilo že posekanih za ekstrakcijo palmovega olja, da bi zadostili povečanemu povpraševanju po biogorivu. Potrditev in opredelitev trajnostne proizvodnje biogoriv je torej bistvena zahteva za zaščito deževnih gozdov in svetovnega podnebja. Poleg tega proizvodnja prav tako poostruje socialni položaj v zadevnih državah zaradi ogromnega povišanja cen osnovne hrane. Zato nasprotujem predlogu Komisije kot delu skupnega podnebnega in energetskega paketa za prilagoditev zavezujočega 10 % cilja za biogoriva do leta 2020, ker s tem ničesar ne pripomore k zaščiti podnebja in je daleč od trajnostne politike.

Lars Wohlin (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) V naslednjih letih se morajo emisije toplogrednih plinov drastično zmanjšati. V tej resoluciji je veliko dobrih zamisli o tem, kako doseči takšen cilj, zato sem se odločil glasovati za.

Cilji, ki so se določili, se lahko povzamejo v izrazu 20-20-20, kar pomeni, da se morajo emisije zmanjšati za 20 %, da se mora uporaba obnovljivih virov energije povečati za 20 % in da se morajo ti cilji doseči do leta 2020. Vendar menim, da mora biti poudarek na zmanjšanju emisij in da se mora nato odločitev, kako ta cilj doseči, prepustiti vsaki državi članici posebej. Zato EU ne sme določati, kako naj države spremenijo svoje načine uporabe obnovljivih virov energije.

Kolikor bi bilo lahko ustrezno izdati katero koli takšno določbo, je obžalovanja vredno, da jedrska energija ni vključena v poglavje obnovljivih virov energije. Mednarodna agencija za atomsko energijo je sklenila, da je jedrska energija potreben element v prizadevanju za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida. Obžalovanja je vredno, da ta resolucija ne upošteva tega dejstva in vztraja, da se emisije ne smejo zmanjšati z uporabo jedrske energije.

Pri izvajanju te resolucije se bo pokazalo, da je EU posredno izločila vlogo jedrske energije pri izboljšanju podnebnih razmer. Takšen odnos je po mojem mnenju izredno nenavaden in ga je treba jasno zabeležiti.

– **Poročilo: Fiona Hall (A6-0003/2008)**

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo za to resolucijo zaradi njene splošne vsebine, vendar ne podpiramo vseh točk tehnične podrobnosti ali ambicij, da bi s političnimi odločitvami določali, kateri proizvodi se lahko proizvajajo ali prodajajo, na primer grelci za ogrevanje teras.

Giles Chichester (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci podpirajo obsežno pobudo samoiniciativnega poročila – kdo bi lahko bil proti energetske učinkovitosti? Vendar pa imamo pomisleke glede določenih vidikov tega predloga, kjer se zdi, da je poročevalec izgubil občutek glede razmerja.

Označevanje energetske učinkovitosti je dobro za zagotavljanje izbire potrošnikom, vendar pa priporočanje določenih proizvodov, samo zato, ker varčujejo z energijo na način, katerega nekateri ne odobravajo, se zdi pretirano.

Zdi se dokaj nesmiselno, da kritiziramo grelce za ogrevanje teras (odstavek 16), ki so postale razširjene, odkar je začel veljati protikadijski zakon vlade Združenega kraljestva.

Verjamemo, da ta predlog ne bo vključen v noben prihodnji predlog Komisije.

Nigel Farage (IND/DEM), v pisni obliki. – Popolnoma nasprotujem opustitvi – in to je politika moje stranke – vendar ne morem glasovati za uveljavljanje odločitev EU, četudi se včasih zdijo napredne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je še ena resolucija, ki preučuje razmere, ne da bi poiskala njihove vzroke ali podala bistvene smernice, in namesto tega le povzema nasprotujoče si izjave mednarodnih organizacij ter jo, v enem ali dveh primerih, kot je sklicevanje na Rusijo in Afriko, veliko bolj skrbi zagovarjanje interesov EU kot katera koli politiko sodelovanja, s čimer se ne strinjamo.

Jasno je, da pomanjkanje fosilnih goriv, ki se odraža v njihovih cenah, zahteva manjšo porabo. Da bi se izognili manjšim gospodarskim in družbenim dejavnostim, moramo načrtno zmanjšati nepotrebno porabo, odpadke v predelovalnih postopkih, prevoz in razdelitev ter končno porabo.

Ker se energija po uporabi ne da reciklirati in ker so viri redki, je treba z njo ravnati v skladu s tehničnim znanjem in kompleksnimi političnimi prednostnimi nalogami, z zahtevo po centralnem načrtovanju vlad v interesu javnosti in odpravljanjem nihanj ter nepotrpežljivosti udeležencev na trgu. To moramo še doseči.

Druga dobronamerna priporočila se že nanašajo na življenje in delo v mestih in metropolitanskih območjih, kjer so možne zelo pozitivne posledice za obnovo in inovacije energetskih omrežij, stavb, prevoza in drugih javnih služb.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podpiram splošno načelo tega poročila kot akcijskega načrta za energetske učinkovitost. Ne nasprotujem raziskovanju načinov za boljše učinkovitost grelnikov prostora, vendar pa nasprotujem prepovedi grelcev za ogrevanje teras.

Menim, da večino teh naprav uporabljajo gostilničarji, ki želijo ogrevati kadilce, katere je sedanja zakonodaja pregnala na mraz. Doslej je prepoved kajenja povzročila zaprtje na stotine gostinskih obratov in posledično izgubo delovnih mest. Zato bi takšna prepoved povzročila še več zapiranj in večje izgube delovnih mest.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Tudi poleg smernice, ki je postala vsakdanja v zvezi s podnebnimi spremembami, in ukrepov za boj proti njim, nam že samo vprašanje energetske varnosti in neodvisnosti evropskih držav narekuje, da poskušamo izboljšati porabo energije. Razlog, da ne bomo glasovali proti temu poročilu, je, da se večina standardov razvija na evropski ravni.

Vendar v tem poročilu ponovno pademo na stopnjo maltuzijanske vizije naprtitve krivde, ki je prisotna v vseh poročilih Parlamenta na to temo: slepa stigmatizacija motoristov, prepoved določene opreme, želja po

ukazovanju, kako naj se posameznik vede, po prisilnem vključevanju otrok v vojsko v njihovih najzgodnejših letih, po vpletanju v politiko načrtovanja in gradnje, po spodbujanju obdavčitve energije in sistemov cen, kar bo dejansko ogrozilo le najšibkejše dele prebivalstva.

Zatorej – da minimalnim standardom, da spodbudnim raziskavam, da objektivnim informacijam, ki omogočajo pametne izbire, da pospeševanju davčnih spodbud. Ne preganjanju in ustrahovanju.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Rezultati raziskav kažejo, da emisije toplogrednih plinov, ki jih povzroča človek, vplivajo na hitre podnebne spremembe. Zato podpiramo glavni sklep, da morajo vse države sprejeti obsežne ukrepe za zmanjšanje teh emisij in da morajo vodilno vlogo pri tem prevzeti države EU.

Obenem nasprotujemo težnji obeh poročevalcev Komisije in Parlamenta, da se vedno izkorišča velike izzive, da bi centralizirali politično moč in ustvarili EU brez svobode in razgibanosti.

Vloga EU v energetske politiki bi morala biti omejena na:

– določanje ciljev emisij za vsako državo ter nato doseglo teh ciljev s prosto konkurenco prepustiti tem državam in trgu

– vračunanje stroškov emisij z določitvijo dovolj visokih cen za pravice emisij. (Emisije bodo tako samodejno upoštevane pri nešteti gospodarskih odločitvah, ki jih gospodinjstva in podjetja po svetu sprejemajo vsak dan. Gospodinjstva se bodo sama odločila za nakup varčnih žarnic, proizvajalci avtomobilov bodo izdelovali avtomobile z majhno porabo goriva, nepremičninska podjetja bodo gradila pasivne hiše. Šele takrat se bo izvajanje raziskav in razvoja na tem področju obrestovalo.)

– namenjanje denarja za raziskave in sprejemanje predpisov o označevanju proizvodov.

Politiki EU ne smejo podrobno odločati. Nihče za zdaj ne ve, kako bi najbolje načrtovali to ogromno preoblikovanje. Zato nasprotujemo takšnim stvarem, kot so prepovedi grelcev za ogrevanje teras in davčne olajšave za rušenje stavb.

Glasovali smo proti, da bi spodbudili premislek v zvezi z energetske politiko EU.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to poročilo, ki je v skladu s sklepi Evropskega sveta marca 2007 o energetske učinkovitosti, ki so poudarili potrebo po izboljšanju energetske učinkovitosti v EU, da se s tem doseže cilj prihranitve 20 % porabe energije EU v primerjavi z napovedmi za leto 2020.

Pozdravljam ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti proizvodov, stavb in storitev, izboljšanje učinkovitosti proizvodnje in distribucije energije, zmanjšanje vpliva prevoza na porabo energije, olajšanje financiranja in vlaganja na tem področju, s katerimi se spodbuja in krepi ozaveščeno vedenje v zvezi s porabo energije.

Evropski državljani morajo imeti korist od infrastrukture (vključno s stavbami), proizvodov (naprave in avtomobili med drugim), procesov in energetske storitev, ki naj nudijo najboljšo energetske učinkovitost na svetu.

Učinek akcijskega načrta bo tudi krepitev industrijske konkurenčnosti in razvoj izvozov novih tehnologij, ter bo pozitivno vplival na zaposlovanje. Poleg tega se bodo s prihranki pokrile naložbe v inovativne tehnologije.

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Ne podpiram odstavka, v katerem se poziva na umik iz trga določenih gospodinjskih aparatov, ker je izjava pregroba.

Sarah Ludford (ALDE), v pisni obliki. – Glasovala sem za podporo poročila, ki je na splošno odličen. Vendar pa odstavek 16, ki „poziva Komisijo, da določi časovne roke za umik iz trga vseh delov opreme, ki so energetske najmanj učinkoviti, ter aparatov in drugih izdelkov, ki porabljajo energijo, kot so grelci za ogrevanje teras“, bi bil boljši, če ne bi izločal enega pomembnega dela opreme za prepoved, glede na to da je edini izmed mnogih, ki zbuja skrb glede porabe energije in je edini, ki ga ljudje radi uporabljajo, tudi v mestnem okolju, kot je moje volilno okrožje v Londonu.

Pozdravljam odločitve nekaterih prodajalcev, da bodo prenehali prodajati takšne grelce zaradi pritiskov potrošnikov in sama ne bi kupila takšnega grelca. Menim, da je najboljša rešitev določitev najnižjih standardov

za energetska učinkovitost aparatov; obveščanje ljudi glede porabe energije in spodbujanje, da premislijo o svojih splošnih emisijah ogljika in izbirajo svoje aparate; uporabo javnih prevoznih sredstev; ustrezno ravnanje; namesto da prepovedujejo grelce za ogrevanje teras in druge podobne naprave. Nenazadnje upam, da bo inovacija prinesla bolj učinkovite grelce za ogrevanje teras zaradi standardov energetske učinkovitosti.

Jules Maaten (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Pozdravljam to poročilo gospe Hall in dejstvo, da se končno prehaja od abstraktnih teorij na konkretne predloge, da se poveča energetska učinkovitost v Evropski uniji. Veseli me, da to poročilo ohranja cilj 20 % izboljšanja energetske učinkovitosti do leta 2020. Ne podpiram odstavka 16 tega poročila, ki poziva k umiku iz trga z najmanj energetsko učinkovitimi napravami. Konec koncev se mora industrijo spodbuditi k proizvodnji boljših, učinkovitejših naprav. Zato sem se vzdržal končnega glasovanja.

Toine Manders (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Ljudska stranka za svobodo in demokracijo (VVD) nasprotuje prepovedim, vendar podpira izboljšave. VVD je torej proti prepovedi grelcev za ogrevanje teras, vendar podpira inovativne rešitve za boj proti neučinkovitosti. Skupina VVD in Evropski parlament menita, da bi glede na bolj proti podnebnim spremembam bilo nenavadno, če ne bi ob tem prav tako poskušali izboljšati učinkovitost grelcev za ogrevanje teras. Zato je skupina VVD podprla poročilo gospe Hall, ki poziva Evropsko komisijo, da opusti energetska neučinkovite naprave in jih nadomesti z učinkovitejšimi modeli. To poročilo se mora obravnavati kot spodbuda za industrijo, da razvija energetska učinkovitejša naprave, na primer grelce za ogrevanje teras.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Akcijski načrt prinaša najbolj stroškovno učinkovita orodja za boj proti podnebnim spremembam. Načrt resnično podpiram in menim, da je cilj zmanjševanja emisij toplogrednih plinov za 20 % do leta 2020 mogoče uresničiti s tehničnega in ekonomskega vidika.

Načrt je korak v pravi smeri in glasoval sem za načrt, vendar je to šele začetek in treba je zastaviti bolj ambiciozne cilje.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Ukrepi za varčevanje z energijo in večja energetska učinkovitost so pri okoljskih in gospodarskih vprašanjih dobrodošli. Zato sem glasoval za poročilo gospe Hall, vendar upam, da bomo pri tem bolj uspešni kot pri načrtovanem zmanjšanju porabe energije do leta 2020 ali pri sprejetem povečanju deleža obnovljivih oblik energije, kar sta sicer plemenita namena, ki pa ju glede na trenutno stanje verjetno ne bomo mogli doseči.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Poročilo Fione Hall obravnava izjemno pomembno temo. Ni dovolj, da EU določi stroga pravila za emisije ogljikovega dioksida. Tudi ljudje morajo biti zmožni in pripravljeni spremeniti svojo porabo in vedenjske vzorce, da bi se dejansko kaj spremenilo. Odstavek 61 izraža glede tega zdrav razum: boj se mora začeti doma.

Za ohranitev naše verodostojnosti mora Evropski parlament s svojo dejavnostjo zato postaviti dober zgled. Prebivalce EU spodbujamo, da prenehajo uporabljati vse od čajnikov do ogrevanih teras v gostilnah in restavracijah, obenem pa poraba energije samo drugega sedeža Evropskega parlamenta povzroča 5322 ton emisij ogljikovega dioksida na leto! Študija, ki jo je naročila poslanka Caroline Lucas, kaže, da imajo mesečne selitve Parlamenta v Francijo dramatične posledice za okolje. Skupno povzročajo izleti v Strasbourg, kjer ima Parlament glasovanja, 18 901 tona emisij ogljikovega dioksida na leto. To je enako kot več kot 10 000 letov iz Evrope v New York.

Dobro je bilo, da je bilo to poročilo sprejeto. Bolje bi bilo, če bi nehali potovati po glasove v Strasbourg, ker bi lahko glasovanje opravili tudi doma.

– Poročilo: Carl Schlyter (A6-0495/2007)

Derek Roland Clark (IND/DEM), v pisni obliki. – Podpiram odpravo zavržkov, ki je v skladu s politiko moje stranke glede smiselnih pravil za komercialni ribolov. Ne morem voliti za resolucijo, ker se ta zavzema za večje vmešavanje politike EU v zadeve Združenega kraljestva. Združeno kraljestvo lahko samo sprejema dogovore glede ribolova in zaščite ribiških dejavnosti, kot smo že doslej, še preden smo postali del te razpisne organizacije.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Zavržki (metanje mrtvih ali umirajočih rib v morje) in prilovi so resen problem, ki ga je potrebno rešiti s skupno ribiško politiko.

Da bi zmanjšala te slabe prakse, potrebuje ribiška industrija EU hitro preoblikovanje svojih politik z mehanizmi upravljanja, ki upoštevajo iztovarjanja namesto ulovov.

V zvezi s tem je Evropska komisija pripravila sporočilo, v katerem je izrazila, da namerava uvesti politiko za zmanjšanje neželenih prilovov postopno zmanjšati zavržke v evropskem ribištvu.

Nezaželeni prilovi in njihovi posledični zavržki imajo nešteto negativnih posledic: so tratenje naravnih virov, ulov nedoraslih rib ciljnih vrst zmanjšuje možnosti ulova za te vrste in zmanjšanje drstitvene biomase ter skupaj z ulovi in zavržki vrst, ki niso ciljne za ribištvo (ribe, raki, morski sesalci ali vrste morskih ptic, itn.) pomeni biološki napad na morski ekosistem.

Zaradi zgoraj navedenega in ker to poročilo stremi k trajnostnemu ribolovu, kar je v skladu z načeli prenovljene skupne ribiške politike, nameravam glasovati za.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Seveda je zaželeno in potrebno zmanjšati neželene prilove in zavržke, vendar se to ne sme storiti z zakonodajo.

Ker je nemogoče navesti vseh vidikov iz tega poročila, pozdravljamo sprejetje našega predloga sprememb, ki „poudarja, da je vpliv malega priobalnega ribolova na zavržke minimalen in zato poziva Skupnost k večji podpori spodbujanja in razvijanja malega obalnega in obrtniškega ribolova.“

Obžalujemo zavrnitev naših predlogov, ki so poudarili:

- da je za določitev ustreznih ukrepov za spodbujanje dejanskega zmanjšanja zavržkov najprej potrebno poiskati in analizirati različne vzroke za te zavržke, kot so komercialni vzroki (povezani s ceno, trženjem, čim večjo vrednostjo rib), ulovi rib pod najmanjšo velikostjo iztovarjanja ali prilovi;
- da je potrebno narediti podrobno študijo ukrepov za sprejetje in njihovih vplivov na socialno-gospodarske razmere v tej industriji;
- pomembnost prostovoljnega zmanjšanja v okviru ribolovnega navora in pravilne uporabe mehanizmov za omogočanje dodelitve finančnega nadomestila ribičem za ta trud in sprejetje pozitivnih ukrepov tržnega posredovanja za boj proti zavržkom (zagotovljeno trženje rib po poštenih cenah in razvoj konzervne industrije).

Roger Knapman (IND/DEM), v pisni obliki. – Podpiram predlog glede prepovedi zavržkov, ki je v skladu s politiko moje stranke, vendar ne morem voliti za resolucijo v celoti, ker vključuje vzpostavitev instrumentov na ravni EU.

Zlasti kar zadeva predlog spremembe 14, pozdravljam trud škotskih ribičev, ki so prevzeli vodilno vlogo pri prostovoljnem zmanjševanju ulova nedoraslih rib, vendar ne podpiram izvajanja programa za nadomestilo, s katerim upravljajo institucije EU.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Zdi se razumno, da je potrebno sprejeti te ukrepe za preprečevanje zavržkov in s tem zaščititi staleže rib. Vendar premislimo, zakaj so ulovi zavrženi v času, ko bi veliko delavcev z veseljem jedlo več rib.

Vzrok je kapitalistična proizvodnja. Ribji ulovi so blago, ki je na trgu zato, da velika ribolovna podjetja zaslužijo dobiček, in niso le blago za zadovoljitev prehranskih potreb. Če ribolovno podjetje ocenjuje, da ne bo ustvarilo dobička ali, kar je bolj verjetno, da se bodo cene nekaterih ulovov znižale zaradi obilne zaloge, potem lahko zavržke ulovov razložimo, čeprav obstajajo tudi drugi vzroki.

Ta nov predlog je v bistvu znak dobrih namenov in ponovno poudarja primerljivo politiko, ki naj bi se glede na to poročilo izvajala že pred petimi leti. Nobenih ugovorov nimamo glede izvajanja nekaterih ukrepov za omejitev ali prepoved zavržkov, vendar imamo zadržke: nekateri od teh ukrepov so lahko breme za majhna in srednja ribolovna podjetja in so lahko osnova za izgovor, da se jim preprečuje svoboden ribolov. Z drugimi besedami, nekateri od teh predlogov so lahko opravičilo za zatiranje malih in srednjih podjetij ter pretirano širjenje velikih ribolovnih podjetij.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Vsak predlog za izboljšanje evropske ribiške politike je dobrodošel za Škotsko in njeno ribiško industrijo. Poročilo išče načine za postopno zmanjševanje količin neželenega prilova in izvajanje prepovedi zavržkov: to sta dve škodljivi dejavnosti, ki sta postali del vsakdana v ribiškem sektorju.

S tega stališča predlaga poročilo logičen in učinkovit pristop za zbiranje informacij in poziva k preprostim ukrepom, ki so lažje izvedljivi in ekonomsko upravičeni. Glasoval sem za priporočila tega poročila.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Kot zvest gledalec enkratne televizijske nanizanke „Deadliest Catch“ sem sedaj tudi velik občudovalec ribičev in njihovega dela. Glasoval bom za to poročilo, ker moramo resno obravnavati zavržke, saj se popolnoma zdrave ribe zavržejo nazaj v morje zaradi zapletenega sistema s kvotami.

Ker ne verjamem, da je poseganje trga odgovor na te težave ali da je treba odpraviti, moramo ta položaj resno obravnavati.

Naš stalež rib je še vedno majhen. Povpraševanje po ribah še vedno narašča in tukaj se nahaja težava. Moramo ohraniti naš stalež in eden izmed načinov, da to dosežemo je odpravljanje ali vsaj zmanjševanje neželenega ulova ali zavržkov.

Catherine Stihler (PSE), in writing. – Presenečena sem bila, da je bil sprejet predlog spremembe 9. Ta predlog spremembe pomeni, da bodo morala vsa ribiška plovila imeti sistem televizije zaprtega kroga (CCTV). Ne obstaja razlaga, kako bi to izpeljali, doslej še ni bila podana ocena vpliva, ki bi pokazala, da to deluje in nobenih sredstev, ki bi pokazali, kako bi to plačali.

Cornelis Visser (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Danes je Evropski parlament glasoval o poročilu o politiki zmanjševanja neželenega prilova in odprave zavržkov. Poslanci Krščanske demokratske stranke in Evropske ljudske stranke so glasovali za končno poročilo, ker vključuje veliko pozitivnih zamisli. Na primer, ugotavlja, da so nekatere vrste rib znane po tem, da imajo visoko stopnjo preživetja po izpustu in da so možna odstopanja od prepovedi zavržkov. To je pomembno v primeru nedoraslih morskih listov, ker ima ta vrsta zelo visoko stopnjo preživetja. To poročilo prav tako izpostavlja pozitivne in negativne spodbude za zmanjšanje zavržkov. Takšen pristop je bolj smiseln kot popolna prepoved zavržkov. Po mnenju delegacije Krščanske demokratske stranke in Evropske ljudske stranke je popolna prepoved zavržkov nerealna.

Thomas Wise (IND/DEM), v pisni obliki. – Podpiram predlog glede prepovedi zavržkov, ki je v skladu s politiko moje stranke, vendar ne morem voliti za resolucijo v celoti, ker vključuje vzpostavitev instrumentov na ravni EU.

Zlasti kar zadeva predlog spremembe 14, pozdravljam trud škotskih ribičev, ki so prevzeli vodilno vlogo pri prostovoljnem zmanjševanju ulova nedoraslih rib, vendar ne podpiram izvajanja programa za nadomestilo, s katerim upravljajo institucije EU.

– Predlog resolucije: Evropska strategija za Rome (B6-0050/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), v pisni obliki. – Jaz in moji britanski kolegi konzervativci popolnoma in brez zadržkov obsojamo vse oblike rasizma in ksenofobije in v celoti podpiramo Rome v njihovem bojevanju proti diskriminaciji, s katero se soočajo. Vendar pa se to mora zgoditi v okviru vključevanja politike v vsaki državi članici.

Te resolucije ne moremo podpreti, ker povečuje možnost izoliranja in marginalizacije Romov razvrščanjem v različne kategorije in poziva Komisijo, da uvede različne strategije in akcijske načrte, ki bodo ostali v pristojnosti držav članic.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Socialna izključenost, revščina in diskriminacija so problemi, proti katerim se morajo države članice boriti z vsemi močmi. Zlasti so takšne krivice prizadele romsko manjšino. Kljub temu menimo, da se politika vključevanja najboljše regulira na ravni držav članic.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) V končnem glasovanju sva glasovala za to resolucijo. Vendar želiva poudariti, da je najpomembnejša politična odgovornost vsake države članice, da rešuje težave etnične diskriminacije in vprašanja socialne pravičnosti na svojem ozemlju.

V številnih predlogih sprememb resolucije, ki jih je predložila skupina UEN, so namigi o pristranskosti. Zato smo se odločili glasovati proti predlogom sprememb te skupine.

Naloga Evropske unije s tem v zvezi je opozoriti na načela unije vrednot. Treba se je boriti proti rasizmu in etnični diskriminaciji v EU in Evropi. Vendar mora za to vsaka država članica izvesti izobraževalne ukrepe in ukrepe oblikovanja mnenj, da vsako novo generacijo nauči spoštovanja enakovrednosti vseh človeških bitij.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Državljeni romskega porekla so večkrat žrtve diskriminacije v različnih državah EU, ki ima lahko več oblik – kršenje njihovih političnih, gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic – in spodbuja revščino, socialno izključenost ter družbeni razkroj.

Kršenje ali neupoštevanje temeljnih pravic, kot so pravica do zdravstvene oskrbe, stanovanja in izobrazbe ter zaposlitev s pravicami in socialno varnostjo, seveda spodbuja razmere družbene neenakosti, izključenosti in getoizacije, nepismenosti, vključevanje v sivo gospodarstvo in socialno ter politično nesodelovanje, s čimer se mora soočiti veliko državljanov romskega porekla.

Zato potrebujemo učinkovite politike za boj proti družbeni neenakosti, izkoriščanju in kopičenju bogastva, da bomo ustvarili delovna mesta s pravicami, zagotovili najbolj temeljne pravice za spodbujanje javnih storitev in njihovo upoštevanje ter odpravili revščino in socialno izključenost. Skratka politike, ki bi bila drugačna od politik in smernic Evropske unije, kar je osrednje vprašanje, ki ga ta resolucija zanemara.

Menimo, da rešitev problemov, s katerimi se sooča veliko državljanov romskega porekla, ni v sprejetju „skupnih politik“ na ravni EU, kar zagovarja ta resolucija.

Zato smo se glasovanja vzdržali.

Katalin Lévai (PSE), v pisni obliki. – (HU) Evropski parlament je aprila 2005 sprejel resolucijo za izboljšanje razmer Romov, v kateri je pozval Evropsko komisijo da pripravi akcijski načrt za Rome. Od takrat se razen obljub in velikih besed ni zgodilo nič. Večina od 12–15 milijonov Romov, ki živijo v Evropi, od katerih jih 10 milijonov v Uniji živi od pristopov novih držav leta 2004, se bori z enakimi problemi in v slabih socialnih pogojih kot so to počeli v preteklosti: revščina, izključenost, problem vključitve, nizka stopnja zaposlenosti in večkratna diskriminacija romskih žensk in otrok.

Večina držav članic Rome ne obravnava kot narodno manjšino, ker nimajo matične domovine, in njihovih razmer bistveno ne spremeni. Dejansko so izkušnje zadnjih let pokazale, da se radikalizem krepi v starih in novih državah članicah. Zato menim, da je prišel čas za bistvene spremembe. Evropska skupina socialdemokratov je že začela izvajati svoj akcijski načrt, katerega prva stopnja je bila pripraviti resolucijo uglednih strokovnjakov iz drugih strank.

Zato pozivam svoje kolege poslance, da se soočijo s tem evropskim izzivom in skupaj uvedejo evropsko strategijo za Rome, z našim glasom podpore.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Romi so skoraj na vsakem koraku žrtve rasne diskriminacije. Nesprejetje njihovih običajev in kulture ter njihova izključenost jih prisili v socialno izključenost. Tako postanejo lahek plen za kapitalizem. Večkrat iz njih naredijo grešne kozle in se jim pripiše kolektivna krivda, kot se je nedavno zgodilo v obliki izgnanstev iz Italije.

Nacionalne vlade in EU si postavljajo omejitve z visokotečimi izjavami, obenem pa se izogibajo konkretnim ukrepom.

V Grčiji, kot tudi v drugih državah, večina Romov živi v revnih pogojih, v taborih, brez vode ali odtokov. Veliko jih je brezposelnih in nimajo nobene socialne varnosti ali pravic do zdravstvene oskrbe. Njihovi otroci se soočajo z vedno večjimi problemi: smrtnost otrok je visoka, na voljo je komaj kaj cepiv in šolo redno obiskuje le nizek odstotek otrok. Osemdeset odstotkov romske skupnosti je še vedno nepismenih.

Vlade morajo sprejeti ukrepi za zagotavljanje enakopravnega sodelovanja Romov v družbi in spoštovanje njihovih kulturnih tradicij. V Grčiji pozivamo k ustanovitvi Centra za romske in ciganske študije, s posebnim poudarkom na kulturi.

Sprejeti se morajo takojšnji ukrepi, da se jim zagotovijo spodobni življenjski pogoji in neodtujljive pravice do zaposlitve, pokojnine, zdravja in zdravstvene oskrbe ter izobrazbe.

Kot vsi delavci se tudi oni borijo proti interesom monopola in izkoriščevalskemu sistemu.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram izvajanje strategije za vključevanje Romov v družbo. Vidim, da EU nujno potrebuje strategijo, ki bo prispevala k vključevanju Romov v družbo. Predstavljajo eno največjih manjšinskih skupin in si zaslužijo priznavanje s pomočjo evropskega načrta za obravnavanje težav, s katerimi se srečujejo.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Ta resolucija je strategija za usklajevanje in spodbujanje evropskih naporov z upoštevanjem izboljšanja pogojev romskega ljudstva, ki se sooča z vrsto težav, povezanih

z diskriminacijo, izključevanjem, družbenim izključevanjem in veliko revščino. Skrb EU za manjšine, vključno s prikrajšanimi družbenimi skupinami, je tudi odgovor na širitev, ki je vključevala bivše komunistične države z velikim številom Romov. Tako ta problem dobi evropske razsežnosti in ni več omejen na države Srednje in Vzhodne Evrope.

Glasovala sem za to resolucijo, ker države članice in evropske institucije opozarja na nujnost sprejetja ukrepov, s katerimi bo ustvarila ustrezno družbeno in politično okolje za socialno vključenost Romov. Diskriminacija Romov je razširjena v javnem in zasebnem življenju, vključno z možnostjo dostopa do javne službe, izobrazbe, trga dela, zdravstvene oskrbe in stanovanja. Vlade držav članic morajo ukrepati v zvezi s premagovanjem nesprejemljivih ovir med romskim ljudstvom in ostalo družbo, da zagotovijo popolno skladnost s temeljnimi načeli Evropske unije, načeli svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in svoboščin.

11. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

12. Sklepi glede nekaterih dokumentov: glej zapisnik

13. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

14. Časovni raspored prihodnjih sej: glej zapisnik

15. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – (FR) S tem se končuje dnevni red.

Vsem želim dober tek, zlasti našim obiskovalcem in Londona, ki, kot ste slišali, prihajajo iz najlepšega mesta na svetu, prestolnice najlepše dežele, in ki se bodo nekega dne zavedli, da ta je dežela tudi na eni najlepših celin.

Razglasam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 12.20.)